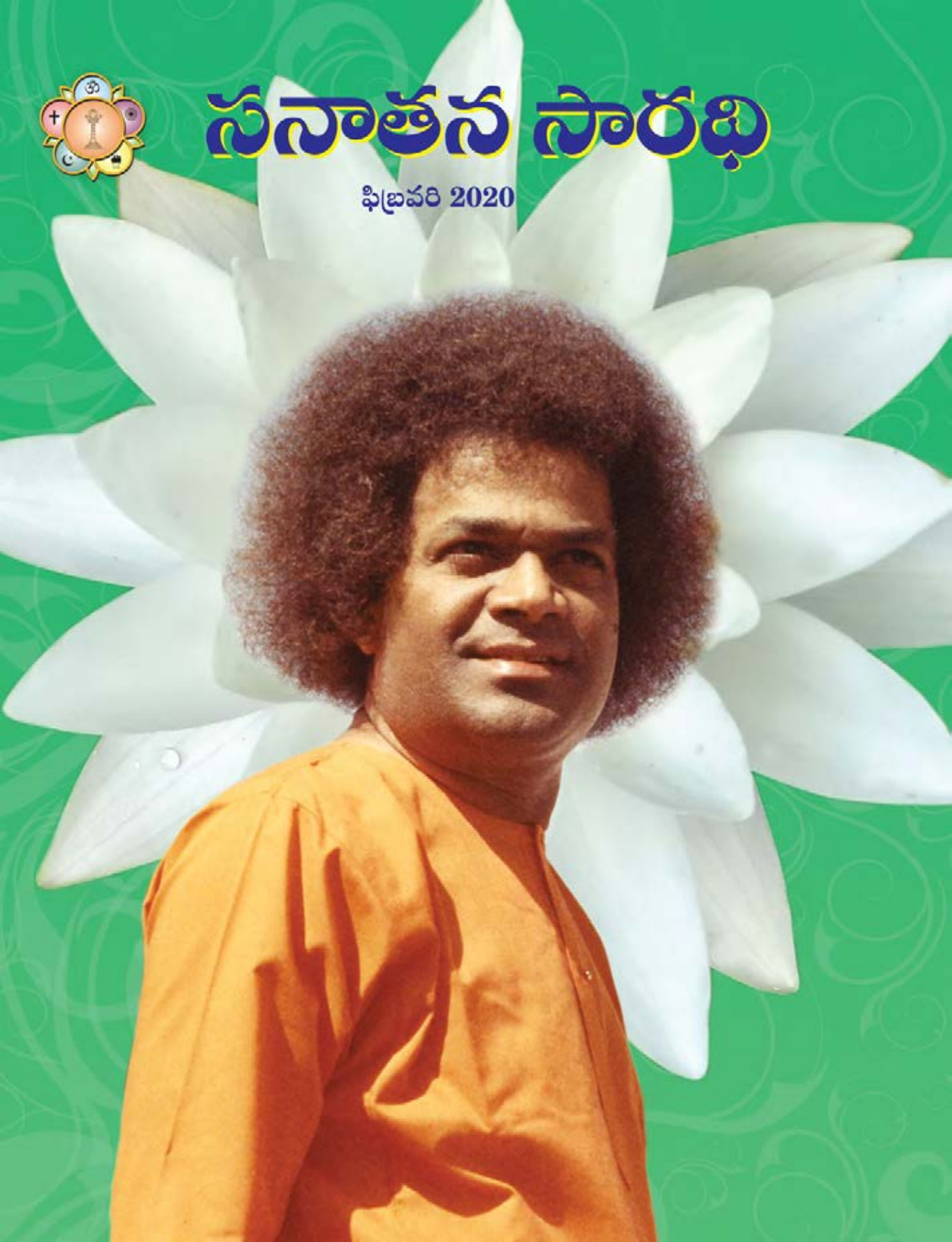

సనాతన సౌరభి

ఫిబ్రవరి 2020

“జగములనెడి నాటకముల నాడింతువుగా, ఎరుగగలరె నీ లీలలు ఎవరైననుగా”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 63

సంచిక 2

ఫిబ్రవరి 2020

ప్రచురణ తేదీ

జనవరి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. దైవానుగ్రహాన్ని అందుకోవాలంటే....	అవతారవాణి	7
3. శివరాత్రి సందేశం	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	15
4. శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రిలో నర్సింగ్ తదితర కోర్సులు - అడ్మిషన్ నోటీసు		18
5. 'సాయి సేవాదళ' అన్నదే నాకున్న గొప్ప గుర్తింపు	సి. రోమెల్	19
6. "నీవే తల్లివి, తండ్రివి...."	స్వర్గీయ ఎమ్.ఎన్. సుబ్బలక్ష్మి	24
7. జ్ఞానమార్గం తానెవ్వరని విచారించడమే!	ప్రొ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	25
8. ఎద్దునెక్కినా గ్రద్దనెక్కినా....	శ్రీ సత్యసాయి గేయసుధ	26
9. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మెడికల్ కేర్ విభాగం - నోటీసు		27
10. సాలోక్యం - సాన్నిధ్యం	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	28
11. అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు - 2	పి.వి. చలం	30
12. సనాతన ధర్మ దీపికలు (గత సంచిక తరువాయి)	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	34
13. శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం (రాజమహేంద్రవరం) - అడ్మిషన్ నోటీసు		37
14. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	38

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అద్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

రామోక్తార్థోన్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 72వ భాగం)

వికటుడు లేచి, “రాజా! నేను ముప్పది యోజనములు దాటగలను” అని చెప్పెను. నీలుడు, “రాజా! నేను నలుబది యోజనములు దాటుదునే కాని తరువాత ఒక అంగుళమైన ముందుకు పోలేను” అని తన శక్తిని తాను నిరూపించెను. దుర్ధరుడు లేచి, “రాజా! నేను ఏబది యోజనములు సునాయాసముగా దాటుదును” అని తెలిపెను. అంతలో చేతులు చాచి, విఱ్ఱవీగి, “నేను అరువది యోజనములు దాటుదును”ని నలుడు పలికెను. ఈరీతిగ ముచ్చటించుచుండ అంగదుడు, “ఓ వానరులారా! నేను సముద్రమును దాట గలుగుదునుకానీ, తిరిగి రాగలనో లేదో అని సందేహము! వట్టి దాటుట మాత్రమే కాదు, అచ్చట రాక్షసులతో పోరాడవలెను కదా. ఆ పోరాటములో నా బలము అణగిపోవును. రాకపోకలకు, పోరాడుటకు తగినంత బలము లేదు” అని తాను నిరుత్సాహపడిన తత్క్షణమే, నాయకులైన వానరులు లేచి,

“మీరు యువరాజులు! మీకు సామర్థ్యము ఉండిననూ, లేకపోయిననూ, విచారణీయాంశము కాదు. మీరు స్వయముగా వెళ్ళుట ఉచితము కాదు. రాజధర్మములకు విరుద్ధము. ఆ పనిని మీ సేవకులు చేయగలరు. ఇన్ని కోట్లమంది తమ సేవకులుండ తమను ప్రవేశపెట్టుట మాకు నీతి కాదు కనుక తామీ కార్య విషయమున మరొకరిని నియమించుడ”ని జాంబవంతుడు మున్నగువారు ప్రార్థించిరి.

అంత అంగదుడు అటు ఇటూ చూచి, “ఓయీ వాయుపుత్రా, నీవు శ్రీరామబంటువూ, మహాభక్తుడవు. ప్రథమ పరిచయమును గావించుకొన్నవాడవు. నీ శక్తి యుక్తి భక్తులచేతనే సుగ్రీవుడైన రాజునకు మైత్రి గావించితివి. అట్టి నీవు రామకార్యములో మౌనముగా వుండుటలోని అంతర్ధామేమిటో మాకర్థమగుట లేదు” అని అనేకవిధముల వాయుపుత్రుని వర్ణించెను. “నీవు సాధించలేని కార్యము యేదీ వుండదు. బుద్ధిమంతుడవు, బలవంతుడవు, గుణవంతుడవు, హనుమంతుడవు. నీ శక్తిని నీవు యోచించుకొమ్ము” అని అంగదుడు కొనియాడెను.

అంగదుని మాటలు అతనికి పూర్వపు శక్తిని అందించెను. దిగ్గునలేచి, “వానర సోదరులారా! మీరు నా రాక కెదురు చూచుచూ, ఇచ్చటనే నిలిచియుండుడు. మీరు ఇంతకాలము వనములు, అడవులు, పర్వతములు తిరిగి విశ్రాంతి లేక అలసి యున్నారు. ఇక్కడనే కందమూలాదులు భక్షించుచూ, విశ్రాంతి తీసుకొనుడు. నేను ఇప్పుడే సముద్రమును దాటి లంకలో ప్రవేశించి సీతను చూచివచ్చెదను. రామకార్యముకంటే నాకు కావలసినది మరొక్కటి లేదు. అతని అనుగ్రహమునకు పాత్రుడనగుటకంటే జన్మకు అన్యసార్థకత యేమున్నది!” అని

అందరికీ నమస్కరించి అంగదుని అనుమతిని పొంది, “జై రామా!” అని వానరులు జయజయ ధ్వనులు సలుపుచుండ మనసున రామచంద్రుని ఒకపరి స్మరించి, సముద్రమును దాటుటకు కుప్పించి యెగసెను.

హనుమంతుడు కుప్పించి లంఘించిన వేగమున కోర్వలేక పర్వతముపై నున్న వృక్షములు విరిగి, అవి కూడా అంతరిక్షమున కెగసెను. అతడు యెగిరిన వేగమునకు అతడు నిలిచిన పర్వతము కూడ అడుగునకు దిగిపోయెను. అంత పైన వెళ్ళుతున్న హనుమంతుని చూచి సముద్రము తనలో తానిట్లు భావించెను: “ఈ హనుమంతుడు రామదూత, రామకార్యార్థమై బయలుదేరెను; ఆహా! యితడెంతటి అదృష్టవంతుడో కదా! రామకార్యము జయము గావించునంతటి భక్తిశక్తులు గలిగిన హనుమంతుడు రామసేవకులలో ప్రధానుడను సార్థక నామమును అందుకోగలడ”ని ఆనందించెను.

సముద్రమున దాగిన మైనాకమును పర్వతము వేగముగా వెళ్ళుచున్న హనుమంతుని చూచి నీటిలో నుండి పైకి లేచి, హనుమంతుని రామకార్యములో తాను కూడా సేవాభాగ్యమును అనుభవించవలెనని భావించి, “వాయుపుత్రా! ఇంతదూరము ఒకే వేగమున వెళ్ళుట శ్రమ కావచ్చును. కాన, నా తలపై కొంత విశ్రమించుము. నాకు మీ రామసేవలో కొంత భాగమును కలిగించుము” అని ప్రార్థించెను. హనుమంతుడు మైనాకముయొక్క ప్రార్థనను మన్నించి దానిని చేతితో స్పృశించి, నమస్కరించి, “ఓ మైనాకమా! రామకార్యార్థమై నేను వెళ్ళుచున్నాను; ఆ కార్యము పూర్తి అగువరకూ ఆహారనిద్రలు నాకవసరం లేదు. విశ్రాంతి యుచితము కాదు” అని రామ నామమును స్మరించుచూ, కాలహరణము చేయనని, నేరుగా లంకకు తన వేగమును కొనసాగించెను.

మార్గమధ్యమున సురస అను నాగమాత, సింహిక అను రాక్షసి అనేక విధముల అటంకములు పెట్టిననూ, లెక్కచేయక వారలను జయించి ఒడ్డుచేరెను. అక్కడ సముద్రతీరముననున్న ఉద్యానవనములు, వినోద భవనములు, హనుమంతుని మైమరపించెను. హనుమంతుడు పరమానందము పొందెను. ఆ వనములోని వివిధ పక్షుల గుంపులు, రంగులు రంగులు గల వివిధ జాతులు హనుమంతుని మనసును భ్రమింపజేసెను. ఆ సమీపముననున్న ఒక సుందరమైన పర్వతముపై అవలీలగా యెగిరి కూర్చొనెను. ఇది యంతయూ నా శక్తి సామర్థ్యము లేమాత్రమూ కాదు. ఇదంతయూ శ్రీరామ కృపా కటాక్షమేయని తనలో తలంచెను. వింతవింతైన భవనములు, ఉద్యానవనములు స్వర్గమునే మరిపింప జేసెను. ఒక క్షణము ఇది వైకుంఠమా, లంకయా అన్న సందేహము హనుమంతునిలో ప్రవేశించెను. ఎటు చూచిన బలరూపులైన రాక్షస సైన్యము వీధులలో సంచరించుచుండెను. కామరూపిణులయిన రాక్షస స్త్రీలు స్వేచ్ఛావిహారము సలుపుచుండిరి. దేవ, నాగ, గంధర్వ, మనుజు కన్యలు వేలకు వేలు రావణుని అధీనములో పరితపించుచూ, భయముతో వణకుచూ కాలము గడుపుచుండిరి. ఈవిధమైన సంచలనమును చూచి, హనుమంతుడు తన నిజమైన రూపముతో ప్రవేశించుట మంచిది కాదని లోతలంచి, సూక్ష్మ రూపమును ధరించి పురములో ప్రవేశించెను.

లంకానగరమును కాపాడుచుండిన రాక్షసి, అనగా లంకలో యెవ్వరినీ క్రొత్తవారిని ప్రవేశించనీయక చూచుకొనుచుండిన రాక్షసి, దాని పేరు లంకిణి. అది వింతైన రూపమును దాల్చిన హనుమంతుని చూచి, “ఓరీ! ఎవరు నీవు? నీవెక్కడనుండి వచ్చితివి? లంకలో ఇట్టి ఆకార మృగములు నేనింతవరకూ చూడలేదు. ఒకవేళ వెలుపలనుండి ప్రవేశించెనా అనుటకు చుట్టూ

జలమయమైన సముద్రము. నిన్ను చూడ నీవు సామాన్యనివలె కనుపించుటలేదు. సముద్రము నెట్లు దాటితివి? నన్ను ధిక్కరించి యెటు పోయెదవు? నిలుపుమ”ని గర్జించెను.

హనుమంతుడు ఆ లంకిణి మాటలను లెక్కచేయక, విననివానివలె తన తోకను ఈడ్చుకుంటూ ముందుకు నడచుచుండెను. లంకిణి మరింత గట్టిగా, “ఓయి మూర్ఖుడా! నా మాటలు వినిపించుటలేదా?” అని గర్జించెను. హనుమంతుడు యేమీ లెక్కచేయక తనలో తాను నవ్వుకొనుచూ ముందుకు నడువసాగెను. లంకిణి ఓర్పును పోగొట్టుకుని, “హే వానరమా! నా ఆజ్ఞను ధిక్కరించి వెళ్ళువాడు నాకు ఆహారము

కావలసివచ్చును. క్షణంలో నిన్ను నమిలివేయగలను, జాగ్రత్త!” అని ఆ సూక్ష్మాకారము ధరించిన హనుమంతుని పట్టుకొనుటకై వెళ్ళెను.

అంత హనుమంతుడు మారుమాటాడక ఒక్కతూరి తన పిడికిలితో ఆ లంకిణిని గ్రుద్దెను. ఆ గ్రుద్దుతో లంకిణి స్పృహతప్పి నేలమీద కూలెను. ముఖము నుండి రక్తము తీవ్రముగా కార మొదలిడెను. కొంతసేపయిన తరువాత లంకిణి స్పృహ తెచ్చుకుని, తిరిగి హనుమంతునిపై పడి అతనిని పట్టుటకై ప్రయత్నించెను. మరి రెండవ గ్రుద్దు వీపుపై గ్రుద్దిన తత్క్షణమే లంకిణి ఇక కదలలేకపోయెను.

(సశేషం)

Sri Sathya Sai Central Trust
Prasanthi Nilayam, Anantapur Dist., A.P.: 515134
Email: hrd@ssct.org Ph: 08555-287390, Extn.: 1708

Applications are invited for the following positions:

A. Project Coordinator:

Degree / Diploma in Civil or Electrical Engineering with experience of working on construction projects involving project coordination.

B. Degree / Diploma Engineers in Civil or Electrical Engineering:

Degree / Diploma with experience of working on construction projects and maintenance of buildings, water and sewage systems etc.

C. Electricians, Welders and Plumbers:

ITI is mandatory for Electricians and Welders.

Experience on Construction Projects and maintenance of buildings and sewage systems etc.

Salary for positions in A & B would be negotiable. Wages for positions in C would be as per the Minimum Wages.

Interested candidates may apply with complete bio-data, copies of educational certificates, experience details etc, super subscribing the envelope: “Application for the Post of ———” and send the same to Human Resources Consultant of the Trust. Those interested in sending by email may do so by sending soft copy to hrd@ssct.org. **The last date for submission of application is 20.02.2020**

- Human Resources Consultant

అవతారవాణి:

దైవానుగ్రహాన్ని

అందుకోవాలంటే...

“నిన్నటినుండి మనము అఖండ నామసంకీర్తన చేశామనుకుంటున్నాము. నిన్న తొమ్మిది గంటలకు ప్రారంభించి ఈనాడు తొమ్మిది గంటలకు మనం ముగించుకొన్నామంటే, ఇది అఖండ భజన అనిపించుకొంటుందా?! “సర్వదా సర్వకాలేషు సర్వత్ర హరిచింతనం” మన ఉచ్చాస నిశ్వాసములవలె భగవన్నామస్మరణకూడా నిరంతరాయంగా సాగుతూ ఉండాలి. అప్పుడే అది అఖండభజన అవుతుందిగాని, లేకపోతే కేవలం ఖండ భజనగానే ఉంటుంది. అయితే, అఖండమైన ఆత్మతత్వాన్ని చేరుకోవటానికి దీనిని ఒక సోపానంగా భావించుకోవాలి” అని ఉద్బోధించారు భగవాన్. 1960వ దశకంలో ఒకానొక శివరాత్రి అఖండ భజన అనంతరం భగవాన్ అనుగ్రహించిన ఈ దివ్యోపన్యాసంలో భగవత్తత్వాన్ని, భక్తసాధకుల కర్తవ్యాన్ని, భగవదనుగ్రహ సాధనా మార్గాన్ని తమ సహజ సుందర శైలిలో ఈరీతిగా విశదీకరించారు:

“పాపభయంబు పోయె,
పరిపాటైపోయెను దుష్కృతంబిలన్,
శ్రీపతి భక్తిపోయె, విచరింపగలేని
దురంతకృత్యముల్
దాపురమయ్యె లోకమున,
తాపసలోక శరణ్యుడైన ఆ
శ్రీపతి నామచింతనయె
చేకురజేయు సుఖంబు మానవా!”

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! కర్మవీరులయొక్క జన్మస్థానమైన, త్యాగశీలురయొక్క యోగభూమియైన మన

భారతదేశమందు ఆధ్యాత్మికతను అణగద్రొక్కి, ఆసురీ శక్తులు పెత్తనం సాగించటానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఈ కలికాలంలో రామనామస్మరణయే రక్షక కవచం. భగవత్ప్రాప్తికోసం ప్రాకులాడే ప్రతి మానవుడూ నిత్యము ఆత్మవిచారణ చేయాలి. అదే వాని కర్తవ్యము. మానవుడనగా ఆకారము ధరించిన అమృతబిందువే తప్ప కేవలం మట్టిముద్ద కాదు. అలాంటి ఆత్మస్వరూపమైన మానవత్వాన్ని సార్థకము చేసుకోకుండా అపవిత్రము చేసుకోవటం అజ్ఞానమే.

దేహి, దేహము - ఈ రెండింటి సంయోగముచేత మానవుడు ఏర్పడుతున్నాడు. ఒకటి ఆత్మ, రెండవది అనాత్మ; ఒకటి సత్యము, రెండవది మిథ్యము; ఒకటి ద్రష్ట, రెండవది దృశ్యము. పరమాణువులయొక్క శక్తియే ఈ సృష్టికి మూలకారణము. అలాంటి మూలకారణమైన సత్యాన్ని వెతుక్కోవటమే జీవిత లక్ష్యము. సత్యాన్వేషణను విస్మరించి, అనిత్యము, అశాశ్వతము, అసత్యము అయిన లోకభ్రాంతిలో మన జీవితాన్ని నిరర్థకము చేసుకుంటే, మానవత్వానికే కళంకం తెప్పించినవారమైపోతాము. ఇప్పుడు ఈ లోకములో పరమాత్ముడు అంటే ఎవరు? ఎక్కడుంటున్నాడు? పరమాత్ముడు చేసే పనియేమి? అనే విషయాలను యోచన చేసేవారు ఎందరో ఉన్నారు.

మొదట తాను ఎవరో తెలుసుకొనే విజ్ఞానం కలవారు మాత్రమే పరమాత్ముడు తెలుసుకోగలరు. కాని, ఈనాడు భారతీయుల హృదయాలు ఏవిధంగా ఉన్నాయని యోచిస్తే, తమ సుఖమే స్వర్గమని, ఈ ప్రపంచమే నిత్యమని, ఇల్లే కైవల్యమని భావిస్తున్నారు. ఇంక తరించేది ఎప్పుడు?! ఈ లౌకికమైన భోగభాగాలు ఏనాటికీ స్థిరము కావు. అలాంటి సత్యాన్ని యోచన చేసుకోకుండా పశుపక్షి మృగాదులవలె దేహాత్మసంబంధమైన విషయవాసనలతో జీవిస్తుంటే మానవత్వానికి మసిపూసినట్లువుతుంది.

మూడు ప్రశ్నలు

భగవంతుడు ఎక్కడున్నాడు? ఎవరిని చూస్తుంటాడు? ఏమి చేస్తుంటాడు? ఈ మూడు ప్రశ్నలను ప్రతి ఒక్కరూ అడుగుతూనే ఉన్నారకాని, చెప్పే జవాబులను వివేకముతో అర్థం చేసుకొనే జ్ఞానం శూన్యమైపోతున్నది. విశ్వాసంతో విచారణ సల్పినప్పుడే విషయం బోధపడుతుందిగాని ఊరికే విమర్శిస్తూపోతే యేనాటికీ అర్థముకాదు.

ఒక రాజు తన మంత్రిని పిలిచి, ఈ మూడు ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పగలిగే పండితుడు తన రాజ్యంలో ఎవరైనా ఉన్నారేమో వెతికి తీసుకురమ్మన్నాడు. మంత్రి వెంటనే తమ రాజ్యంలో చాలా గొప్పవాడని పేరొందిన ఒక పండితునికి కబురుపెట్టాడు.

రాజుగారి ప్రశ్నలకు తాను సరియైన జవాబులు చెప్పలేకపోతే అపకీర్తి పాలవుతానేమో అనే భయంతో ఆ పండితుడు క్రుంగిపోతుంటే ఆయన శిష్యుడు, “గురువర్యా! మీకు అపకీర్తి రానివ్వను. రాజుగారి దగ్గరికి పోయి మీరు చెప్పమన్నట్లుగా నేను జవాబులు చెప్పి మీకు సత్కీర్తి వచ్చేలా చేస్తాను” అని ధైర్యం చెప్పి, ఆయన అనుమతితో వెంటనే బయల్దేరి రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. “మహారాజా! మా గురువుగారు అస్వస్థతగా ఉన్నారు, నన్ను పంపించారు. మీ ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పగలను” అన్నాడు. “నీవు చెప్పకపోతే నీ తల, నీ గురువు తల రెండు తలలా తీయిస్తాను, దీనికి ఒప్పుకుంటావా?” అన్నాడు రాజు. ఆ శిష్యుడు తాను సిద్ధమేనన్నాడు. “ఐతే, దేవుడెక్కడున్నాడు? చూపించు” అన్నాడు రాజు. అప్పుడు శిష్యుడు ఒక గిన్నెలో పాలు

తెప్పించాడు. “రాజా! పాలలో వెన్న ఉన్నదని మీరు నమ్ముతారా?” అని అడిగాడు. తప్పక నమ్ముతానన్నాడు రాజు. అయితే, ఈ పాలలో వెన్న అడుగు భాగములో ఉందా, తూర్పు దిశలో ఉందా, పశ్చిమ దిశలో ఉందా, ఉత్తర దిశలో ఉందా, దక్షిణ దిశలో ఉందా, మధ్యలో ఉందా? ఎక్కడ ఉన్నదో చెప్పమన్నాడు.

ప్రతి బిందువులోనూ వెన్న ఉన్నదనీ; పాలను పెరుగు చేసి మథించినప్పుడే వెన్న లభిస్తుందని రాజు చెప్పాడు.

“అదే ప్రకారం ఈ విశ్వమనే భాండములో విచారణ అనే కవ్వమును వేసి మథించినప్పుడే ప్రతి అణువులోనున్న భగవంతుడు సాక్షాత్కరిస్తాడు” అని మొదటి ప్రశ్నకు జవాబిచ్చాడు ఆ శిష్యుడు.

ప్రతి వ్యక్తియందు, ప్రతి వస్తువునందు, ప్రతి అణువునందుకూడను పరమాత్ముడు నిండినిబిడీకృతమై ఉన్నాడు. అట్టి పరమాత్ముని చూసే యిచ్ఛను, యోగ్యతను సంపాదించుకోకుండా పరమాత్ముడు కనిపించటంలేదు, కనిపించటంలేదు అంటే ఊరికే కనిపిస్తాడా?! విశ్వమనే భాండములోనున్న పరమాత్ముడు మన సాధనాశక్తితో సాకారంగా సాక్షాత్కరింపజేసుకోవాలి. పరమాత్ముడు అనాథనాథుడు అంటారు. లోకములో సర్వులకూ భగవంతుడే నాథుడు. ఐతే, ఎవరు అనాథలంటే పరమాత్ముని తెలుసుకోకుండా ఉన్నవారంతా అనాథలే. పరమాత్ముని తెలుసుకొన్నవారంతా సనాథలే.

రాజు తన రెండవ ప్రశ్న అడిగాడు, భగవంతుడు ఎవరిని చూస్తున్నాడు? అని.

శిష్యుడు ఒక కొవ్వొత్తి తెప్పించాడు. దానిని ముట్టించి, “రాజా! దీపము ఎవరివైపు చూస్తున్నది?” అని అడిగాడు. అన్ని ప్రక్కలా చూస్తున్నది అన్నాడు రాజు. “భగవంతుని దృష్టికూడను యిటువంటిదే” అన్నాడు శిష్యుడు.

ఇక, రాజు మూడవ ప్రశ్న అడుగుబోతుంటే శిష్యుడు, “రాజా! ఇంతవరకు నీవడిగిన రెండు ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పాను కాబట్టి నేను గురువును, నీవు శిష్యుడవు. ఒప్పుకుంటావా?” అన్నాడు. ఒప్పుకొంటానన్నాడు రాజు. “ఐతే, గురుస్థానములో నన్ను ఉంచి, శిష్యస్థానములో నీవుండి మూడవ ప్రశ్న అడుగు” అన్నాడు. వెంటనే రాజు సింహాసనము దిగి క్రింద కూర్చొని, శిష్యుని పైన

కూర్చోపెట్టి, “భగవంతుడు చేసే పని ఏమిటి?” అని తన మూడవ ప్రశ్న అడిగాడు. “ఇదే భగవంతుడు చేసే పని” అన్నాడు శిష్యుడు. అనగా ఏమిటి? ఎవరి యోగ్యతను, ఎవరి హృదయ పరిపక్వతను, ఎవరి ఆచరణను బట్టి వారికి తగిన స్థాయిని పరమాత్ముడు అందిస్తుంటాడు.

ఏ ఉద్దేశ్యంతో వచ్చారు? ఏమి చేస్తున్నారు?

పరమాత్మ విషయాన్ని తెలుసుకోవాలి, సద్బోధలు శ్రవణం చేయాలి, పెద్దలు చెప్పే సువాక్యములను ఆరగించాలి అనే ఉద్దేశ్యముతో ఇక్కడికి వచ్చిన వ్యక్తులకు మాటలతో పనేముంది చెప్పండి. ఇలాంటి సమావేశములో చేరికూడను అనవసరమైన మాటలతో కాలాన్ని అపవిత్రం చేసుకోవటం నిజంగా పెద్ద పాపమే! మీరు వినకపోతే వినేవారికైనా అవకాశము నందించాలి. అదే గొప్ప పుణ్యము. మనం మార్కెట్‌కు వెళతాం, ఎగ్జిబిషన్‌కి వెళతాం, తిరునాళ్లకు వెళతాం, ఇలా సత్సంగములోనూ ప్రవేశిస్తాం. కాని, ఎక్కడ ఎలా ప్రవర్తించాలి, ఎలాంటి క్రమశిక్షణను అనుసరించాలి అనేది తెలుసుకోలేని స్థితిలో ఉంటున్నాం. “అమ్మా! మేము సత్యసాయిబాబాగారి ఉపన్యాసానికి వెళ్ళినాం” అంటారు మీరు. ఏమి విన్నారని ఎవరైనా అడిగితే జవాబు చెప్పలేరు. ఏమి ప్రయోజనం చెప్పండి. “కాలాయ నమః, కాలకాలాయ నమః కాల దర్పదమనాయ నమః” పరమాత్ముని కాలస్వరూపుడుగా భావించినప్పుడు మనము కాలాన్ని ఎంత పవిత్రంగా వినియోగించాలి!

విషయవాంఛయే వేయి పడగల కాళీయుడు

ప్రకృతి, పరమాత్మల మధ్యగల సంబంధము ఏమిటి? ఒకటి చరము, రెండవది స్థిరము. తిరగలిలో పైనున్న రాయి తిరుగుతూనే ఉంటుంది. క్రింది రాయి మాత్రం స్థిరముగా ఉంటుంది. అదేరీతిగా, ఈ ప్రపంచము నిరంతరం చరించేదిగా పైభాగమున మనకు కనిపిస్తూ ఉంది. అడుగు భాగమున ఉన్నాడు ఆధార పురుషుడు. ఆ ఆధారమును అనుసరించియే ఆధేయమైన ప్రకృతి తిరుగుతున్నది. ఆధారము లేకుండా ఆధేయము తిరుగుటకు వీలుండదు. ఈ రెండింటి సమ్మేళనమువల్లనే సృష్టి స్థితి లయములు ఏర్పడుతున్నాయి. ఇలాంటి నిత్య నిర్మలమైన విషయాన్ని తెలుసుకోవాలనుకొన్నప్పుడు, పవిత్రమైన పురాణములను ఉదాహరణలుగా తీసుకొని, ఇతిహాసములను ఆధారంగా తీసుకొని, అనుభవజ్ఞులైన మహాపురుషులను ఆధారంగా తీసుకొని వారు చూపిన మార్గములో నడవటానికి ప్రయత్నము చేయాలి.

భాగవతంలో కృష్ణుడు గోపాలురతో, అవులతో అరణ్యమునకు వెళుతుంటే కాళింది మడుగు కనిపించింది. అక్కడ పిల్లలంతా ఆడుకొంటున్న సమయంలో కృష్ణుడు ఒక వృక్షము ఎక్కాడు. గోపాలురంతా చూస్తూ ఉండగానే మడుగులోకి దూకాడు. గోపాలురంతా మడుగు చుట్టూ చేరి, “అయ్యో! మా గోపాలుడు మడుగులోకి దూకాడే! ఇందులో పెద్ద భయంకరమైన సర్పము ఉన్నదే” అని ఆందోళన చెందసాగారు. “అయ్యో! మా గోపాలుడు కనిపించటం లేద”ని వాళ్ళు ఆ సరోవరము చుట్టూ తిరుగుతున్నారుగాని ఒక్కడైనా ప్రాణాలకు తెగించి కృష్ణుని వెదుకుదామని దానిలోకి దుమికినవాడు లేడు. ఎంత ఆశ్చర్యము చూడండి.

కృష్ణుడు మడుగు అడుగు భాగమునకు వెళ్ళి కొంతసేపయ్యేటప్పటికి భయంకరమైన కాళీయునితో పైకి వచ్చాడు. ఆ కాళీయుడు అనేక శిరస్సులు కలిగినవాడు. ఆ శిరస్సులపై గోపాలుడు దాన్ను ఆడాడు. అదే కాళీయ మర్దనము. ఆవిధముగా నాట్యమాడినది మామూలు వ్యక్తి కాదు; ఆదిశక్తిస్వరూపుడే! ఐతే, ఈనాడు మనము చేయ వలసిందేమిటి? మానవుడే మాధవుడని చెబుతున్నాము

కదా! అది నిరూపణ చేయాలంటే మనముకూడను అలాంటి కాళీయ మర్దనము చేయాలి. ఏవిధముగా? మనలోనే ఒక పెద్ద కొలను ఉంటున్నది. అదే మానస సరోవరము. వాంఛ అనే వేయి తలల కాళీయుడు దాని అడుగు భాగములో ఉంటూ ఒక్కొక్క తలను బయటకు పంపిస్తున్నాడు. మానవుడు చేయవలసిందేమిటి? మానస సరోవరములోనుండి వాంఛ అనే సర్పమును పైకి తెచ్చి దాని శిరస్సులను కొట్టి, తాను ఆ 'సర్పము'పైన ఏనాడు నాట్యమాడునో ఆనాడే నరుడు నారాయణుడవుతాడు. అంతవరకు జీవుడు జీవుడే, దేవుడు దేవుడే. ఇలాంటి తత్వాన్ని మనం తెలుసుకోకుండా కేవలం పుస్తకాలు చదువుతున్నాం. అన్నీ చూస్తూనే ఉన్నాం. అన్నీ వింటూనే ఉన్నాం. కానీ, ఆచరణలో మాత్రం జీరోలుగా ఉన్నాం!

ఈనాడు కొంతమంది యోగులని పేరుపెట్టుకొని విషయరోగులుగా పరిణమిస్తున్నారు. వాళ్ళు గురువులు కాదు, బిరువులు! ఇలాంటి 'బిరువుల'ను భరించవలసిన దుస్థితి ఈనాడు భారతదేశానికి పట్టింది. దీనికి కారణము ఏమిటి? భక్తులైనవారు విషయవాసనలచేత, వాంఛలచేత ఈ మోసకారులను ఆశ్రయించటంచేత ఉన్న విచేతము, ఉన్న విజ్ఞానము, ఉన్న భక్తివిశ్వాసములనుకూడా కోల్పోయే ప్రమాదము ఏర్పడింది. ఈనాడు అనేకమంది భక్తులం, భక్తులం అని చెప్పుకొనేవారే ఇటువంటి అజ్ఞానస్థితిలో ఉన్నారు. చక్కగా విచారణ చేయక, భక్తిని ఆచరణ రూపములో ప్రవేశపెట్టక మూఢవిశ్వాసములకు పోయి, విషయవాసనలకు లొంగి చిక్కినవారినంతా నమ్మటంచేత పరిస్థితి 'ఉభయభ్రష్టుత్వం ఉపరిసన్యాసం'గా తయారైంది.

ఈనాటి సాధకుల ఆచరణలు ఏరీతిగా ఉన్నాయంటే, తెల్లవారి లేచేటప్పటికి కాఫీ హోటల్స్ దేవాలయాలుగా ఉంటున్నాయి. ధ్యాన, ఆధ్యాత్మిక మందిరాలకు కొదువ లేదు. అదేమి విచిత్రమోగాని వంట యింటి ప్రక్కనే పూజామందిరాలు పెట్టుకొంటారు. ఒక ఇంటి యజమాని ధ్యానమునకు కూర్చున్నాడట. జపమాల తిప్పుతూనే ఉన్నాడు. కొంతసేపటికి "ఏమే, పొయ్యిపై పెట్టిన కూర మాడిపోతున్నది, చూడు" అన్నాడట. కనుకనే, ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఏకాంతవాసం ప్రధానమైనది. నిర్జన ప్రదేశంలో నిర్మలహృదయంతో దైవాన్ని ఆనందంగా స్మరించుకోవాలి.

అట్లుకాకుండా, ఏదో తోచినవిధంగా మనం ప్రయత్నిస్తూ పోతే యిది యేనాటికీ సఫలమయ్యేది కాదు.

స్వధర్మాచరణమే సర్వదా శ్రేయస్కరం

ఎవరు తమ స్వధర్మాన్ని సక్రమమైన మార్గములో ఆచరిస్తుంటారో వారే భగవదనుగ్రహాన్ని పొందుతారు. స్వధర్మమును వదలిపెట్టి పరధర్మమును వట్టుకోవడం వలన మనకు ఈవిధమైన దుస్థితి ప్రాప్తించింది. ఎవరి ధర్మము వారు చేసుకోవాలి. కుటుంబములో ఇల్లాలు, ఇంట్లో భర్తకు సేవచేసుకొని తన కుటుంబాన్ని సరిదిద్దుకొంటే, అదే పరమాత్మసేవ. అంతకంటే ఏమి కావాలి! స్వధర్మము అదే. స్వధర్మము చాలా తేలికైనది. చాలా పవిత్రమైనది. దానిని వదలిపెట్టి పరధర్మములో ఏమి సాధించగలము! మన స్వధర్మం ఏమిటి? "మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ" వంటి శ్రుతివాక్యాలను, పవిత్రమైన ప్రబోధలను మనము ఆచరిస్తున్నామా? లేదే! తమ రక్తాన్ని ధారపోసి, అనేక రకాలుగా తంటాలు పడి పోషించిన తల్లిదండ్రులకు కృతజ్ఞత చూపలేని క్రూరులకు పరమాత్ముని హృదయాన్ని కరిగింపజేసే శక్తి ఎక్కడినుండి సపై అవుతుంది చెప్పండి. మన కన్నతల్లిని, తండ్రిని ప్రేమించటంద్వారానే పరమాత్ముని వశము చేసుకోవాలి.

లోకానికి వినాయకుని సందేశం

లోకానికి యిలాంటి ఆదర్శం బోధించే నిమిత్తం ఈశ్వరుడు తన కుమారులైన గణపతికి, సుబ్రహ్మణ్య స్వామికి ఒక పందెము పెట్టాడట. "నాయనలారా! ఈ ముల్లోకములను మీలో ఎవరు ముందుగా చుట్టుకొని వస్తారో వాడిని లోకానికి ఆదిపూజ్యునిగా నియమిస్తానని చెప్పాడు. వెంటనే సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుడు, తప్పకుండా తానే నెగ్గుతాననే అహంకారంతో నెమలినెక్కి బయలుదేరాడట. అయితే, విఘ్నేశ్వరుడు చాలా యోచనాశక్తి కలవాడు. అతను శాస్త్రవిచారణ సల్పి, తన తల్లిదండ్రులకు ప్రదక్షిణ చేసి అక్కడే కూర్చున్నాడు. ఈ సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుడు నెమలి వాహనముపై తిరుగుతూనే వున్నాడు. ఏ ఏ క్షేత్రాలకు తాను పోతున్నాడో అక్కడ గణపతి తనకంటే ముందుగానే వచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నాడు. "ఏమిటా, ఈ బొజ్జరాయుడు

ఎక్కడికి పోయినా నాకంటే ముందుగనే వచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నాడే” అని ఆశ్చర్యపోయాడు. తాను అన్నీ చుట్టుకొని తల్లిదండ్రులవద్దకు తిరిగి వచ్చేటప్పటికీ వారి ఒడిలో ఆనందంగా ఉంటున్నాడు వినాయకుడు! అప్పుడు చెప్పాడు, తల్లిదండ్రులకు ప్రదక్షిణ చేయటమంటే ముల్లోకాలకు ప్రదక్షిణ చేయటమే. జగత్తంతా నిండిన మాతాపితరులకు ప్రదక్షిణ చేస్తే జగత్తునకంతా ప్రదక్షిణ చేసినట్లుకాదా! ఇలాంటి విచారణాశక్తి కలిగినవాడు కనుకనే ఏ శుభకార్యానికైనా తొలి పూజ విఘ్నేశ్వరునికే. ఇలాంటి తెలివితేటలతో విజ్ఞానము కలిగి విషయాన్ని తెలుసుకోవాలిగాని కేవలము తెలివి ఉన్నదికదాయని యిష్టమొచ్చినట్లు ఉపయోగపెడితే సరైన సత్యము తేలదు. ప్రతి పదార్థములోకూడను, పదార్థమును మనము యోచించినప్పుడే యథార్థం తెలుతుందిగాని పదార్థమును పదార్థముగానే పెట్టుకొంటే యేమాత్రము తేలదు.

ప్రభువుకోసం కాదు, విశ్వవిభునికోసం!

కేవలం లోకంకోసం మనం పూజలు చేయకూడదు. లోకంకోసం ధ్యానం చేయకూడదు. పరమాత్మకోసం చేయాలి. అక్షరు చక్రవర్తి దగ్గర తాన్ సేన్ అనే మంచి గాయకుడు ఉండేవాడు. ఒకరోజు అక్షరు అతనితో, “ఓ తాన్ సేన్, మీ గురువుగారిని ఒకరోజు మన ఆస్థానానికి పిలిపించకూడదా?” అన్నాడు. “మహారాజా! మా గురువు గారు యిలాంటి ఆస్థానాలకు వచ్చే వ్యక్తి కాదు. మనమే ఆయనదగ్గరకు వెళ్లాలి” అన్నాడు తాన్ సేన్. ఒకరోజు ఇద్దరూ కలసి వెళ్ళారు. అక్కడ గురువుగారు పాడుతుంటే ఆ మధురమైన గానానికి రాళ్లు కూడను కరిగిపోతున్నాయి. చక్రవర్తి పరవశించి, “తాన్ సేన్, నీ గురువు యింత చక్కగా గానము చేస్తాడే! ఆయన శిష్యుడవైన నీవు ఒక్కరోజైనా ఇంత మధురంగా గానం చేయలేదే” అన్నాడు. అప్పుడు తాన్ సేన్, “మహారాజా! నేను నీకోసం గానం చేస్తాను. మా గురువుగారు దైవముకోసం గానం చేస్తారు. కనుకనే, ఆయన గానం అంత మధురంగా ఉంది” అన్నాడు. మనుష్యులకోసం గానం చేస్తే ఆ మాధుర్యము రాదు. మాధవునికోసం కంఠం ఎత్తి, “ఓ రామా, ఓ కృష్ణా” అని గానం చేస్తే అందులో దైవత్వము

లీనమవుతుంది. అటువంటి గానమే మాధుర్యమును సంతరించుకుంటుంది. కాబట్టి, మనము ఏది చేసినప్పటికీని పరమాత్మ ప్రీత్యర్థం చేయాలి.

ఆత్మజ్యోతికి అడ్డు తగిలేవి

మానవుడు త్రిగుణాత్మకస్వరూపుడు. అయితే, ఈ గుణములు ఎలాంటివి? ఒక జ్యోతిని వెలిగించి దానిపైన ఒక పెద్ద కుండను పెట్టినప్పుడు దాని వెలుగు మనకు యేమాత్రము తెలియదు. అటువంటిదే తమోగుణము. అనగా, మనలోనున్న ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశాన్ని అది యేమాత్రము బయటికి రానివ్వదు. అదే జ్యోతిపైన ఒక గంపను మూసిపెట్టినామంటే దాని తేజము కొంతకొంత కనిపిస్తుంది. రజోగుణమును ఆ గంపతో పోల్చవచ్చును. ఇక, జ్యోతిపైన చక్కని పరిశుద్ధమైన గ్లాసును పెడితే ఆ ప్రకాశము మనకు సంపూర్ణముగా కనిపిస్తుంది. ఆ పరిశుద్ధమైన గ్లాసువంటిదే సత్త్వగుణము. కాబట్టి, మనము సత్త్వగుణాన్ని ఎంతగా అభివృద్ధిపరచుకుంటామో అంత సులభముగా ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశాన్ని అందుకో గలము. అంతేగాని, మనలోని జీవనజ్యోతిని తమో గుణమనే కుండతోనో, లేక రజోగుణమనే గంపతోనో మూసిపెట్టుకొంటే ఆ ప్రకాశమును ఏరీతిగా అందుకో గలము, చెప్పండి. కనుక, మనము చేయవలసినది యేమంటే, ఏ కర్మలు చేసినప్పటికీ భగవత్ప్రీత్యర్థం ఆచరించాలి. భగవంతుని ప్రేమను పొందే కర్మలే ప్రధానమైనవిగా భావించాలి. అంతేగాని నిరంతరం ఈ దేహసంబంధమైన సుఖసంతోషాలు, భోగభాగ్యాలకోసం ప్రాకులాడుతుంటే పరమాత్మ ఏరీతిగా ప్రాప్తిస్తాడు?! ఈ ఏనాటికైనా శిథిలమై మట్టిపాలయ్యే ఈ దేహముపై అభిమానమును వీడి పవిత్రమైన పరమాత్మను పొందే ప్రయత్నం ఏనాడు చేస్తామో ఆనాడే ధన్యులైపోతాము.

దేహబ్రాంతి బ్రద్ధలైనప్పడే దైవసాక్షాత్కారం

మహాభారతయుద్ధం తరువాత ధర్మరాజు ఒక యజ్ఞము చేయ సంకల్పించాడు. యజ్ఞానికి బ్రహ్మగా కృష్ణుని కూర్చోబెట్టాలని ఆశించాడు. కానీ, కృష్ణుని ఆహ్వానించే ప్రయత్నము తాను చేయలేదు. ఎందువల్ల?

“కృష్ణుడు మనవాడేలే, యజ్ఞానికి ఏర్పాట్లన్నీ చేసుకొన్న తరువాత ఒక్కతూరి పిలుస్తే వస్తాడులే” అనే అహంకారం అతనిలో ఉన్నది. అహంకారానికి తగినట్లు దెబ్బ వేస్తాడు కృష్ణుడు. వేసే సమయం రానే వచ్చింది.

రేపటి దినము యజ్ఞము ప్రారంభమవుతుందనగా, ధర్మరాజు కృష్ణుని తీసుకొనిరావటానికి అర్జునుని పంపించాడు. అర్జునుడు వెళ్ళి, “కృష్ణా! అన్నగారు యజ్ఞము ప్రారంభిస్తున్నారు. నీవు తప్పక రావాలి. నీవు బ్రహ్మగా కూర్చోవాలి” అన్నాడు. “తప్పక వస్తాను, నీవు వెళ్లు” అన్నాడు కృష్ణుడు. రాత్రి తొమ్మిది గంటలైంది. కాని, కృష్ణుని జాడ కనిపించలేదు. అప్పుడు ధర్మరాజుడు నకులుని పంపించాడు. కృష్ణుడు, “ఇదిగో వస్తున్నానుపో” అన్నాడు. తెల్లవారుఝామున నాలుగు గంటలైంది. యజ్ఞము ఏడు గంటలకు ప్రారంభము కావాలి. ఇంకా కృష్ణుడు రాలేదు. అప్పుడు సహదేవుని పంపించాడు. “ఇదిగో వస్తున్నాను” అన్నాడు కృష్ణుడు మళ్ళీ. కానీ రాలేదు. ధర్మరాజుడు ఇంకోతూరి అర్జునుడినే పంపించాడు. అర్జునుడు వెళ్ళి, “స్వామీ! అన్నగారు చాలా ఆందోళనగా ఉన్నారు. నీవు రాకపోతే యజ్ఞము నిలిచిపోతుంది” అన్నాడు. కృష్ణుడు సరేనని రథము ఎక్కాడు. ఇంతలో ఆకాశంలో ఎక్కడో పెద్ద ధ్వనులు వినిపించాయి. అప్పుడు కృష్ణుడు చెప్పాడు, “అర్జునా! దేవాసురుల యుద్ధం ఘోరంగా జరుగుతున్నది. నేను ఈ నిమిషంలో అక్కడికి వెళ్ళకపోతే లోకమంతా భస్మమైపోతుంది. కనుక, నీవు వెళ్లు, నేను త్వరలో వచ్చేస్తాను”న్నాడు. ఇవంతా కృష్ణునియొక్క మాయలు, లీలలు. కృష్ణతత్వం తెలుసుకొన్నవారికే అవి తెలుస్తాయి గాని అన్యులకు యేమీ తెలియదు. అసలు పరమాత్మ తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టము.

అర్జునుడు తిరిగి వచ్చి ధర్మరాజుతో, “అన్నా! కృష్ణపరమాత్ముడు ఇక్కడికి రావాలని రథము ఎక్కినాడు. అదే సమయంలో ఎక్కడో పెద్ద ధ్వనులు వినిపించాయి. దేవాసుర యుద్ధమని బయలుదేరి వెళ్ళినాడు. వస్తాడో రాడో” అన్నాడు. అప్పుడు భీముడు లేచి, “అన్నా! నేను వెళ్ళి కృష్ణుని తీసుకువస్తాను” అన్నాడు. “నాయనా! ఎవరైనా వెళ్ళి కృష్ణపరమాత్ముని తీసుకొని రావటమే నాకు

కావలసినది” అన్నాడు ధర్మరాజు. భీముడు ఒక పెద్ద గద తీసుకొని భవనము వెలుపలకు వెళ్లాడు. గద పైకెత్తి, “కృష్ణా! ఇప్పుడు గనుక నీవు రాకపోతే ఈ గదతో నా శిరస్సును ముక్కలుముక్కలు చేసుకుంటాను” అంటూ దేహత్యాగానికి సిద్ధమై, హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించాడు. తక్షణమే కృష్ణుని రథము వస్తున్నట్లుగా శబ్దము వినిపించింది. కృష్ణపరమాత్మ ప్రత్యక్షమైనాడు.

దేహత్యాగానికి సిద్ధపడినప్పుడే పరమాత్ముడు కనిపిస్తాడంటే, దీని అర్థం దేహాన్ని రాతితో కొట్టుకోవాలని కాదు. దేహభిమానమును వదలినప్పుడే పరమాత్ముడు ప్రత్యక్షం అవుతాడు. “చక్రి అంతటా ఉన్నాడంటున్నావు. ఆ స్తంభములో ఉన్నాడా?” అని హిరణ్యకశిపుడు ప్రశ్నించినప్పుడు తప్పక ఉన్నాడన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. ఉన్నాడన్నంతమాత్రమున స్తంభము నుండి వచ్చినాడా? రాలేదు. స్తంభాన్ని బ్రద్దలు కొట్టినప్పుడే పరమాత్ముడు ప్రత్యక్షమైనాడు. అనగా ఏమిటి? దేహభ్రాంతి అనే స్తంభాన్ని బ్రద్దలుకొట్టినప్పుడే పరమాత్మ సాక్షాత్కరిస్తాడు. దేహభిమానాన్ని క్రమక్రమేణా తగ్గించుకొన్నప్పుడే మనము పరమాత్మ అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుతాము. లేకపోతే ఏనాటికీ అనుగ్రహాన్ని పొందలేము. పరమాత్మ అనుగ్రహానికి పాటుపడాలనుకొన్నప్పుడు ఆచరణ రూపమైన ప్రచార ప్రబోధలు అత్యవసరము. అందు నిమిత్తం మనం సద్గురు సన్నిధి చేరాలి. అప్పుడే మనకు అజ్ఞానము తొలగిపోయి జ్ఞానమనే పెన్నిధి లభిస్తుంది.

దైవం పీరిట ధనం ప్రోగుచేయడం మహాపాపం!

ఈనాడు భారతదేశంలో అనేకమంది స్వాములు బయలుదేరుతున్నారు. కొందరిని చూస్తే వాళ్ళు స్వాములలో పాములో అర్థం కావటంలేదు. ఎక్కడికి పోయినా ధనము, ధనము! అలాంటివాళ్ళు ధనపిశాచి పట్టిన స్వాములేగాని నిజంగా ఆధ్యాత్మికతను పోషణచేసే స్వాములు కానేకాదు. ఇలాంటి స్వాములకు కొందరు బ్రోకర్లు, ఏజెంట్లు తయారైపోయి వీరిని గొప్పగా వర్ణించటం, వీరిని పైన కూర్చోపెట్టి డబ్బు ప్రోగుచేయటం వంటి దుశ్చర్యలకు పాల్పడుతున్నారు. డబ్బు ప్రోగుచేసే స్వాములు ఎవ్వరైనా సరే, వారికి మనం యేమాత్రము స్థానము యివ్వకూడదు. ఆరీతిగా భక్తులు ఏనాడు కట్టుబాట్లు పెడతారో అనాడే మన భారతదేశము సరియైన స్థితికి వస్తుంది. భగవంతుడు దుడ్డుకు చిక్కుతాడా?! ఏనాటికీ చిక్కుడు. మన ఇండియా దుడ్డు అమెరికాలో చెల్లదు, అమెరికా దుడ్డు లండనులో చెల్లదు. ఇంక అలాంటిది పరలోకంలో ఇది ఎట్లా చెల్లుతుంది! ఎవడు ధనమునకు స్థాన మిస్తున్నాడో అట్టివానిని విషయవాసనలతో చేరిన వృషభముగా భావించుకోవలసినదేగాని వానిని 'స్వామి' అని పిలవటం మహాపాపం! నిప్పుకు నీటికి ఏరీతిగా పొత్తు కుదరదో ఆరీతిగానే ఆధ్యాత్మికతకు, కామినీ కాంచనములకు యేమాత్రము పొత్తు కుదరదు.

ఒక వ్యక్తి ఒక ధనవంతుని దగ్గరకు పోయి, “అయ్యా! రామ మందిరం కడుతున్నాం. ఏమైనా ధనసహాయం చేస్తారా?” అని అడుగగా, ఆ ధనికుడు, “మీ రామచంద్రుడు గొప్పా, నేను గొప్పా?” అన్నాడట. అనగా ఏమిటి? రామునికి మందిరం కట్టాలని యింకొకరి దగ్గరకు వెళ్ళి “దేహీ” అని అడుక్కోవటం ఎంత సిగ్గుచేటు! రామచంద్రుడు గొప్పవాడైతే వీడు వచ్చి “దేహీ” అని అడగవలసిన అవసరము యేమి వచ్చింది?! ఈరీతిగా మందిరముల పేరుతో, ఆలయముల పేరుతో, యజ్ఞ యాగాదుల పేరుతో డబ్బు ఎవరు వసూలు చేస్తున్నారో వాడు పరమ మూర్ఖుడని భావించాలి. వానికి నయాపైన కూడా యివ్వకూడదు. ఆరీతిగా కట్టుబాటు చేసుకొన్నప్పుడే మీరు భక్తులనిపించుకుంటారు.

సన్నిధి పెన్నిధిగా భావించిన ఆదర్శమూర్తులు

సమర్థ రామదాసు తనకు చక్రవర్తి కానుకగా పంపిన ధనకనకాదులను స్వీకరించటానికి నిరాకరిస్తూ శ్రీరామచంద్రుని ఈరీతిగా ప్రార్థించాడట: “స్వామీ! ఈ వైభవములన్నీ నాకిచ్చి నీ పాదములను నా పట్టునుండి విడిపించుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నావా! నేను నీ పాదములను వదలిపెట్టినప్పుడే కదా ఆ పదార్థములను పట్టుకొనేది! నేను ఆ పదార్థములను ముట్టుకోను. నీ పాదములే నాకు ప్రధానము, ప్రమాణము.”

త్యాగరాజుకూడా మహారాజు పంపిన కానుకలను సున్నితంగా తిరస్కరిస్తూ, “నిధి చాల సుఖమా, ఈశ్వర సన్నిధి చాల సుఖమా? నిజముగ తెలుపుము మనసా!” అన్నాడు. అలాంటి మహాత్యాగులు, మహాయోగులు, మహావీరులు పుట్టిన మన భారతదేశంలో ఈనాడు పిరికిపందలైపోయి హృదయములోనున్న పవిత్రతను పైనలకమ్ముకోవటానికి సిద్ధపడుతున్నారంటే, దీనికి చింతించాలో, నవ్వుకోవాలో అర్థంకావటంలేదు.

ప్రతి ఒక్క విషయంలో మనము చక్కగా విచారణ చేసుకోకుండా ఎవరిని పడితే వారిని గురువులుగా భావించటం చాలా తప్పు. ఎక్కడ వుండినప్పటికీ నీ యింటిలో నీవు పూజ చేసుకో, ధ్యానము చేసుకో, నీ యింటిలో నీవు భజన చేసుకో, నీకు ఏ నామము యిష్టమో దానిని స్మరించుకో. “మర్మమెరిగిన మరునిమిషంలో మనసే వారికి గురువండీ” అన్నారు. ‘గుకారో అంధకారస్య’, గుకారమంటే అంధకారము, ‘రుకారో తన్నివారకః’ అనగా అంధకారమును పోగొట్టే ప్రకాశమే రుకారము. కాబట్టి, అజ్ఞాన నిర్మూలనమే గురువుయొక్క తత్త్వము. ధనవ్యామోహముతో, లోకికమైన వాంఛలతో మనము ఏనాటికీ పరమాత్మ సన్నిధి చేరలేము; మోక్షము, అనుగ్రహము పొందలేము. వీటిని త్యజించి, క్రమశిక్షణకు బద్ధులై మీరు ఎక్కడ ఉన్నప్పటికీ నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా, నిస్వార్థంగా సేవలు చేసుకొంటూ, ‘దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేడు’ అన్నట్లు, మీలోనే పరమాత్మ ఉన్నాడనే విశ్వాసాన్ని స్థిరం చేసుకోవాలి. అట్టి విశ్వాసము లేకుండా ఎన్ని చేసినా నిష్ప్రయోజనమే!

‘వేడి’ చూపనిదే ‘వెన్న’ ఎలా కరుగుతుంది!

భగవద్గీతయందు కృష్ణుడు చెప్పాడు:

“సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజ
అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచః”

ఇప్పుడు మనవారు ఏమి చేస్తున్నారు? “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” అన్న ఆ ఒక్క మాటను తీసుకొంటున్నారు. సర్వధర్మాల్ని వదలిపెట్టమని కృష్ణుడు చెప్పాడంటున్నారు. ఎట్లా వదలిపెట్టాలి? శరణాగతుడవై వదలిపెట్టమన్నాడే గాని, అన్నీ వదలిపెట్టి నీ యిష్టమొచ్చినట్లు పొమ్మని చెప్పలేదు. కానీ, పరమాత్ముడు చెప్పిన వాక్యాలలో మనకు ఇష్టమైనదానిని తీసుకొంటున్నాం, ఇష్టము లేనిదానిని వదలిపెడుతున్నాం. “...యోగక్షేమం వహామ్యహం”, పరమాత్ముడు నీ యోగక్షేమాల్ని చూచుకొంటానన్నాడు. నిజమే! కానీ దానికి ముందు నీవు చేయవలసిన పనులు ఎన్ని ఉన్నాయి?! నిరంతరము పరమేశ్వరుని చింతిస్తూ తనకు అర్పితమై, తననే ధ్యానించుకొంటూ ఉన్నప్పుడే “యోగక్షేమం వహామ్యహం”. అంతేగాని, భగవంతుని స్మరించకుండా, ధ్యానించకుండా, నిశ్చలమైన హృదయంలో ప్రతిష్ఠ చేసుకోకుండా, “భగవంతుడు నా యోగక్షేమాలు చూడలేద”ంటే ఎట్లా చూస్తాడు చెప్పండి. ఏ షాపుకి పోయినా, డబ్బు యిచ్చినప్పుడే మనకు కావలసిన వస్తువు లభిస్తుంది. మరి పరమాత్మునికి నిర్మలమైన హృదయాన్ని యివ్వకుండా అనుగ్రహమును అందుకోవా లంటే అది సాధ్యమయ్యే పనేనా? ఏనాటికీ కాదు. పరమాత్ముని హృదయాన్ని కదిలించి, కరిగించే ప్రవర్తన మనలో ఉన్నప్పుడే పరమాత్మ కరుగుతాడుగాని మనము వేడి చూపకుండా ఎంత మెత్తని వెన్నైనా కరగమంటే కరుగుతుందా?! మనలోనున్న లోపములవల్లనే మనము పరమాత్ముని శక్తిని సందేహిస్తున్నాము. పరమాత్ముని విషయములో కించితకూడా సందేహించనక్కరలేదు. ఈనాటి మానవుడు బీమాకంపెనీలను విశ్వసిస్తున్నాడు, కానీ భగవంతునిపై విశ్వాసము లేకుండా ఉన్నాడు. ఏమి ఖర్చుమో ఏమిటో! విషయవాసనలే ఇందుకు కారణం. పరమాత్మునిపై సంపూర్ణమైన విశ్వాసముతో ఉన్నప్పుడు మనము సాధించలేని కార్యము ఈ లోకములో లేదు.

పాత్రత నెటిగి దానం చేయాలి

ఇకపై సాధకులుగా ఉన్నవారు, సర్వేశ్వరుని దర్శించాలని, మోక్షాన్ని పొందాలనే సంకల్పం గలవారు ధనము ప్రోగుచేసే సాధువులను, సన్యాసులను చేరకండి. మీ ఇంటిలోనే ఉంటుండి, మీరు విశ్వసించిన దైవత్వాన్ని సంపూర్ణముగా మీ హృదయపీఠముపై ప్రతిష్ఠించుకొని, మీరు విన్నదానిని, కన్నదానిని అనుసరిస్తూ ఆనందముగా గమ్యం చేరుతారని నేను ఆశిస్తున్నాను.

మన స్వధర్మము ఏమిటి? ఏ పూజలూ, ధ్యానములూ, జప తపములూ, చేయకపోయినప్పటికిని మొట్టమొదట మీ తల్లిదండ్రులను ప్రేమించండి. అతిథి అభ్యాగతులను ఆదరించండి. ఆకొన్నవారికి అన్నం పెట్టటం, దప్పిగొన్న వారికి నీరు యివ్వటం, గుడ్డలేనివారికి వస్త్రము యివ్వటం, విద్య లేనివారికి విద్య నేర్పటం, ఆరోగ్యము లేనివారికి వైద్యసహాయము చేయటము... ఇలాంటి ప్రయత్నాలకు మనం పూనుకోవాలి. అలాంటిది చేయకుండా ఈనాడు పెద్ద ‘దానాలు’ చేస్తున్నారు. ఏమి ‘దానాలు’? గవర్నరు వచ్చినాడంటే, ఇంకెవరైనా పెద్దవారు వచ్చినారంటే వేల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి డిన్నరు పార్టీ ఏర్పాటు చేస్తారు. “అన్నమో రామచంద్రా” అని అల్లాడేవానిని “వెళ్లరా వెళ్లు” అని కసురుకుంటారు. నిజానికి దరిద్ర నారాయణులకు అన్నం పెట్టడమే నిజమైన యజ్ఞముగాని, యిలాంటి పెద్దవారికి ఆరగింపజేయటం డబ్బును దుర్వినియోగం చేయటమే అవుతుంది. పాత్రతనెరిగి దానము చేయాలి.

అన్నదానముకన్న నధిక దానంబేది

తల్లిదండ్రులకన్న దైవమేది

జపతపంబులకన్న సత్యశీలంబేది

దయకంటె నెక్కువ ధర్మమేది

సుజన సంగతికన్న చూడ లాభంబేది

క్రోధంబుకన్న శత్రుత్వమేది

ఋణముకంటెను నరునకు రోగమేది

ధరణిసపకీర్తికంటెను మరణమేది

సర్వదా కీర్తికంటెను సంపదేది

స్మరణమునకు మించు నాభరణమేది! ❖

శివరాత్రి సందేశం

కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి

1. మహాశివరాత్రి ఎప్పుడు వస్తుంది?

జ: ప్రతి మాసమునందలి కృష్ణపక్ష చతుర్దశికి మాస శివరాత్రి అని వ్యవహారము. మాఘ కృష్ణపక్ష చతుర్దశిని మహాశివరాత్రి అంటారు. 'శివము' అనగా మంగళకరము. అంటే, మంగళకరమైన రాత్రి అని అర్థం.

2. రాత్రి చీకటికి, అజ్ఞానమునకు సంకేతము. మరి ఇది మంగళకరమైన రాత్రి ఎట్లా అయినది?

జ: శివరాత్రినాడు ఉపవాసము, జాగరణ, మహేశ్వర దర్శనము, బిల్వార్చన, నామసంకీర్తనలవలన అజ్ఞానము అనే చీకటి తొలగింపబడుతుంది.

3. శివరాత్రిని చతుర్దశినాడే ఎందుకు జరుపుకోవాలి?

జ: "జ్ఞానం మహేశ్వరాదిచ్ఛేత్" అనే శ్రుతి వచనము ననుసరించి శివారాధనవలన ఆత్మజ్ఞానము కలుగునని ప్రసిద్ధము. 'చంద్రమా మనసో జాతః' అనగా మనస్సుయొక్క అధిదేవత చంద్రుడు. ఈ చంద్రునియొక్క కళలు కృష్ణపక్షమున దినదినము క్షీణించి చతుర్దశినాడు కేవలం ఒకే కళ ఉంటుంది. అలాగే మనసుకు చేరిన పదహారు మాలిన్యాలలో ఒక్కటే శేషించియుంటుంది. ఈ శేషించియున్న ఒక్క మాలిన్యమును దూరం చేసుకొనుటకు శివపూజ, శివచింతన, శివనామ సంకీర్తన అవసరం.

4. మనస్సుకు చేరిన మాలిన్యములు ఏవి?

జ: అష్టమదములు, అరిషడ్వర్గములు, అహంకార మమకారములు.

5. బిల్వార్చనయొక్క విశిష్టత ఏమిటి?

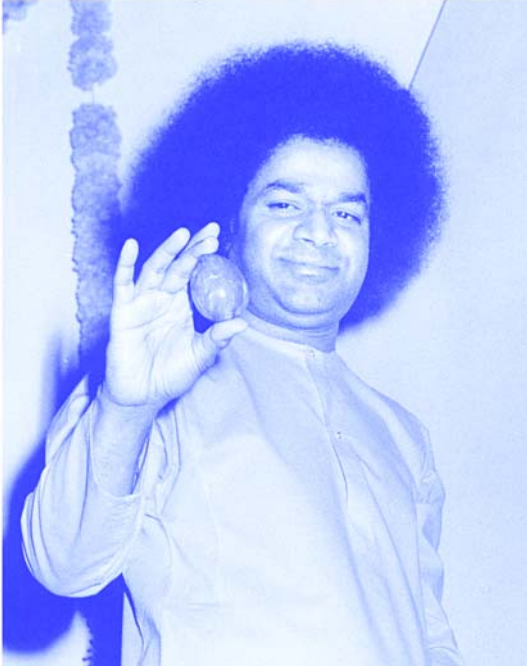
జ: త్రిదశం త్రిగుణాకారం త్రినేత్రం చ త్రియాయుధం

త్రిజన్మ పాప సంహారం ఏకబిల్వం శివార్చణం

బిల్వపత్రము మూడు దశములతో కూడి ఉంటుంది. మానవులను ప్రభావితం చేసే త్రిగుణములు, త్రికాలములు, తాపత్రయములకు ప్రతీక యీ పత్రము. ఈ శరీరమే బిల్వదళము. త్రిగుణముల ఏకత్వమును సాధించినప్పుడే భగవంతుని అర్చణకు ఇది అర్హతను పొందుతుంది. ఆ ఏకత్వమును సూచించునదే యీ బిల్వపత్రము.

6. రుద్రాభిషేకము అనగానేమి?

జ: శివరాత్రి అనే పదము సంఖ్యాశాస్త్రానుసారము పదకొండు సంఖ్య అవుతుంది. శి = 5, వ = 4, ర = 2. ఇవన్నీ కలిపి 11. ఈ సంఖ్య ఏకాదశ రుద్రులను సూచిస్తుంది. ఏకాదశ రుద్రులనగా 5 జ్ఞానేంద్రియములు, 5 కర్మేంద్రియములు, మరియు మనసు. ఈ 11 తత్వాలు మానవుని విషయవాసనల్లోకి దింపి బంధములకు కారణమవుతాయి. వీటిని ప్రసన్నం చేసుకోవడానికే ఈ రుద్రాభిషేకం. అభిషేకము అనగా నీటిని ధారగా, మెల్లిగా లింగముమీద పోయుట. జలములో దివ్యత్వం ప్రజ్ఞాశక్తిగా ఉంటుంది. "జలధారో ఈశ్వరప్రియః" ఈశ్వరుడు అభిషేకప్రియుడు.

7. లింగము అనగానేమి?

జ: రూపరహిత ఈశ్వరతత్వానికి గుర్తు లింగం. ఓంకారము పరమాత్ముని నాదచిహ్నమైనట్లు లింగము పరమేశ్వరుని ఆకార చిహ్నము. “లీయతే గమ్యతే యితి లింగః” సర్వము దేనియందు లీనమగునో అదియే లింగం. లింగము మానవ శరీరములోనే వున్నది. అంగములతో అంటే కర్మేంద్రియ, జ్ఞానేంద్రియ అంతఃకరణములతో చేరిన ఈ దేహములో లింగముంది. చిత్తు, జడము; అనగా ఆత్మ, అనాత్మల సంగమమువలనే సత్యాసత్య మిశ్రమమైన మిథ్యాజగత్తు ఉద్భవించినది. ఈ జగత్తు ఒకచోట నిలకడ లేనిది. సంసారమని దీనికొక పేరు. దీనినే జంగము అంటారు. అనగా జగత్తు జంగమాత్మకము. నిరంతరం మార్పు చెందే ఈ జంగమాత్మక సంసారములో మునిగి తేలుతూ మానవుడు తన వివేక, విచక్షణ, వైరాగ్యములతో లింగస్వరూపుడైన పరమాత్ముని శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాదులతో అనుభవించి ఆనందించి తరించవలెను. ఇదే జీవిత సార్థక్యము.

8. మహాశివరాత్రికి సంబంధించిన పురాణ గాథలు ఏమిటి?

జ: 1. ఇది పరమ శివుని దివ్య దేహోపాధినుండి బ్రహ్మాండమైన లింగం ఆవిర్భవించి భూమ్యాకాశములను ఆక్రమించిన దినము. ఆ లింగముయొక్క ఆద్యంతములను బ్రహ్మ విష్ణువులు కూడా కనుగొనలేకపోయారు. నిరాకార ఈశ్వరతత్వము సాకారము ధరించిన దినము శివరాత్రి.

2. ఒక వేటగాడు మహాశివరాత్రి పర్వదినమున మృగములను వేటాడు నిమిత్తం ఒక చెట్టుపైకి ఎక్కాడు. చెట్టుకు సమీపముగా వలను వేసి పెట్టాడు. ఎంతరాత్రియైనా ఒక్క మృగము కూడా ఆ దిక్కుకు రాలేదు. మృగములు వచ్చునా లేదా అని గమనించుటకు ఆ చెట్టు ఆకులను తెంపి క్రింద వేయసాగాడు. ఆ ఆకులు క్రిందనున్న శివలింగంపై పడినవి. అతను ఎక్కి కూర్చున్నది బిల్వపుష్పము. అతనికి తెలియకనే శివరాత్రి రోజున శివునికి బిల్వార్చన జరిగినది కదా! జాగరణ కూడా చేశాడు కదా! తెల్లవారింది. ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతని భార్య కూడ భర్త రాకకై ఎదురు చూస్తూ జాగరణ చేసింది. ఉపవాసం చేసింది. తత్ఫలితంగా ఇద్దరూ శివసాన్నిధ్యం అందుకున్నారు ఒక గాథ.

9. పురాణముల ననుసరించి శివుని నివాసము హిమాచలము, కైలాసము అంటాము. ‘ఈశావాస్య మిదం సర్వం’ అని విశ్వసిస్తూ శివుడు ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రదేశములో ఉంటున్నాడని అనడంలో అర్థం ఏమిటి?

జ: హిమ + అచలము = హిమాచలము. ‘హిమ’ అనగా స్వచ్ఛముగా, చల్లగా; అచలము అనగా కదలనిది (స్థిరమైనది) పరమశివుడు స్వచ్ఛమైన, చల్లని, నిశ్చలమైన ప్రదేశములలో నెలకొని వుంటాడు అని అర్థం. మానవ హృదయము హిమాచలముగా రూపొందితే అదే శివనివాసం

10. శివునియొక్క స్వరూపములో సృష్టి రహస్యం యిమిడి ఉంది. ఏవిధంగా?

జ: శివుని శిరస్సున గల నెలవంక జీవ చైతన్యమునకు, జటాజూటము నుండి ప్రవహించు గంగ ప్రాణాధారమునకు,

శివుని భూషణములైన సర్పములు ప్రాణికోటికి సంకేతములు. శివుని త్రినేత్రము జ్ఞానచక్రువునకు ప్రతీక. శివుడు ధరించే గజచర్మము జంతులక్షణములకు చిహ్నము. ఈ లక్షణములు శివుని కృపచే నిర్వీర్యముగా, హానిలేకుండునట్లు చేయబడతాయి.

11. శివుని ఒక చేతియందుగల డమరుకము, మరొక చేతియందుగల త్రిశూలము దేనిని సూచిస్తాయి?

జ: డమరుకము శబ్దమునకు ప్రతీక. ఈశ్వరుడు శబ్దబ్రహ్మము కదా! త్రిశూలము త్రిలోకములకు, త్రికాలములకు, త్రిగుణములకు సంకేతము. భగవంతుడు శబ్దమును, కాలమును తన అధీనమునందు ఉంచుకున్నాడని భావం.

12. సర్వాంతర్యామి అని విశ్వసిస్తే మరి శివునికి నంది వాహనము ఎందుకు?

జ: ఈశ్వరుని వాహనము నంది అంటారు. ఈశ్వరతత్వానికి లింగము ఎట్టి చిహ్నమో, జీవతత్వానికి నంది అట్టి చిహ్నము. జీవతత్వములో ఉండిన పశుత్వము ఈ నంది. పశుత్వముతో కూడిన ఈ జీవతత్వము ప్రకృతివైపున తన దృష్టిని త్రిపుక ఈశ్వరునివైపున త్రిప్పటంచేత భగవంతునితో సన్నిహిత సంబంధాన్ని పొందినది. దీనికి మరికొన్ని అర్థాలు బోధిస్తూ వచ్చారు మన ప్రాచీనులు. నందికి, ఈశ్వరునికి మధ్యలో ఎవరూ అడ్డు రాకూడదు అన్నారు. అనగా జీవునకు, దేవునకు మధ్యలో ఎవరూ అడ్డు తగలకూడదని అర్థము. నందియొక్క శృంగముల మధ్యనుండి శివుని చూడాలని బోధిస్తూ వచ్చారు. పశుత్వమునుండి శ్రవణమును ఆధారము చేసుకొని, దైవత్వాన్ని చింతించటంద్వారా ఈ నంది ఈశ్వరుడుగా మారిపోతాడు. పశువైనప్పటికినీ పశుతత్వాన్ని వినర్జించి దృష్టిని ఈశ్వరునివైపు మరల్చటంచేత నందీశ్వరుడుగా మారిపోయింది. లింగమునకు, నందికి మధ్య ఎవరూ వెళ్లరు. ఎందువలన? జీవ పరమేశ్వరుల మధ్య ఎవరూ అడ్డు నిలువరాదు అనే భావముతో.

13. శివుని ఆస్త్ర మిత్రుడు ఎవరు?

జ: కుబేరుడు.

14. అయిననూ ఈశ్వరునికి భిక్షాటన ఎందుకు?

జ: శివుని ఆదిభిక్షువుగా వర్ణిస్తారు. ధన కనక వస్తు వాహనాదులు దివ్యత్వమును అందుకొనుటకు ప్రతిబంధకములు అనే సత్యమును జగత్తునకు చాటుటకు.

15. శివకుటుంబం అందించే ఆదర్శం ఏమిటి?

జ: సమైక్యత, సహజీవనము. శివకుటుంబము అనగా శివపార్వతులు, గణపతి, కుమారస్వామి, వారి వాహనములు. ఈశ్వరుని వాహనము ఎద్దు. పార్వతీదేవి వాహనము సింహము. ఎద్దునకు, సింహమునకు బద్ధవైరము. ఎద్దు కనబడితే సింహము దానిని హతమార్చక మానదు. కానీ శివకుటుంబములో ఇవి సహనముతో సహజీవనమును సాగిస్తున్నవి. విఘ్నేశ్వరునిది గజముఖము. సింహము స్వప్నములో కనిపించినా ఏనుగు భరించనేరదు. కానీ యీ కుటుంబములో ఏనుగు, సింహము పరస్పరం సన్నిహితంగా ఉంటున్నవి. కుమారస్వామి వాహనము నెమలి, ఈశ్వరుని ఆభరణములు సర్పములు. ఈ రెండింటికీ పొత్తు కుదరదుకానీ కైలాసవాసుని చెంత కలసిమెలసి జీవిస్తాయి. ఇక వినాయకుని వాహనమైన ఎలుక అతి అల్పజంతువు. ఎద్దు, సింహము, గజము, సర్పము, నెమలి వీటివలన దానికి ప్రాణభీతి కలగాలి. కానీ అది వినాయకుని పాదముల చెంత నిశ్చింతగా ఉంటుంది. ఈవిధముగా శివకుటుంబము ఐకమత్యమునకు, సహనమునకు, సహజీవనమునకు ఆదర్శముగా ఉంది.

16. మహాశివరాత్రియొక్క సందేశమేమి?

1. దైవత్వమునే దైమండ్ అనేక కాంతులతో ప్రకాశిస్తుంది. ఆ దైవత్వమును అనుభూతిలోనికి తెచ్చుకొనుటకు 'డై - మైండ్' అవసరం. అనగా మనోనాశనం.
2. నిరంతర దైవచింతనవలన ఇంద్రియాల దోషములు నిర్మూలమగును.

3. శ్వాసయే శివత్వం. అదియే సోఽహం లేక హంసగాయత్రి. 'సో' అనగా దైవం 'హం' అనగా 'నేను'. దినమునకు 21,600 పర్యాయములు 'దైవం నేనే' అన్న సత్యాన్ని బోధిస్తుంది మన శ్వాసప్రక్రియ.
4. దేహము - ప్రకృతి (స్త్రీ), లోపలున్న చైతన్యము - పురుషుడు (ఈశ్వరుడు). ఈ జడ చైతన్యముల ఏకత్వమే అర్థనారీశ్వర స్వరూపము. ఈ రెండింటి ఏకత్వంచేతనే మానవత్వం ఏర్పడుతున్నది.
5. శివమునకు అణకువ అని ఒక అర్థము. 'శి' అనే అక్షరానికి గుడి అణకువను సూచిస్తుంది. దానికి కిరీటము మదిరి తలకట్టు పెడితే అది శవం. అది అహంకారానికి గుర్తు. ఈనాటి మానవుడు అహంకారమనే శవమును ఆశ్రయిస్తున్నాడు. అణకువ అనే శివమును ఆశ్రయించడం లేదు.
6. 'హిరణ్యగర్భ' అనగా ప్రతి మానవునియందు హృదయములో ఉన్న ప్రేమయే. కాన ప్రేమ అనే అయస్కాతశక్తిని అభివృద్ధిపరచుకోండి.

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధలకు ప్రశ్నోత్తర రూపకమైన సంకలనము)

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28004600 Extn 4640, 4641, 4441 - **Email:** academicblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bengaluru is offering 4 years course leading to **Bachelors degree in Nursing, Bachelors degree in Anaesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology** under the aegis of Rajiv Gandhi University of Health Sciences, Bengaluru, Karnataka. All the courses are meant **for only Girl Students and it is totally residential programme.**

Applications are invited from candidates who fulfil the eligibility criteria as given below.

Age: Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

Qualification: 10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards / Councils / Intermediate Education established by State Governments / Central Government and recognised as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences / Association of Indian Universities (AIU).

Subjects in 10+2/ PUC: Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc. Imaging Technology, the candidate should also have passed with Mathematics, Biology, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.**

Candidates desirous can apply by logging in to our website **www.sssihms.org**. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The applications will be entertained from 1st March 2020 to 25th May 2020. The calander of events for the entrance exams will be put up on our website.

Director

‘శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్’ అన్నదే నాకున్న గొప్ప గుర్తింపు

సి. రోమెల్, ఐఎఫ్ఎస్ (రి)

1971లో హైదరాబాదులో ‘శివం’ నిర్మాణం జరుగుతున్న రోజులవి. సేవాదళ్ సభ్యులం మేము కొంతమందిమి సత్యమూర్తిగారి ఇంట్లో ఉన్నాము. స్వామి మమ్మల్ని చూస్తూ, “ఈ ప్రపంచంలో మిమ్మల్ని మించిన భక్తులు అనేకమంది ఉన్నారు. కానీ నేను మిమ్మల్నే సేవాదళ్గా ఎందుకు ఎన్నుకున్నానో గ్రహించండి. మీ తల్లిదండ్రులు, తాతముత్తాతలు చేసిన ప్రార్థనల ఫలితంగా, జన్మజన్మలుగా మీరు దైవప్రేమను కలిగి యున్నందువలన మీకు సత్యసాయి సంస్థలలో చేరి సేవలందించే అవకాశం లభించింది. మిమ్మల్ని స్వామే స్వయంగా ఎన్నుకున్నారు. స్వామి ఎన్నుకోనిదే ఎవరూ ఈ సంస్థలోకి సేవాదళ్గా అడుగుపెట్టలేరు. కాబట్టి, ఈ అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోకండి. నేను చెబుతున్న ఈ మాటలు మీకిప్పుడు అర్థం కాకపోవచ్చు. కానీ, ఈ అవకాశాన్ని జారవిడుచుకుంటే జీవితాన్ని వృథా చేసుకున్నవారవుతారు” అన్నారు.

కాబట్టి, సాయి భక్తులుగా, సేవాదళ్ సభ్యులుగా మనము ముఖ్యంగా గుర్తుంచుకోవలసింది ఏమిటంటే,

మనము చాలా చాలా చాలా ప్రత్యేకమైనవారము, సాక్షాత్తు భగవంతునిచేత ఎన్నుకోబడిన భాగ్యశాలురం. మనకు లభించిన సువర్ణావకాశాన్ని సద్వినియోగపరచుకుందాం. ఏదో పార్ట్ టైమ్ భక్తులుగానో, ఇరవైశాతం భక్తులుగానో, ముప్పయి శాతం భక్తులుగానో కాకుండా నూటికి నూరు శాతం భక్తులుగా ఉండేందుకు కృషి చేద్దాం. అయితే, అది అంత సులభం కాదు. అవిధమైన నిశ్చల నిర్మల నిస్వార్థ భక్తిని ప్రసాదించవలసిందిగా స్వామినే మనం కన్నీళ్ళతో, హృదయావేదనతో వేడుకోవాలి. “కార్చు కన్నీటి బొట్టుకు కరుగు సాయి”, స్వామికోసం ఎవరైనా ఒక్క కన్నీటిబొట్టు రాల్రారంటే స్వామివారి హృదయం కరిగిపోతుంది.

ఒక శ్రీమంతుడు పడవ ఎక్కి గంగానదిపై విహరిస్తున్నాడట. కాలక్షేపానికి ఆ పడవ సరంగుతో ముచ్చటిస్తూ, “నీవు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడగలవా?” అని అడిగాడు. “యెస్, నో వంటి ఏవో కొన్ని పదాలు తప్ప నాకు ఇంగ్లీషు రాదు సార్” అన్నాడతను. “ఇంగ్లీషు రాకపోతే నీ జీవితంలో ఇరవై ఐదు శాతం వృథా అయినట్లే!” అన్నాడా శ్రీమంతుడు. కొద్దిసేపటికి తన

లంచ్ బాక్స్ తెరుస్తూ, “నీవు మాంసాహారం తీసుకుంటావా?” అని అడిగాడు. “లేదు సార్, నేను పూర్తిగా శాకాహారిని” అన్నాడు పడవవాడు. “అయితే, నీ జీవితంలో యాభై శాతం గంగపాలైనట్లే!” అన్నాడా శ్రీమంతుడు. లంచ్ ముగించిన తరువాత న్యూస్ పేపరు తిరగేస్తూ, “నీకు షేర్ మార్కెట్ గురించి తెలుసా?” అని అడిగాడు. “నాకు కూరగాయల మార్కెట్ తప్ప షేర్ మార్కెట్ అంటే ఏమిటో తెలియదు సార్” అన్నాడా పడవ సరంగు. “అయితే, నీ జీవితంలో ముప్పాతిక భాగం గంగపాలైనట్లే!” అన్నాడా శ్రీమంతుడు. కొద్దిసేపటికి ఉరుములు, మెరుపులతో కూడిన భీకర వర్షం ప్రారంభమైంది. పడవలోకి నీళ్ళు ప్రవేశించసాగాయి. పడవవాడు ఆదుర్దాగా, “సార్, మీకు ఈత వచ్చా?” అని అడిగాడు. “అయ్యో, నాకు ఈత రాదురా” అన్నాడాయన ఆందోళనగా. “అయితే, మీ జీవితం నూటికి నూరు శాతం గంగపాలైనట్లే!” అన్నాడా పడవవాడు.

స్వామి ఈ కథ చెప్పి, “మీకు ఎన్ని సిరిసంపదలు ఉన్నప్పటికీ; ఎంత పాండిత్యము, ప్రతిభాపాటవాలు ఉన్నప్పటికీ మీరు ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంతో సేవలో పాల్గొనకపోతే, మీ జీవితంకూడా పూర్తిగా గంగపాలైనట్లే!” అన్నారు.

మా అమ్మనాన్నలు నన్ను ‘రోమీ’ అనే ముద్దు పేరుతో పిలిచేవారు. నేను 1970లో తొలిసారిగా స్వామిని దర్శించుకున్నప్పుడు స్వామికూడా నన్ను అదే పేరుతో సంబోధిస్తూ, “ఏమి రోమీ, ఏమి కావాలి?” అని అడిగారు. “నా ముద్దుపేరు ఈయనకెలా తెలుసు?” అని ఆశ్చర్యపోయాను. వెంటనే స్వామి విభూతి సృష్టించి నా చేతిలో వేస్తూ, “రన్ ఆవే ఫ్రమ్ బ్యాడ్ కంపెనీ” (దుస్సంగాన్ని తక్షణం విడిచిపెట్టు) అని హెచ్చరించారు.

ఆరోజుల్లో నేను కాలేజీలో చెడు సహవాసాల కారణంగా పొగత్రాగేవాడిని, మద్యం సేవించేవాడిని, జూదమాడేవాడిని. ఐతే, సేవాదళ్ సభ్యుడిగా చేరుతూనే, మద్యపానం విడిచిపెట్టాను. ధూమపానం మాత్రం మానుకోలేకపోయాను. రోజుకి కనీసం నాలుగు ప్యాకెట్ల సిగరెట్లు కాల్చేవాడిని. ఆరోజుల్లో మేము సేవకు

వెళ్ళినప్పుడల్లా స్వామి మా సేవాదళంవారిని గ్రూపు ఇంటర్వ్యూలకు పిలిచేవారు. ఒకసారి బృందావన్‌లో సేవలో పాల్గొంటున్నప్పుడు స్వామి మమ్మల్ని పిలుస్తున్నారంటూ మా లీడరు రమణరావుగారు వచ్చి చెప్పగా మేము పరుగుపరుగున వెళ్ళి ఇంటర్వ్యూగదిలో కూర్చున్నాము. స్వామి పాదపీఠం దగ్గర నాకు చోటు దొరికింది. ఇంటర్వ్యూ గది చాలా చిన్నది కావడంచేత, మా సేవాదళంవారు ఒకరి తరువాత ఒకరు లోపలికి వస్తుంటే, స్వామి మమ్మల్ని “ముందుకు జరగండి, ముందుకు జరగండి” అంటూ వచ్చారు. అలా ముందుముందుకి జరుగుతూ స్వామి సింహాసనానికి ఎంతో దగ్గరగా వెళ్ళాను. నా ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేవు. కానీ కొద్దిసేపటికి ఆ ఆనందం కాస్తా అవిరైపోయింది. మనసులో ఆందోళన, అలజడి ప్రారంభమయ్యాయి. కారణం? నా ప్యాంటు జేబులో ఉన్న సిగరెట్ ప్యాకెట్ స్వామి పాదాలకు తాకుతోంది. అది గమనించి నా వెన్నులో సన్నగా వణుకుడు ప్రారంభమైంది. “స్వామీ, నాకు స్మోకింగ్ అలవాటుందని తెలిస్తే రమణరావుగారు నా సేవాదళ్ స్క్వాడ్స్ లాగేసుకుంటారు. కాబట్టి, దయచేసి ఈ విషయం ఇప్పుడు ప్రస్తావించకండి. ఇకమీదట స్మోకింగ్ మానేస్తానని మీకు వాగ్దానం చేస్తున్నాను” అని మనసులో ప్రార్థించసాగాను. స్వామి ఎంత కరుణామయులంటే, నన్ను నేరుగా వేలెత్తి చూపకుండా నా పక్కన కూర్చున్న ఒక పిల్లవాడిని ఉద్దేశించి, “ఏయ్, స్మోకింగ్ ఎందుకు చేస్తున్నావురా?” అన్నారు. అలా అంటూ నన్ను చూసి అర్థవంతంగా చిరునవ్వు చిందించారు. బిత్తరపోయిన ఆ పిల్లవానిని వెంటనే బుజ్జగిస్తూ, “నిన్ను కాదులే బంగారూ! నువ్వు గుడ్ బాయ్ వని నాకు తెలుసు” అంటూ విభూతి సృష్టించి అనుగ్రహించారు.

ఇంటర్వ్యూగదినుండి బయటికి వస్తూనే నేను బృందావన్ గేటు దగ్గరికి పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి నా జేబులో ఉన్న సిగరెట్ ప్యాకెట్ ను విసిరేశాను. కానీ, ఒక నెల తిరక్కుండా మళ్ళీ స్మోకింగ్ మొదలెట్టాను. అయితే, సేవలో మాత్రం యథావిధిగా పాల్గొనేవాడిని. “స్వామీ, ధూమపానానికి బానిసనయ్యాను. కరుణించి నాకీ

దురలవాటునుండి విముక్తి ప్రసాదించండి” అని కన్నీళ్ళతో స్వామిని మానసికంగా వేడుకొనేవాడిని. మనకున్న దురలవాట్లను వదలిపెట్టి పరైక్ష్ సేవాదళంగా తయారవుతామని మనం ఒకసారి స్వామికి మాటిచ్చిన తరువాత ఆ మాటకు కట్టుబడి ఉండేందుకు కృషి చేయాలి. స్వామికోసం కాదు, మనకోసమే! స్వామిని ప్రార్థిస్తూ చిత్తశుద్ధితో ప్రయత్నిస్తే అందుకు తగిన శక్తిని స్వామే మనకు ప్రసాదిస్తారు.

ఆ సంవత్సరం శివరాత్రి ఉత్సవంలో సేవాదళ డ్యూటీ చేయడానికి ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నాను. ఆరోజు ఉదయం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో స్వామి శిరిడీ సాయి వెండి విగ్రహానికి విభూతి అభిషేకం చేశారు. కస్తూరిగారు శిరిడీ సాయి విగ్రహంపై ఎత్తి పట్టుకున్న ఖాళీ బిందెలోకి స్వామి చేయిపెట్టి త్రిపుతుంటే, విభూతి ధారాపాతంగా వర్షించడం చూసి నేను, “స్వామీ, మీరు ఇలా బహిరంగంగా ఎన్నో అద్భుతాలు చేసి ఎందరినో ఆధ్యాత్మికమార్గంలో పెడుతున్నారు కదా! నాకు కూడా వ్యక్తిగతంగా ఏదైనా ఒక మిరకిల్ చేసి చూపించి మీయందు భక్తివిశ్వాసాలు ఇనుమడించేలా చేయవచ్చు కదా” అనుకున్నాను.

ఉదయం ప్రోగ్రామ్ తరువాత రమణరావుగారు నన్ను, మరో సేవాదళాని పిలిచి, “రేపు ఉదయం అఖండ భజనానంతరం భక్తులకు చక్కెర పొంగలి ప్రసాదం పంపిణీ చేయాలని స్వామి నిర్ణయించారు. కాబట్టి, మీరిద్దరూ వెంటనే అనంతపురం వెళ్ళి పన్నెండు వేల ఆకుదొన్నెలు తీసుకురండి” అంటూ అందుకు కావలసిన డబ్బు నా జేబులో పెట్టారు. ఆ రెండవ సేవాదళ కూడా నాలాంటి స్మృతికర! హాయిగా నాలుగైదు గంటలపాటు బయటికి వెళ్ళి స్మృతికింగ్ చేసి రావటానికి మంచి అవకాశం దొరికిందని ఇద్దరం సంతోషించాము. అనంతపురంలో దొన్నెలను కొనుగోలు చేసి, వాటిని తొమ్మిది గోనె సంచలలో ప్యాక్ చేయించి బస్టాండుకు తీసుకు వచ్చాము. పుట్టపర్తికి బయలుదేరటానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఆర్.టి.సి. బస్సు టాపు మీదికి ఆ గోనె సంచలను ఎక్కించి, గాలికి ఎగిరిపోకుండా ఉండేటట్లు త్రాళ్ళతో కట్టించాము.

బస్సులో జనం విపరీతంగా ఎక్కిారు. అందరూ లింగోద్భవం సమయానికల్లా పుట్టపర్తికి చేరుకోవాలని ఆత్రుతగా ఉన్నారు. ధర్మవరంలో బస్సు ఆగినప్పుడు డ్రైవరు, కండక్టరు టీ త్రాగటానికి క్రిందికి దిగారు. మేముకూడా దిగి సిగరెట్లు వెలిగించుకొని ఒకసారి యథాలాపంగా బస్సు టాపుమీదికి దృష్టి సారించాము. తొమ్మిది గోనె సంచల మూటలలో ఒక్కటి కనిపించ లేదక్కడ! నిర్వాంతపోయాము. కాళ్ళక్రింద భూమి కంపించినట్లయింది. “స్వామికి మా మొహం ఎలా చూపించగలము!! రేపు భక్తులకు ప్రసాదం పంపిణీ చేయటం ఎలా?!” అన్న ఆలోచనలతో దిక్కుతోచలేదు. తిరిగి వెనక్కి వెళ్ళి మరో పన్నెండు వేల దొన్నెలు కొనుగోలు చేసి తీసుకువచ్చామన్నా అందుకు తగినంత డబ్బు మాదగ్గరలేదు. పైగా అనంతపురం నుండి పుట్టపర్తికి వెళ్ళే చివరి బస్సు ఆరోజుకి అదే! ఏం చేయాలో పాలుపోక అలా బొమ్మల్లా నిలబడిపోయాం.

ఇంతలో డ్రైవరు, కండక్టరు వచ్చి బస్సెక్కండంటూ మమ్మల్ని తొందరపెట్టసాగారు. “లావొక్కింతయు లేదు, ధైర్యంబు విలోలంబయ్యె...” అన్నట్లు తయారైంది నా పరిస్థితి. “స్వామీ, నాకింకే మిరకిల్నా చూపించనక్కర్లేదు. జన్మలో మళ్ళీ నేను సిగరెట్లు ముట్టుకోను. ఎలాగైనా ఈ గడ్డు సమస్యనుండి మమ్మల్ని గట్టెక్కించండి. అన్యథా శరణం నాస్తి” అని స్వామిని మనస్సులో గట్టిగా ప్రార్థించసాగాను.

కొద్ది క్షణాలలో ఒక బ్రక్క వచ్చి ఆగిందక్కడ. దానిలో ఆ తొమ్మిది గోనె సంచల మూటలున్నాయి. బ్రక్క డ్రైవరు మమ్మల్ని చూసి, “మీకు బుద్ధిలేదా? ఇంత అజాగ్రత్తగా ఉంటే ఎలా?” అని మందలిస్తూ, ఆ మూటలను తానే స్వయంగా బస్సుపైకి చేర్చి, అవి మళ్ళీ గాలికి ఎగిరిపోకుండా తాళ్ళతో భద్రంగా కట్టాడు.

సరిగ్గా లింగోద్భవం జరిగే సమయానికి మేము ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నాము. స్వామి నేర్పిన గుణపాఠంతో ఆ తరువాత మళ్ళీ నేను ఏనాడైనా సిగరెట్ ముట్టుకుంటే ఒట్టు.

సిగరెట్టుపై మళ్ళీ దృష్టి పోకుండా ఉండాలంటే జర్నా నములుతూ ఉండమని ఎవరో సలహా ఇచ్చారు. ఆవిధంగా నాకు జర్నాపాన్ అలవాటైంది. సిగరెట్టు వదలిపెట్టానుకానీ, జర్నాపాన్ వదిలించుకోలేని వ్యసనంగా తయారైంది. అది 1977 నవంబరు మాసం. స్వామి పుట్టినరోజు సేవలలో పాల్గొనటానికి ప్రశాంతినిలయం వచ్చాను. “స్వామీ, నేను జర్నాపాన్ వ్యసనం నుండి బయట పడేంతవరకు ఈ ప్రశాంతినిలయం నుండి బయటికి అడుగుపెట్టను” అని ప్రతిజ్ఞ చేశాను. జన్మదినోత్సవం తరువాత మా గ్రూపు వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయినా నేను మాత్రం ఉండిపోయాను. ప్రతి రోజూ సాయంత్రంపూట బయల్దేరే హైదరాబాదు బస్సులో టికెట్ బుక్ చేసుకునేవాడిని. సాయంత్రంవరకు జర్నాపాన్ తినకుండా ఉండగలిగితేనే బస్సెక్కాలని నా ఉద్దేశ్యం. కానీ మధ్యాహ్న భోజనం తరువాత నా ప్రమేయం లేకుండానే నా కాళ్ళు నన్ను పాన్ షాపువద్దకు లాక్కెళ్ళిపోయేవి. అంతే! ఆనాటి టికెట్ క్యాన్సిల్ చేసుకుని మరుసటిరోజుకి మళ్ళీ బుక్ చేసుకునేవాడిని. క్యాన్సిల్ చేసిన ప్రతిసారి టికెట్ ఖరీదులో ఇరవై ఐదు శాతం కోల్పోవలసివచ్చేది. చివరికి నాదగ్గర నలభై రెండు రూపాయలు మాత్రమే మిగిలాయి. ఆ డబ్బు ఇంకొక్కసారి హైదరాబాదు టికెట్ కి సరిగ్గా సరిపోతుంది. ఆ టికెట్ ను కూడా క్యాన్సిల్ చేసుకోవలసివస్తే ఇంక నాదగ్గర తిరుగు ప్రయాణానికి కావలసిన డబ్బుండదు. “కనీసం ఈరోజైనా మీరు నాపై దయచూపక తప్పదు స్వామీ” అని మనసులో వేడుకున్నాను.

ఆరోజున, దివిసీమ వరద బాధితులకు నారాయణ సేవ నిర్వహించే నిమిత్తం కావలసిన వంటపాత్రలను క్యాంటీన్ నుండి తీసుకువెళ్ళవలసిందిగా స్వామి సేవాదళం వారిని ఆదేశించారు. నేను క్యాంటీన్ కి వెళ్ళి పెద్దపెద్ద పాత్రలను ట్రక్కులోకి ఎక్కిస్తూ చిత్తడిగా ఉన్న నేలపై కాలుజారి ధడేలున కిందపడ్డాను. పట్టపగలే చుక్కలు కనిపించాయి. నన్ను డ్రైవర్ లో మందిరం వరండాకి తీసుకువెళ్ళారు. స్వామి ఎంతో దయతో నాదగ్గరికి వచ్చి, “ఈరోజున నువ్వు ఇక్కడ కాకుండా ఇంకెక్కడున్నా గుమ్మడికాయ పగిలినట్లు రెండు ముక్కలయిపోయేవాడివి.

నిన్ను కాపాడటానికే ఇన్ని రోజులు ఇక్కడ ఉంచేశాను. తగిన విశ్రాంతి తీసుకో. నయమైపోతుంది” అని అభయం ఇచ్చారు.

హైదరాబాదు గాంధీ ఆసుపత్రిలో నాకు కడుపునుండి దాదాపు మోకాళ్ళవరకు ప్లాస్టర్ వేసి, మూడు నెలలు కదలకుండా బెడ్ రెస్టు తీసుకొమ్మని డాక్టర్లు సూచించారు. “హాస్పిటల్ కి వెళ్లి పేషంట్లకు సేవచేసేవారికి హాస్పిటల్ గతి ఉండదు” అని స్వామి చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. నేను ప్రతి ఆదివారం ఉస్మానియా ఆసుపత్రికి, మరో జనరల్ ఆసుపత్రికి వెళ్ళి పేషంట్లకు స్వామి ప్రసాదం అందజేసి, కావలసిన సవర్యలు చేసేవాడిని. “స్వామీ, మీరు చెప్పినట్లు ప్రతివారం హాస్పిటల్స్ కు వెళ్ళి పేషంట్లకు సేవ చేస్తున్నాను కదా. మరి ఇప్పుడు నాకు హాస్పిటల్ లో ఉండాల్సిన గతిపట్టిందే!” అనుకున్నాను. మరుసటి రోజు డాక్టరు నాదగ్గరకు వచ్చి, “నీకు మేము ఇవ్వవలసిన ట్రీట్ మెంటు ఏమీ లేదు. నువ్వు ఇక్కడ పడుకునే బదులు మీ ఇంటికే వెళ్ళి పడుకోవచ్చు” అని చెప్పి డిశ్చార్జి చేశారు.

ఆ మూడు నెలలపాటు మా అమ్మగారు అహర్నిశలు దగ్గరుండి నాకు సవర్యలు చేశారు. అప్పుడే నాకు తెలిసివచ్చింది, తల్లిప్రేమ అంటే ఏమిటో! అంతకుపూర్వం నాకు ఆ విలువ తెలిసేది కాదు. నన్ను చూడటానికి వచ్చిపోయే బంధుమిత్రులలో కొందరు, “సాయిబాబా దేవుడంటావు. మరి ఆయన దగ్గరికి వెళ్లి సేవ చేస్తే నీకు లభించిన ఫలితం ఇదా!” అని పరిపరివిధాలుగా మాట్లాడేవారు. కానీ, వారికేం తెలుసు, నా ‘రోగం’ నయం కావటానికే స్వామి నాచేత ఆ చేదుమందు త్రాగిస్తున్నారని! మంచంమీద నా అంతట నేను ఇటు తిరగలేను, అటు తిరగలేను, లేచి కూర్చోలేను. దాంతో జర్నాపాన్ గురించిన ఆలోచనే లేకుండాపోయింది. నిజంగా ఆ మూడు నెలల కాలం నా జీవితంలో ఎంతో అమూల్యమైనది. నాకున్న దురలవాట్లన్నింటినీ వదిలించుకోగలిగాను.

ఒకరోజు స్వామి స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించి, “నీకున్న చెడు అలవాట్లన్నీ పోయాయి కదా! ఇక, ఐఏఎస్ పరీక్షకు సిద్ధంకా” అన్నారు. నేను విస్తుపోయాను. కారణం?

మూడేళ్లలో పూర్తిచేయవలసిన డిగ్రీకి నేను నాలుగేళ్ళు తీసుకున్నాను. పేరుకి సైన్సు గ్రాడ్యుయేట్‌నే కానీ, సైన్సులో, గణితంలో నాకున్న పరిజ్ఞానం అంతంత మాత్రమే! అలాంటి నన్ను స్వామి ఐఏఎస్ చేయమంటారేమిటి! అనుకున్నాను. అయితే, స్వామి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, ఒకవైపు సేవలలో పాల్గొంటూనే రోజుకి 18 గంటలు చదువుతూ ఐఏఎస్ పరీక్షకి ప్రిపేర్ అయ్యాను. స్వామి దయపల్ల ప్రివిమ్స్‌లో ఉత్తీర్ణుడనయ్యాను. తరువాత మెయిన్స్‌కూడా బాగా వ్రాసి, ఇంటర్వ్యూకి అర్హత సాధించాను.

ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ఒక అద్భుతం చేశారు. “నువ్వు సైన్సు గ్రాడ్యుయేట్‌వి కదా! నీకెంతైనా సజ్జెక్టు ఏది?” అని అడిగారు. “సార్, నేను డిగ్రీ పూర్తి చేసి చాలా సంవత్సరాలైంది. ఫిజిక్స్, కెమిస్ట్రీ, మేథమెటిక్స్‌ల గురించి నేనేమీ ప్రత్యేకంగా చదువుకొని రాలేదు. మీ ఇష్టం, ఏమైనా అడగండి” అన్నాను. అప్పుడు వాళ్ళు నా బయోడేటా తిరగేస్తూండగా, ‘శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్ మెంబర్’ అని వాళ్ళకి కనబడింది. మీరు నమ్మండి, నమ్మకపొండి, ఆ తరువాత నన్ను స్వామిగురించి, సంస్థగురించి, సేవాకార్యక్రమాలగురించే అనేక ప్రశ్నలు అడిగారు. నన్ను ఇంటర్వ్యూ చేసిన 45 నిమిషాల్లో, నలభై నిమిషాలు స్వామిగురించే మామధ్య సంభాషణ నడిచింది. ఆవిధంగా స్వామి నాకు ‘ఇండియన్ ఫారిన్ సర్వీస్’ (ఐఎఫ్ఎస్) బాధ్యత అనుగ్రహించారు.

‘మూకం కరోతి వాచాలం...’ అన్నట్లు స్వామి సంకల్పిస్తే ఒక సామాన్యుడుకూడా మాన్యుడుగా, అసామాన్యుడుగా రూపొందగలడు. ఇంటర్వ్యూలో వాళ్ళు నన్నడిగారు, “నువ్వు ఇందులో సెలెక్ట్ కాకపోతే ఏం చేస్తావు?” అని. “సెలెక్ట్ కాకపోయినంతమాత్రాన నాకు వచ్చే నష్టమేమీ లేదు. ‘శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్’ అనే గుర్తింపు నాకున్నది, అది చాలు. నా దృష్టిలో దాన్ని మించినదీ ప్రపంచంలో ఏదీ లేదు” అని చెప్పాను.

స్వామి దయవలన వివిధ దేశాలలో నేను దౌత్యవేత్తగా నా బాధ్యతలను నిర్వహిస్తూనే పలు సేవాకార్యక్రమాలను

నిర్వహించగలిగాను. మనం ఏ సేవ చేసినా త్యాగభావంతో చేయాలి. నా స్నేహితులైన ఒక డాక్టరుగారు ఒకసారి 104 డిగ్రీల జ్వరంతో సేవకు బయల్దేరితే, “ఈ ఒక్క రోజు విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చుకదా” అన్నాను. “లేదు, సేవ చేయటానికి మనకు దొరికే ఏ ఒక్క అవకాశాన్నీ మనం వదులుకోకూడదు. అసలు ప్రతికూల పరిస్థితులలో సేవ చేయటంలోనే ఎంతో ఆనందం ఉంది” అన్నాడాయన. అటువంటిది పరిస్థితులన్నీ అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు కూడా సేవలు చేయనివారు నిజంగా దురదృష్టవంతులనే చెప్పవచ్చు.

మన జన్మ సాఫల్యంకోసమే స్వామి మనకు ఈ అవకాశాన్నిచ్చారు. కాబట్టి, మనకున్న సమయాన్ని పూర్తిగా సేవలకు కేటాయించాలి. ఏదో తీరిక దొరికితే సేవ చేస్తాననుకోవటం సరికాదు. న్యూస్‌పేపర్లు, టీవీ, ఫేస్‌బుక్, వాట్సాప్ వంటి వ్యాపకాలకు వెచ్చించే సమయాన్ని తగ్గించుకుంటే, ప్రతి ఒక్కరూ రోజుకి కనీసం గంటో రెండు గంటలో స్వామి కార్యంలో పాల్గొనవచ్చు. మనకు అందుబాటులో ఉన్న ప్రతి క్షణమూ అత్యంత విలువైనదని గుర్తుపెట్టుకోవాలి.

హైదరాబాదులో నేను రీజనల్ పాస్‌పోర్టు ఆఫీసరుగా పనిచేస్తున్న రోజులలో మా ఆఫీసులో కూడా నారాయణ సేవ నిర్వహించేవాడిని. మధ్యాహ్నం భోజన విరామ సమయంలో మా సిబ్బందితో లిఖితజపం చేయించేవాడిని. ప్రతి శని, ఆదివారాల్లో గ్రామాలకు వెళ్ళి సేవలు చేసేవాడిని. ఆవిధంగా క్షణం తీరిక లేకుండా స్వామి కార్యాల్లో నిమగ్నమై ఉంటూ, నేనేదో చాలా గొప్పగా సేవలు చేస్తున్నట్లు, నిర్వాణానికి కేవలం ఒక అడుగు దూరంలో ఉన్నట్లు ఫీలయ్యేవాడిని. అలాంటి సమయంలో స్వామి నాకు మరణ సామీప్య అనుభవాన్నిచ్చి కనువిప్పు కలిగించారు. హెర్నియా ఆపరేషన్‌కోసం నేను ఆసుపత్రిలో చేరినప్పుడు, ఆపరేషన్ థియేటర్‌లో నాలోని జీవం దేహాన్ని విడిచిపెట్టటం చూశాను. నాకు ‘కౌంట్‌డౌన్’ మొదలైందని, అవి నా అంతిమ క్షణాలని గ్రహించాను. స్వామి గుర్తుకు రాలేదు. నా భార్యాబిడ్డలు, నా ఉద్యోగం... ఇలాంటి

ఏవేవో ఆలోచనలతో నా మనస్సులో అశాంతి, అలజడి చెలరేగాయి. ఐతే, చిట్టచివరి క్షణంలో స్వామి కనిపించి, నా చేయి పట్టుకున్నారు. “చూడు, నీలో అహంభావం పెరిగిపోయింది. ఏవో గొప్ప సేవలు చేస్తున్నా ననుకుంటున్నావు, నిర్వాణానికి అర్హత సాధించా ననుకుంటున్నావు. కానీ, ఇప్పుడు నేను నీ జీవితాన్ని పొడిగించాల్సివస్తోంది. ఎందుకంటే, సాయి భక్తులైనవారు దేహాన్ని విడిచిపెట్టే ముందు బలహీనతలన్నీ విడిచిపెట్టి పరిపూర్ణతను సాధించాలి. పరిపూర్ణతను సాధించకుండా నువ్వు దేహాన్ని విడిచిపెట్టటం నాకిష్టం లేదు” అంటూ స్వామి నా జీవాత్మను దేహంలోకి మళ్ళీ తోశారు. దేహంలోకి ఒక్కసారిగా విద్యుత్ ప్రసారం జరిగినట్లయి నాకు చైతన్యం వచ్చింది. ఆపరేషన్ థియేటర్ లోంచి బయటికి వస్తూ గట్టిగా, “స్వామి వచ్చారు, స్వామి వచ్చారు” అన్నాను.

సాయిసంస్థలవల్ల మనము ఎంతో ప్రయోజనం పొందుతున్నామన్న సత్యాన్ని విస్మరించి మనవల్లనే సాయిసంస్థలకు ప్రయోజనం కలుగుతోందని ఎన్నడూ భావించకూడదు. అహంభావానికిగానీ, అలసత్వానికిగానీ ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ తావీయకూడదని ఈ అనుభవం ద్వారా స్వామి నాకు మరువలేని గుణపాఠం నేర్పారు. పథాలుగేళ్ళ అరణ్యవాసం తరువాత రాముణ్ణి రథంలో తోడ్కొని భరతుడు అయోధ్యలో ప్రవేశించినప్పుడు, ప్రజలు రాముడెవరో, భరతుడెవరో పోల్చుకోలేకపోయారట. పథాలుగేళ్ళపాటు నిరంతరం రామచింతనలో లీనం కావటంచేత భరతుడు కూడా రామునివలె కనిపించాడు. అదేరీతిగా, మనము కూడా తుదిశ్వాస విడువక ముందే స్వామితో ఏకత్వానుభూతిని పొందాలి. క్షణక్షణానికి మన ఆయువు తరిగిపోతోంది. సాయి భక్తులుగా మనకు లభించిన ఈ అపూర్వ అవకాశం మళ్ళీమళ్ళీ రాకపోవచ్చు. స్వామి మనల్ని ఎన్నుకున్నారు. కాబట్టి, వారి అవతారోద్యమానికి పునరంకితం కావటం మన కర్తవ్యం. అందుకు తగిన భక్తిని, శక్తిని ప్రసాదించమని అనుక్షణం మనం స్వామిని వేడుకోవాలి. స్వామిప్రేమతో మన హృదయాన్ని నింపుకోవాలి. ❖

“నీవే తల్లివి, తండ్రివి...”

స్వర్ణీయ ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి

“ఓం నమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధ జ్ఞానైకమూర్తయే నిర్మలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయే నమః”

శ్రీ సాక్షాత్ పరమాత్మ, వైకుంఠాధిపతే! స్వామీ!

మా తల్లివా నీవు? అవును.

మా తండ్రివా నీవు? అవును.

మా గురువువా నీవు? అవును.

మా స్నేహితునివా నీవు? అవును.

భగవత్ అవతారమూర్తివా నీవు? అవును.

మా తల్లీ తండ్రి గురువూ దైవం సర్వమూ నీవా?

అవును, అవును, అవును.

ఎవరు ఏ భావనతో ఆరాధన చేస్తే ఆ భావనకు అనుగుణంగా వారిని పాలించి బ్రోచే స్వామివి నీవు. ఈ జన్మలోను, గత జన్మలలోను మేము చేసిన తపస్సు ఫలితంగా నీ దివ్యసన్నిధికి చేరుకొనే మహద్భాగ్యం మాకు లభించింది. ఎల్లవేళలా తోడునీడగా ఉండి ఈ దీనులపై కృప చూపు స్వామీ!

(‘భారతరత్న’ శ్రీమతి ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మిగారు 1996 మహిళా దినోత్సవ సందర్భమున స్వామి సన్నిధిలో తమిళంలో చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

జ్ఞాన మార్గం తానెవ్వరని విచారించడమే!

ప్రొ॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

జ్ఞానమార్గంలో ప్రధానమైన అంశం, సాధకుడు తానెవ్వరని అన్వేషించడం. తాను అంటే 'నేను' అని. నేనెవరిని అన్నదాన్ని తెలిసికోవడానికోసం చేసే సాధనే జ్ఞానయోగం. మనందరమూ మన రూపనామాలచేత భ్రమలోపడి వాటినే మనంగా భ్రమపడ్తుంటాము. కాని లౌకిక వ్యవహార సందర్భంలోనే అవేవీ మనం కాదని గ్రహించగలిగిన సందర్భమూ ఉన్నది. ఈ విషయంపై భగవాన్ బాబావారి మాటలనీ కింద సంకలిస్తున్నాము:

“నేను అనేదే మానవుని నిజస్వరూపము. ‘నేను’ ఉన్నచోట భగవంతుడున్నాడు”

“నా దేహము, నా మనస్సు, నా చేయి అంటావు కానీ ‘నేనెవరు?’ అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొంటే అవన్నీ నీవు కాదని స్పష్టమౌతుంది. అవి బాహ్యమైన ఆకారమునకు మాత్రమేకాని, ఆనందమునకు సంబంధించినవి కావు. ఆత్మతత్త్వము ఒక్కటే ఆనందమునకు సంబంధించినది. అదియే ‘అహం’.

“రూపనామములను చూసి భ్రమించేవాడు పామరుడు. మూలాధారతత్త్వమును మాత్రమే లక్ష్యమునందుంచుకొనేవాడు నిజమైన సాధకుడు”

“ప్రతి వ్యక్తియందు ప్రకాశించే ప్రేమతత్త్వమే ‘నేను’

“మీరెవరు? ఆత్మస్వరూపులు. ‘నేను’ అనేదే ఆత్మ. కాబట్టి దేహమును ఆత్మాధీనం చేయాలి. అందరియందున్న ‘నేను’ ఒక్కటే”

“దీపావళి రోజున ఒకే దీపము నుండి అనేక దీపాలను మనము వెలిగిస్తాముకదా! అదేరీతిగా మూలాధారమైన ‘నేను’ నుండియే అనేక ‘నేను’లు ఆవిర్భవించాయి. ప్రతి మానవుడు ఒక బల్బు

వంటివాడు. అందరియందున్నది ఒకే కరెంటు. అదే ఆత్మ. భగవంతుడే జనరేటర్, అనగా ప్రకాశింప జేయువాడు”

“తనను తాను గుర్తించుకోలేనంతవరకు దివ్యత్వం ఎక్కడో మరొక ప్రదేశములో ఉన్నదని భ్రమిస్తాడు మానవుడు. నివురు కప్పిన నిప్పువలె, దేహభ్రాంతి ఈ ఆత్మజ్ఞానమును కప్పివేస్తున్నది. కనుక నిజానందమైన ‘నేను’ను గుర్తించినప్పుడే ఈ సర్వస్వము కూడా మాయమవుతుంది”

“నేను, నేను’ అనే పదము పుట్టిన తరువాతనే సృష్టి అంతయూ సృష్టించబడినది. ‘నేనే’ లేకపోతే సృష్టలేదు. ఆ ‘నేను’ అనేది ఏమిటి? అది ఎవరు? అదే ఉనికి. ఆ ఉనికియే సర్వులయందు స్ఫురించుచుండుటచేత దీనికి ఆత్మయని మరొక పేరు. బ్రహ్మ, ఉనికి, హృదయము, అహం - ఇవన్నీ ఆత్మయొక్క పర్యాయపదములే!”

“కనుక మొట్టమొదటి మంత్రము ఏమిటంటే ‘నేను’. అదే భగవంతుని మూలమంత్రము”

“అన్నింటినీ తెలుసుకొంటున్నాడు. తానెవరో తెలుసుకోవటంలేదు. తనకు తాను తెలియకుండా ఎన్ని తెలుసుకొని ప్రయోజనము ఏమిటి? This is my head, this is my hand, But who am I? దీనిని ఎవరూ కనుక్కోవటంలేదు. తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండే వరకు my my my, కానీ who am I? అని ఎవరూ ప్రశ్న వేసికోవటంలేదు. దానిని తెలిసికోవటమే ఆధ్యాత్మికత”

‘నేను’, అహం, నేనెవరు? ‘కోఁహం’లను గురించి భగవాన్ తెలిపిన ముఖ్యాంశాలను పైన క్రోడీకరించాము.

“మనస్సు ఉండినంతవరకు ఆత్మతత్త్వము అర్థము కానే కాదు” అన్న భగవాన్ మాటలను గ్రహించి మనస్సుని నిర్మూలించే విధానమే జ్ఞానయోగసాధన. తమ జ్ఞానవాహిని మొదట్లోనే స్వామి దీన్ని కొంత సూచిస్తూ, “మనోవృత్తులన్నియు ఎచ్చట నుండి ఉత్పన్నమగుచున్నవో గ్రహింపనగును. అట్లు గ్రహించినచో సంకల్పములన్నియు నాశనమగును” అని అన్నారు. అది స్థిరపడినట్లయితే జరిగేది మనోనాశమే.

“జగత్తుయొక్క ఆది అంత్యములు, మనః సంకల్పముల ఉత్పత్తి లయముల ననుసరించి యుండును. సంకల్పముల అంతమొందించిన వెంటనే మోక్షము ఉత్పన్నమగును”

సంకల్పాలు వుడ్డే జగత్తు వుడుతుంది. అవి నశిస్తే జగత్తు అంతమవుతుందని అర్థం. మరి అప్పుడు మిగిలేది ఏమిటి? ఉండేది ఏమిటి? ‘నేను’ అన్నదే - అదొక్కటే ఉంటుంది. మరొకటేదీ లేదు.

నిరంతరం మనోమాలాన్ని జాగ్రతతో చూస్తూ, సంకల్పాలను అరికడ్తూ ఉండటమే ముఖ్య విషయం.

“దేహేంద్రియాదులందు నేనని తోచునదేదని, ఏకాగ్రమై అంతర్ముఖమైన బుద్ధిచే నెల్లప్పుడు పంచకోశములలో ఆత్మను విచారించి వెదకుటే ఆత్మ విచారమనబడును. దేహమునకు వెలిని వెదకు విచారము విచారము కాదు. వెలియన వాక్కుచే వేదాంత శాస్త్రమును జరుపుటయు, పాండిత్యముచే శాస్త్ర శబ్దార్థము చేయుటయు విచారముకాదు. బుద్ధిచే ఆత్మస్వరూపమును పరామర్శించి చూచుటే విచారము. అదియే జ్ఞానము”

ఇదంతా వేద వాక్తుల్యము. ఆ విచారమే జ్ఞానము. జ్ఞానమే ‘నేను’ అనీ, ‘ఆత్మ’ అనీ, ‘ఆనంద మ’నీ, ‘ఉనికి’ అనీ, ‘సత్’ అనీ చెప్పనక్కర్లేదు. ఆత్మాన్వేషణకై మనోవృత్తులపై దృష్టి నిలిపి వాటిని నిరోధించినట్లవుతే సంకల్పాలన్నీ నాశనమయి బ్రహ్మకారవృత్తి నిరంతరాయముగ కల్గును. దాని వలన సాధకుడు సచ్చిదానంద స్వరూప స్థితియందు స్థిరపడును” అన్నారు స్వామి.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

శ్రీ సత్యసాయి గేయసుధ:

ఎద్దునెక్కినా గ్రద్దనెక్కినా...

ఎద్దునెక్కినా గ్రద్దనెక్కినా ఇద్దరు ఒకటే ఓ నరుడా!

లింగ లింగ శివలింగ లింగయని రంగని మరువకు ఓ నరుడా!

ధనధాన్యంబులు ఎన్ని ఉన్నను కడకు రావురా ఓ నరుడా!

పరమ పావన పరమ శివుని శరణు కోరుము ఓ నరుడా!

అప్పు చేసుకొని యాత్రలు చేయుట తప్పుతప్పురా ఓ నరుడా!

ఆడంబరములు ఆవలనెట్టి ఆత్మదర్శనము చేయుమురా!

జీవాత్మలో పరమాత్మ కలడని చక్కగ తెలియుము ఓ నరుడా!

జాగుచేయక జీవితమంతయు వేగుచుక్కవలె గడుపుమురా!

చదువు సంధ్యలు ఎన్ని నేర్చినను స్వామి సేవలో చేరుమురా!

మధురమైన ఆ నామము తలచిన మార్గము నీకు చూపునురా!

చెప్పే మాటలు పెడచెవి పెట్టి తప్పులు చేయకు ఓ నరుడా!

అగ్నివంటి ఈ సత్యము కనుగొని గొప్ప మార్గమున నడుపుమురా! ❖

Sri Sathya Sai Central Trust (Medical Care Division)

Applications invited for Radiologists

Applications are invited from interested candidates for the post of Sr. Resident / Jr. Consultant / Consultant / Sr. Consultant in the Departments of Radiology in the below hospitals:

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore

Website:<https://sssihms.org/radiology1/>

Email:hrrblr@sssihms.org.in **Tel:**080-28004640/41

333-beds: Tertiary-care specialties in Cardiac and Neuro, Secondary-care specialties in Gen. Medicine, Gen. Surgery, ObGyn, Pediatrics, ENT, Ophthalmology, Orthopedics, Endocrinology, Dermatology, Urology, Dental, Psychiatry) etc.

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Prasanthigram, AP

Website:<https://psg.sssihms.org.in/services/radiology>

Email: humanresourcespg@sssihms.org.in **Tel:** 08555-281708

300 beds: Tertiary-care specialties in Cardiology and CTVS, Urology, Plastic Surgery, Orthopedics, Ophthalmology, with referrals from the attached general hospital (having secondary-care specialties in ObGyn, Pediatrics, Gen. Medicine, Gen. Surgery, Medical Gastroenterology, Dentistry, and Psychiatry)

Uniqueness and strengths of the institution:

- 1 High imaging volume and rich clinical material: An annual workload of approximately 50,000 imaging studies in each of the hospitals. A wide spectrum of pathologies across specialties with patients from all over India and neighboring countries.
- 2 State-of-the-art Imaging Equipment: Fujifilm and Agfa CRs, Allengers DR, Siemens RF system, GE and Philips Ultrasound, 128-slice Dual Energy CT, 1.5 Tesla MRI, DXCRIS, FujifilmPACS, GE and Siemens High-end workstations, Siemens Biplane cathlab.
- 3 Quality DNB teaching and Fellowship (Cardiac and MR Imaging) programs with daily interaction with subspecialty national and international expert faculty via advanced teleconferencing facility.
- 4 B.Sc (Medical Imaging Technology) course provides quality technologist services to harness the potential of the advanced imaging equipment.
- 5 Opportunities for fellows and staff to present at international conferences like RSNA, ECR, NASCI (Institute facilitates sponsorship and travel grants if candidates have poster / oral presentations)
- 6 Active research collaborations with reputed national and international academic institutions (such as: Univ. of Pennsylvania) and industry (such as: GE Healthcare).

Please visit the websites mentioned above for more information on the clinical specialties, patient load and infrastructure.

The candidate should possess MD/DNB Radiology degree. Salary will be as per the policy of the institutes. Interested candidates can e-mail their application along with resume to the respective hospital email IDs.

సాలోక్యం - సాన్నిధ్యం

ఆ

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

జు

ప్రశాంతినిలయం ఆవరణమంతా మనసు అందుకో లేనంత, పట్టరానంత శాంతి. మాధురీ నిశ్శబ్దం. జగద్రక్షకుడి కనుసన్నలలో ఎటు చూసినా క్రమశిక్షణ. అన్నిటినీ మించి ఎక్కడా అనుభవంలోకి రాని పవిత్రత. ప్రతి కదలికా స్వామి పర్యవేక్షణలోనే!

వ్యర్థ ప్రసంగాలకు చోటులేదు. అందరి దృష్టి స్వామి పైనే! సులభదర్శనం. నడయాడే దేవుడి చలువచూపులు. మాటలలో చమత్కారం మెండు. మాటలకు అందని ఎన్నో భావాలు...

మూడో రోజు ఉదయం.

స్వామి 8 గంటల సమయానికి, దివ్యలోకం నుండి దిగివచ్చిన దైవతంలా రానేవచ్చారు. అందరి కళ్ళలో ఆనందం.

తపస్సు ఫలించినట్లు, ఆపదోద్ధారకుడు ఆగమించినట్లు, దయారూపి ఆద్రంగా సమీపించినట్లు... ఎవరి భావన వారిదిగా సర్వత్రా ఆనందరేఖలు.

స్వామి అందరినీ సమీపించి యోగక్షేమాలు విచారించి, ప్రతి ఒక్కరినీ పలుకరించి అనుగ్రహాన్ని చిలకరించి, నెమ్మదిగా వరండాకు చేరుకున్నారు.

ముందుగా మైసూరు నుండి వచ్చినవారితో మాట్లాడారు. స్వామి చెపుతున్న ప్రతి విషయానికి వారు తల ఊపుతూ తమలో తాము తెలియని ఆనందంలో మునిగిపోతున్నారు. స్వామి కొంత లాలనగా, కొంత హెచ్చరికగా, కొంత ప్రశంసగా, కొంత దయగా, ప్రేమగా చెపుతున్నారు.

ఒక అరగంట తరువాత స్వామి, ఒక్కసారి అందరినీ పరికించి, చూసి నెమ్మదిగా మాట్లాడటం ప్రారంభించారు.

“మన్మథాభవ మధ్యక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు।

మామేవైష్యసి సత్యంతే ప్రతిజానే ప్రియోసిమే॥”

అని కృష్ణుడు అన్నాడు. దీని అర్థమేమంటే, నా పైనే మనసు నిలుపు. నాకు భక్తుడివికా. నన్నే పూజిస్తూ నాకు నమస్కరిస్తూ ఉండు. నన్ను నీవు తప్పక పొందుతావు. ఇది నా ప్రతిజ్ఞ. నువు నాకు ప్రియమైనవాడివి.

మనసు నిలపటమంటే నీ ప్రాపంచిక మనసును, పరమాత్మతో అన్నివేళలా కలిపి ఉంచటమే. ఉదాహరణకి, అన్నిటినీ వదిలి ప్రశాంతినిలయానికి వస్తివి. నీ ఆస్తులు, వస్తువులు, నీ బంధువులూ ఎవరూ ఇక్కడ లేరు. అయినా నీకు రవ్వంత చింత లేదు. వంత లేదు. ఎందుకని?

నీ మనసంతా స్వామిమీదే ఉన్నది. కనుక వేరే ఆలోచన లేదు. దైవసంబంధమైన ఆలోచనలు నీకు ధైర్యాన్ని, సంతోషాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. కనీసం ఇక్కడ

ఉన్నంతసేపూ హాయిగా ఉన్నావు. తిరిగి నీ ఇంటికి వెళ్ళినా, నీ మనసును భగవంతునితో కూర్చి ఉంచు. అదే సాధన! భక్తుడివికా! నమ్మకం పెంచుకో. విశ్వాసమే విశ్వవిభుడు. ఇది తల్లీ బిడ్డల బంధం, తండ్రి కొడుకుల సంబంధం. ఏ తల్లీ, తండ్రి తమ బిడ్డలను వదులుకోరు. అట్లే భగవంతుడు కూడా నిన్ను వదలడు. నీవు దూరం జరిగినా దైవం నీకు దగ్గరగానే ఉంటాడు.

నీయందు రాగ, అనురాగములు లేవు. ఉన్నదంతా ప్రేమే! పూజించటమంటే మంచి భావాలతో దైవాన్ని స్మరించుకోవటమే.

నమస్కరించటమంటే కర్మేంద్రియ జ్ఞానేంద్రియాలను దైవంవైపు నడిపించటమే. అదే నమర్పణం.

స్వామి మా అందరివైపు కొద్ది క్షణాలు మౌనంగా చూశారు.

“మీ శ్రద్ధకు సంతోషం...

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజా

అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః

వేరు ఆలోచనలు విడిచిపెట్టు. నన్ను శరణుజొచ్చు. నేను నిన్ను అన్ని వ్యతిరిక్త భావనల నుండి విముక్తి చేస్తా! ప్రశాంతినిలయానికి వచ్చిన మీ అందరి బాధ్యత స్వామి వహిస్తారు! అందరూ ఏదో ఒకరోజు ఇక్కడకు వచ్చేవారే! మీరు అదృష్టవంతులు. ఇంతటి ఏకాంత బోధ రాబోయే రోజుల్లో లభించదు. విన్నవన్నీ మననం చేసుకోండి. దైవాన్ని నమ్మినవారికి లోటు రాదు. చేటుకలుగదు.”

స్వామి మరొక్కసారి అందరినీ చూస్తూ, నెమ్మదిగా వరండా చివరివరకు నడుచుకుంటూ వెళ్ళారు. మా అందరి చూపులూ స్వామిపైనే!

స్వామి తిరిగి మా దగ్గరకు వచ్చి, అందరినీ ఆశీర్వదించారు. నన్ను చూసి, “నువ్వు వెళ్ళి భోజనం చేసి వెంటనే రా!” అన్నారు.

నేను ఈశ్వరమ్మగారి దగ్గర భోజనం చేసి, ఆమెకు నమస్కరించి వస్తుంటే, ఆమె నన్ను దగ్గరకు తీసుకుని, “నాయనా! చిన్నతనంలోనే నీవు స్వామి సన్నిధికి

చేరుకోవటం ఎప్పటి పుణ్యమో! స్వామిని వదలకు” అంటూ ప్రేమగా సాగనంపారు.

స్వామి ఇంకా అక్కడే ఉన్నారు.

నన్ను చూస్తూనే, “బయలుదేరు. బాగా చదువుకో. దేశానికి గౌరవం తీసుకురా. పవిత్రంగా ఉండు. స్వామిని మరువకు. స్వామి నిన్నెన్నడూ వదలరు” అంటూ దగ్గరకు తీసుకుని చెంపలను నిమిరారు.

అప్పుడు నాకు కెంపుల చెవిపోగులుండేవి. వాటిని సున్నితంగా కదిలిస్తూ, “ఈతూరి దసరా శలవులకు స్వామి దగ్గరకురా! శ్రద్ధగా చదువుకో. ఎప్పటికీ నీకు స్వామి ఉంటారు. దైర్యంగా ఉండు”....

స్వామి ఈ మాటలంటున్నప్పుడు, తెలియరాని దుఃఖం ఒక్కసారిగా ముంచెత్తింది.

స్వామి మరొక్కసారి దగ్గరకు తీసుకుని “నేను నీకు ఉన్నాను” అన్నారు.

పదహారు రూపాయలు చేతికిచ్చారు.

“ఇదుగో! ఈయన నీతో గుంతకల్లుదాకా వచ్చి, రైలుబండి ఎక్కిస్తారు” అంటూ సాగనంపారు.

స్వామికి మనసా నమస్కరించుకున్నాను.

స్వామి చెప్పిన ప్రతి పదాన్నీ ధారణ చేసుకున్నాను.

మూడు రోజుల సాలోక్యం, సాన్నిధ్యం ఎంతో గంభీరమైనవి.

కాళ్లు ఊరివైపు సాగుతున్నా, మనసు స్వామి చూపిన కరుణతో తడిసిపోతున్నది. స్వామి రూపం సుందరం, స్వామి తలపు నిత్యసత్యం. స్వామిబోధ శివాత్మకం. అంటే మంగళాత్మకం. వ్యక్తిత్వ నిర్మాణంలో, దాని వికాసంలో స్వామి దర్శనం సన్మార్గదర్శనం.

ఈశ్వరమ్మగారు పంచిన ప్రేమ తుల లేనిది.

భగవంతుడి కన్నతల్లి వండి వడ్డించిన భోజనం కేవలం అన్నం కాదు. దివ్యప్రసాదం॥

విజయదశమికోసం రోజుల్ని లెక్కపెట్టుకోవటం ప్రారంభం. మళ్ళీ స్వామి సాన్నిధ్యంకోసం నిదిధ్యాసనం. ❖

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

2. పావన గృహము

పి.వి. చలం

భగవాన్ బాబావారు 1968లో తూర్పు ఆఫ్రికా పర్వతనను దిగ్విజయంగా పూర్తి చేసుకొని గురుపూర్ణిమ నాటికి భక్తజనావళిని ఆశీర్వదించటానికి బొంబాయిలోని ‘ధర్మక్షేత్ర’కు విచ్చేసిన సందర్భంలో వేలాది భక్తులు స్వామి సన్నిధిలో సమావేశమై ఘన స్వాగతం పలికారు. పలువురు ప్రముఖులు అభివందన ప్రసంగాలు చేశారు. దానికి భగవాన్ స్పందిస్తూ,

“నేను ఆఫ్రికాకు వెళ్ళిరావటాన్ని పెద్ద విశేషంగా భావించి ఈ హడావుడి చేయటమెందుకు?! నేను అన్ని ప్రదేశాలలో ఉన్నాను. అన్ని ప్రదేశాలూ నావే. ప్రపంచమే నా ఇల్లు” అన్నారు. ఆ మాటలను కన్నురిగారు “ది వరల్డ్ ఈజ్ మై మేన్షన్” అని ఇంగ్లీషులోకి అనువదించగా, వెంటనే స్వామి, “కాదు, కాదు, ప్రపంచం కాదు, ఈ విశ్వమే నా ఇల్లు... యూనివర్స్ ఈజ్ మై మేన్షన్” అని సరిదిద్దారు.

ఆ అద్భుత వాక్యాలను స్మరించుకుంటూ ఆనందాబ్ధిలో ఓలలాడుతుండగా స్వామి జన్మించిన ‘పావన గృహం’ ఫోటో, ప్రముఖ ఫోటోగ్రాఫర్ రిచర్డ్ బాక్ తీసినది, గుర్తు కొచ్చింది. “ఈ విశ్వమే నా ఇల్లు” అని ప్రకటించిన స్వామి తమ అవతరణకు ఈ మారుమూల కుగ్రామంలో... అతి సామాన్య గృహాన్ని ఎంపిక చేసుకోవటమేమిటి?! అన్న ఆలోచన మనస్సులో మెదలగా.... “భగవంతుని చర్యలను విశ్లేషించుకునే శక్తి మనకున్నదా? “కృష్ణం వందే జగద్గురుం” అంటూ విశ్వమానవాళిచే సుత్తించబడుతున్న శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తన అవతరణకి కారాగారాన్ని ఎంచుకోలేదా?!” అన్న భావన మనసును సమాధాన పరచింది.

“అవును... శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు ఆ అతి సామాన్య గృహాన్ని ఆలంబనగా చేసుకునే కదా అవతార వైభవానికి శ్రీకారం చుట్టారు” అన్న భావం ఒక్కసారిగా

నన్ను స్వామి అవతరణకు ముందు నుంచీ మొదలయిన అద్భుత సంఘటనలవైపు శరవేగంగా తీసుకెళ్ళింది.

స్వామి మాతృమూర్తిగా ఎంపిక చేసుకున్న పరమ సాధ్వీమణి ఈశ్వరమృగారు ఒకనాడు సమీపంలోని బావి దగ్గరకు వెళ్ళి నీళ్ళు తోడుతూండగా.... ఆకాశంలో నుంచి ఒక నీలిరంగు కాంతిగోళం రావటం గమనించారు. ఇంతలోనే ఆ కాంతిగోళం వారికి మరింత చేరువయి గర్భంలో ప్రవేశించింది. ఆ హఠాత్పరిణామానికి ఈశ్వరమృగారు స్పృహకోల్పోయారు. ఇదంతా ఇంటిలో నుంచి గమనిస్తున్న అత్తగారు లక్ష్మమృగారు గబగబా వచ్చి ఈశ్వరమృగారి ముఖాన నీళ్ళు చల్లి స్పృహలోకి తెచ్చి ఇంటికి చేర్చారు. అంటే, భగవంతుడు తాను ఎంపిక చేసుకున్న మాతృమూర్తి గర్భంలోకి జ్యోతిరూపంగా ముందుగా ప్రవేశించి తరువాత ‘పావన గృహం’లో ప్రవేశించారన్నమాట. భగవంతుని అవతరణ ఎప్పుడూ ప్రవేశమేకానీ ప్రసవం కాదు కదా!

కలియుగ మానవాళి రక్షణకోసం సంకల్పించుకొని అవతరిస్తున్న భగవానునికి ఘనస్వాగతం పలకటానికా అన్నట్లు, ఇంట్లోని సంగీత పరికరాలు రాత్రులందు వాటంతటవే శ్రావ్యంగా మ్రోగసాగాయి. తాతగారైన కొండమరాజుగారు బుక్కపట్నంలోని పండితులను సంప్రదించగా వారు, “మీ ఇంట్లో ఎవరైనా గర్భవతులు ఉన్నారా?” అని అడిగి, ఈ వాద్యగోష్టి భగవదవతరణ సూచనగా శాస్త్రాలు చెపుతున్నట్లు నడివారు.

నవమాసాలు నిండిన తరువాత ఈశ్వరమృగారు 1926 నవంబరు 23వ తేదీ ఉషఃకాలంలో సర్వదేవతల శుభ లక్షణాలు, దివ్యాంశములు ఏకీకృతం చేసుకొనెనా అన్నట్లు చంద్రబింబమువలె ముద్దులు మూటగట్టు మగబిడ్డకు ఈ పావనగృహంలో జన్మనిచ్చారు. అందరి శిశువులవలె ఈ శిశువు పుట్టిన వెంటనే ఏడ్వలేదు.

నాడు

**‘పాపన గృహము’ ... 1960వ దశకంలో
రిచర్డ్ బాక్ తీసిన ఛాయాచిత్రము**

ఏం చెయ్యాలో తోచని ఈశ్వరమ్మగారు శిశువును చిన్నగా గిల్లారు. అంతే! ఆ పిల్లవాడు ఏడ్వటానికి బదులు చిరునవ్వులు చిందించాడు. అందరూ ఆనందంతో ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. పుట్టినప్పుడు ‘కోఁఁహం, కోఁఁహం’ (నేనేవరు? నేనేవరు?) అని రోదించటం మనబోటి మానవమాత్రులకు సహజంకానీ సోఁహంతత్వమే తానైన అవతారపురుషుణ్ణి దుఃఖం ఎలా స్పృశించగలడు?! తాము ఈ లోకానికి ఆనందం పంచటానికి విచ్చేశామని అవతారమూర్తి చేసిన సూచన అన్నమాట ఇది.

పుట్టిన వెంటనే శిశువును శుభ్రపరచి, పొత్తిగుడ్డలలో ఉంచి, గదిలో ఒక మూల వడుకోబెట్టి పురిటి పనులలో నిమగ్నమయ్యారు అందరూ. పనులు పూర్తయిన తరువాత శిశువును తల్లి ప్రక్కన పడుకోబెట్టటానికి శిశువు దగ్గరకు వెళ్ళగా, పొత్తిగుడ్డల క్రింద నాగుపాము చుట్టచుట్టుకుని ఉండటం కనపడింది. అందరూ భయపడి మగవాళ్ళను పిలిచే ప్రయత్నం చేస్తూండగా ఆ పాము అదృశ్యమైంది.

నేడు

**స్వామి జన్మస్థలంలో భక్తులకు ఆరాధ్యధామంగా
విరాజిల్లుతున్న శివాలయము**

ఈ సంఘటన శ్రీమహావిష్ణువుకు ఆదిశేషుడు శయ్యగా అమరిన వైనాన్ని గుర్తుకు తెచ్చింది.

ఈశ్వరమ్మగారు సత్యనారాయణస్వామి వ్రత ప్రసాదం స్వీకరించిన తరువాత ఈ బిడ్డడు జన్మించాడు కనుక, ‘సత్యనారాయణరాజు’ అని నామకరణం చేశారు.

దివ్యశిశువుకు తొమ్మిది నెలలు వచ్చాయి. తల్లి ఈశ్వరమ్మగారు వంటింటిలో ఉండగా, ఊయలలో ఉన్న శిశువు ఏడ్పు వినిపించింది. పుట్టినప్పటినుండి ఏనాడూ ఏడ్వటం ఎరుగని తన బిడ్డ అలా ఏడ్వటంతో ఆవిడ ఉలిక్కిపడి, ఒక్క ఉడుటున ఉయ్యాల దగ్గరకు వెళ్ళారు. చూస్తూండగానే బాలుడి చుట్టూ కాంతివలయం ఏర్పడటం చూసి ముగ్ధురాలై, ఆ దివ్యానుభూతిని ఆస్వాదిస్తూ అలానే ఉండిపోయారు. ఇంతలో అక్కడికి వచ్చిన అత్తగారు విషయం తెలుసుకొని, నలుగురూ ఏమనుకుంటారోనన్న భయంతో ఈ సంగతి ఎవరికీ చెప్పవద్దని ఈశ్వరమ్మగారికి సూచించారు.

ఈరీతిగా అనేకానేక అద్భుతాలకు వేదిక అయిన ఆ 'పావన గృహం'లో 1940లో.... అంటే దివ్యబాలుడైన 'సత్యం' పద్నాలుగేళ్ళ వయస్సులో ఉన్నప్పుడు జరిగిన చారిత్రాత్మక సంఘటనను ముచ్చటించుకుందాం.

1940వ సంవత్సరం మే నెల 23వ తేదీ ఉదయం 'సత్యం' మామూలుగానే తమ దివ్యత్వాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తూ కలకండ, పుష్పాలు సృష్టించి అందరికీ పంచుతున్నారు. తండ్రి పెద్ద వెంకమరాజుగారు చేతిలో కర్రతోసహా వచ్చి, “ఎవరు నువ్వు? దేవుడివా? దయ్యనివా? పిచ్చివాడివా? చెప్పు” అని గద్దించారు. ఈ అవకాశముకొరకే ఎదురు చూస్తున్నట్లు 'సత్యం' వెంటనే “నేను సాయిబాబాను. ఆపస్తంబసూత్రుడను, భారద్వాజగోత్రుడను. మీ కష్టములు తొలగించి, మిమ్ముద్ధరింప వచ్చినవాడను. మీమీ గృహములు పవిత్రంగా ఉంచుకోండి. మీ వంశానికి చెందిన వెంకావధూత నన్ను తన వంశంలో అవతరించ మని ప్రార్థించటంవల్ల నేనవతరించాను” అన్నారు.

మరొకరోజు, మీరు నిజముగ సాయిబాబా అయినచో నిదర్శనము చూపుమని అడుగగా 'సత్యం' ప్రక్కనున్నవారి చేతులలోని మల్లెపూలు తీసుకుని నేలపై వినరగా ఆ పూలు 'సాయిబాబా' అన్న తెలుగు అక్షరాలుగా ఏర్పడినవి. దాంతో అందరికీ 'సత్యం' దివ్యత్వంపై నమ్మకం కలిగింది.

నిశితంగా పరిశీలిస్తే, 'సత్యం' తాను అవతార పురుషుడినని ప్రత్యక్షంగా నిదర్శనం చూపుతూ చేసిన ప్రథమ ప్రకటన ఈ 'పావన గృహము' నందే ఉన్నప్పుడు జరగటం గమనార్హం.

తరువాత అదే సంవత్సరం అక్టోబరు 20వ తేదీన ఉరవకొండలో, “నేను సాయిబాబాను. నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు. నేను సంకల్పించుకొని వచ్చిన కార్యమును ప్రారంభించవలయును” అని ప్రకటించిననాటినుండి బాల 'సత్యం'ను జనులు 'భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా'గా ఆరాధించసాగారు. అవతార ప్రకటన చేసి పుట్టపర్తికి చేరిన తరువాత మరో అద్భుత లీలకు 'పావన గృహము' వేదిక అయినది.

పెనుగొండలో వకీలుగా ఉన్న కృష్ణమాచారి ఒకసారి పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు పెద్ద వెంకమరాజుగారితో, “మీ అబ్బాయి తాను సాయిబాబానని చెప్పుకుంటూ చేస్తున్న

ప్రచారం ఒక అభూత కల్పన. ఈ నాటకములో నీవూ పాత్రధారివే” అంటూ నిందావాక్యాలు మాట్లాడగా ఆయన నొచ్చుకొని, ఇంటికి వచ్చి బాలసత్యసాయికి విషయం తెలిపి, “నీ మూలముగా నాకు అవమానం జరిగింది. పెనుగొండవారికి నీవే సమాధానం చెప్పు” అన్నారు. “అయితే, వారినందరినీ ఇక్కడకు పిలుచుకురా” అన్నారు బాబావారు.

అందరూ వచ్చిన తరువాత బాబావారు సుబ్బమ్మ గారిని ఒక గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళారు. శిరిడీలో పూలతో కప్పిన సమాధిని, సమాధి ప్రక్కగా ఒక మూల కూర్చుని ప్రార్థన చేస్తున్న భక్తుని, ఆంజనేయస్వామి ఆలయమును, వేపచెట్టు మొదలైన శిరిడీలోని ప్రదేశాలను కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపించారు. ఆమె ఆనందపారవశ్యంతో బయటికి వచ్చి అందరికీ తాను చూసిన శిరిడీ వైభవాన్ని వర్ణించి చెప్పగా కృష్ణమాచారి, “మీ లీలలను అనుమానిస్తున్నది నేనైతే శిరిడీ దృశ్యాలను సుబ్బమ్మగారికి చూపటంలోని అంతరార్థమేమిటి?” అని ప్రశ్నించగా, “అయితే అందరూ రండి” అంటూ బాబా అందరినీ ఆ గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి తాము సుబ్బమ్మగారికి చూపిన దృశ్యాలన్నింటినీ మళ్ళీ చూపించారు. దానితో వారందరికీ బాబావారి దివ్యత్వంపట్ల విశ్వాసం కలిగి వారికి పాదాక్రాంతులయ్యారు.

ఈవిధంగా బాబావారి అవతరణకు ముందు నుండీ, పుట్టిన తరువాత కూడా అనేకానేక అద్భుత సంఘటనలకు వేదికై, ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నిలిచింది 'పావన గృహము'. తదనంతర కాలంలో బాబావారి దివ్య వైభవం ప్రపంచం నాలుగు చెరగులా విస్తరించి, శ్రీవారి అనంత లీలలు మార్గదర్శకాలై భక్తజనులను ఆదర్శ మానవులుగా తీర్చిదిద్దుతున్న వైనం జగమెరిగిన సత్యం. సర్వదేవతాతీత స్వరూపునిగా, అద్భుతమూర్తిగా, పరిపూర్ణ ప్రేమావతారిగా భగవాన్ బాబావారిని కొలిచి తరిస్తున్న భక్తజనావళి స్వామి అవతరించిన 'పావన గృహము'ను దివ్యమందిరంగా మలచాలన్న ఆకాంక్షతో స్వామిని ప్రార్థించటం జరిగింది.

త్రేతాయుగంలో భరద్వాజ మహర్షికి ఆదిదంపతులు మూడుసార్లు ఆయన వంశంలో జన్మిస్తామని వర మియ్యటం, స్వామి అవతార వైభవంలో శివరాత్రి దినాన

పరమాద్భుతమైన లింగోద్భవం ప్రధాన ఘట్టం కావటం, అనేకసార్లు ఆ పుణ్యదినాన ఒకటినుండి తొమ్మిది లింగాల వరకు స్వామి తమ నోటినుండి ఉద్భవింపజేసిన మహత్తర సన్నివేశాలు స్ఫురణకు రావటం సహజము కదా! ఈ లింగోద్భవ ఘట్టానికి నాందీ ప్రస్తావనా అన్నట్లు స్వామి చేసిన ఒక అద్భుత ప్రకటనను ఇక్కడ ప్రస్తావించాలి.

ఒకసారి స్వామి గూని వెంకన్న అనే పనివానికి ఒక చోటు చూపి, గుణావర్ధనానికై గుంత తవ్వమన్నారు. అతను తవ్వతుంటే శివలింగానికి క్రింద ఉండే పానవట్టాలు అనేకం కనిపించాయి. పానవట్టాలు ఇన్ని కనిపించాయి కదా, శివలింగాలుకూడా ఈ పరిసరాల్లోనే ఉంటాయన్న భావంతో వెతికారు. ఒక్క శివలింగంకూడా లభ్యం కాలేదు. అప్పుడు ఒకరు స్వామితో, “స్వామీ, పానవట్టములే కనిపిస్తున్నాయి, లింగములు కనపడవేం” అని అడగగా స్వామి తమ ఉదరాన్ని తడుముకుంటూ, “లింగాలన్నీ ఇక్కడున్నాయి” అన్నారు. అంటే, ఆ లింగాలనే ప్రతి యేటా శివరాత్రి పర్వదినాన తమ ఉదరమునుండి ఉద్భవింపజేసి భక్తులను అనుగ్రహించా రన్నమాట.

అంతేకాదు, బాబావారు చిన్ననాటనే విరూపాక్ష ఆలయంలో చూపిన ఒక దివ్యలీలనుకూడా ఇక్కడ గుర్తు చేసుకోవటం సందర్భోచితం. అవతార ప్రకటనకు కొద్ది రోజుల ముందు ‘సత్యం’ తన అన్నగారైన శేషమరాజు గారితోనూ, మరికొందరు పెద్దలతోనూ కలసి బళ్ళారికి సమీపంలోని విరూపాక్ష దేవాలయానికి వెళ్ళటం జరిగింది. వెళ్ళటమైతే వెళ్ళారుకానీ కడుపులో నలతగా ఉందన్న నెపంతో ‘సత్యం’ లోపలికి వెళ్ళకుండా బయటనే నిలబడిపోయారు. పూజానంతరం గర్భగుడిలో హారతి ఇస్తున్న సమయంలో శివలింగం స్థానంలో ‘సత్యం’ గోచరమయ్యారు. గుడిలోకి రానని బయటే ఉండిపోయిన ‘సత్యం’ ఏకంగా గర్భగుడిలోకి రావటమేమిటని శంకించి శేషమరాజుగారు బయటకు వచ్చి చూడగా ‘సత్యం’ బయటే నిలబడి ఉండటం గమనించి సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనయ్యారు. అప్పటివరకు తన సోదరుని చర్యలను, లీలలను శంకిస్తూ వచ్చిన శేషమరాజుగారికి తొలిసారిగా ‘సత్యం’ దివ్యత్వంపట్ల నమ్మకం ఏర్పడింది.

దివ్యకాంతులతో తేజరిల్లుతున్న శివుని మూర్తి

ఈరీతిగా, భగవాన్ బాబావారు తాము సాక్షాత్తు పరమ శివుడనని నిదర్శనాత్మకంగా చూపిన అనేకానేక అద్భుత లీలల నేపథ్యంలో, వారు తమ జన్మస్థలంగా ఎంపిక చేసుకున్న ‘పావన గృహము’నకు చరిత్రలో సుస్థిర స్థానాన్ని కల్పించే సంకల్పంతో, ఆ పవిత్ర స్థలంలో పరమ శివుని ఆలయం రూపుదిద్దుకుంది. 1975లో 50వ జన్మదినోత్సవాల సందర్భంలో భగవాన్ బాబావారు ఈ శివాలయానికి ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. ఈ ఆలయ ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, అన్ని శివాలయాలలోవలె ఇక్కడ లింగమును ప్రతిష్ఠించటం కాకుండా శివుని మూర్తి నెలకొల్పటం విశేషం. శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల ఆమోద, ఆశీఃఫలమా అన్నట్లు ఈ ఆలయం అశేష భక్తజనావళికి ఆరాధ్యధామంగా విరాజిల్లుతున్నది. ఈ పావన చారిత్రాత్మక ఘట్టాలను పవిత్ర శివరాత్రి మాసంలో స్మరించుకునే సదవకాశము లభించటంపట్ల మనస్సు ఆనందాభిలో ఓలలాడుతూ... “పర్తివాస సాయిదేవ సాయి శంకరా!” అని ఎలుగెత్తి పారవశ్యంతో గానం చేస్తోంది. ❖

సనాతన ధర్మ దీపికలు

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ వై. శ్రీరంగనాథరాజు ❖

ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు మహనీయుల జీవిత చరిత్రలను క్షుణ్ణంగా చదివి, అందులోని ఆణిముత్యాలను ఆచరించాలని భగవాన్ బాబావారు “ప్రేమవాహిని”లో చేసిన సూచనను శిరోధార్యంగా భావించి, భారతీయ సంస్కృతీ వైశిష్ట్యానికి ప్రతీకలుగా నిలిచే మహర్షుల జీవితాలకు సంబంధించి కొన్ని సందేశాత్మకమైన ఘట్టాలను కథల రూపంలో అందించే ప్రయత్నమే ‘సనాతన ధర్మ దీపికలు’. భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసాల్లోనూ, భక్తులతో జరిపిన సంభాషణల్లోనూ, ఇంకా విద్యార్థులతో నెరపిన ఇష్టాగోష్ఠి సమావేశాల్లోనూ వెల్లడించిన పలు అద్భుత అంశాలే ఈ రచనకు ఆధారం. క్రిందటి సంచికలో ప్రచురితమైన యాజ్ఞవల్క్యు మహర్షి వృత్తాంతానికిది చివరి భాగం.

యాజ్ఞవల్క్యుడు స్నానానికై నదిలోకి దిగాడు. మూడుసార్లు మునిగి అర్థమిడటానికి దోసిట నీళ్ళు తీసికొని నిలబడ్డాడు. ఆ నీళ్ళలో ఇంకా వెలుగుతున్న చంద్రుడు కనబడ్డాడు. ప్రక్కన రెండు చుక్కలున్నాయి. ఆ దృశ్యాన్ని చూపించి కాత్యాయని మురిసిపోయేది. తనూ మైత్రేయి రెండు చుక్కలమని, యాజ్ఞవల్క్యుడు చంద్రుడని చెప్పి నవ్వేది. కాత్యాయని భరద్వాజుని కూతురు. సూర్యభగవానునిదగ్గర విద్యాభ్యాసం తరువాత తిరుగు ప్రయాణంలో యాజ్ఞవల్క్యునికి భరద్వాజుడు తారనపడ్డాడు. ముఖవర్చస్సు గొప్పగా ఉందని చూసి పలకరించాడు. భరద్వాజునితో మాట్లాడినప్పుడు ఒక్కసారిగా శ్రీరామునికి ఆయన చేయవలసిన సేవ కళ్ళకు కట్టినట్లయింది. భరద్వాజునికి జరగబోయేదంతా చెప్పాడు. రాక్షస సంహారానికై శ్రీరాముడు అరణ్యవాసం చేస్తాడనీ, మొదట భరద్వాజుని ఆశ్రమంలో బస చేస్తాడని చెప్పటంతో పట్టలేని ఆనందంతో భరద్వాజుడు కన్నీరు కార్చాడు. తన మనస్సులో ఉన్న కొన్ని సందేహాలను యాజ్ఞవల్క్యుడు నివృత్తిచేయటంతో భరద్వాజుడు అబ్బురపడి, తన కూతురుని వివాహమాడమని అభ్యర్థించాడు. ఇక మైత్రేయి యాజ్ఞవల్క్యుని రెండవ భార్య. వారితో సంబంధం సన్యాసం స్వీకరించినప్పుడే తెగిపోయింది. ఇప్పుడు వారు గతం మాత్రమే.

❖❖❖

స్నానము ముగించుకొని గట్టుమీదకు వచ్చాడు. తడిబట్టలను తీసివేసి అక్కడే పెట్టిన ఇంకొక పొడి బట్టను తీసుకున్నాడు. అది జనకుడు తనకు ఎంతో ప్రేమతో ఇచ్చిన కానుక. తన శిష్యులందరిలోకెల్లా తనకు జనకుడు అత్యంత ప్రియమైనవాడు. జనకునితో తన తొలి పరిచయం చాలా అనూహ్యంగా జరిగింది.

జనకుడు ఒక మహాయజ్ఞం నిర్వహించాడు. ఆ యజ్ఞానికి ఎందరో మునులను, యోగులను, పండితులను ఆహ్వానించాడు. యజ్ఞం తరువాత వారందరిలోకి శ్రేష్ఠుడైన బ్రహ్మవేత్త ముందుకు రావాలని ప్రార్థించాడు. అందరూ సంకోచించారుకానీ, యాజ్ఞవల్క్యుడు నిస్సంకోచంగా లేచి నిలబడి సభ ముందుకు నడిచాడు. జనకుడు నమస్కరించి, బ్రహ్మవేత్తకు ఇవ్వటానికి తాను సిద్ధంగా ఉంచిన సువర్ణాభరణ భూషితములైన వేయి గోవులను స్వీకరించవలసిందిగా ప్రార్థించాడు. వెంటనే సభలో కలకలం మొదలైంది. ఆ యజ్ఞానికి బ్రహ్మగా నిలిచిన అశ్వలుడు విసురుగా లేచి నిలబడ్డాడు. ముందు తన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పి సర్వశ్రేష్ఠుడైన బ్రహ్మవేత్తగా తనను తాను నిరూపించుకోవాలని యాజ్ఞవల్క్యుని సవాలు చేశాడు. ఇక అప్పుడు మొదలైంది అపూర్వమైన సంవాదం. ఒకరి తరువాత ఒకరు ప్రశ్నలు సంధిస్తూ

ఉండగా తాను అలవోకగా సమాధానాలు చెప్పతూ వచ్చాడు. ఆ సన్నివేశమంతా ఆ సమయంలో యాజ్ఞవల్క్యుని స్మృతిపథంలో మెదలసాగింది.

❖❖❖

అశ్వలుడు: మృత్యువును అధిగమించే మార్గ మేది?

యాజ్ఞవల్క్యుడు: వాక్కు వాక్కే అగ్ని. వాక్కు ద్వారా, అగ్ని సహాయముచే, అగ్నిరూపముతో మృత్యువు నధిగమింపవచ్చును. అధిగమించుటయే ముక్తి.

అశ్వలుడు: దీనిని విశదీకరించగలవా?

యాజ్ఞ: జీవుడు పుట్టినప్పుడు తల్లిగర్భమొక అగ్ని గుండం. దీనియందే ఈ శరీరము అనేక అంగములతో కూడి ఉంటుంది. ఇదే గర్భాగ్ని అంత్యమొందిన తరువాత చిత్తాగ్ని శరీరాన్ని భస్మం చేస్తుంది. రూపములను సృష్టించునది, రూపములను నిర్మూలించునది అగ్నియే. అగ్నికి మించినది ఈ జగత్తులో లేదు.

భుజ్యుడు: పురుషుడనే తత్త్వం ఉందా? ఉంటే అది ఇంద్రియాలకు అధీనమా లేక అతీతమా?

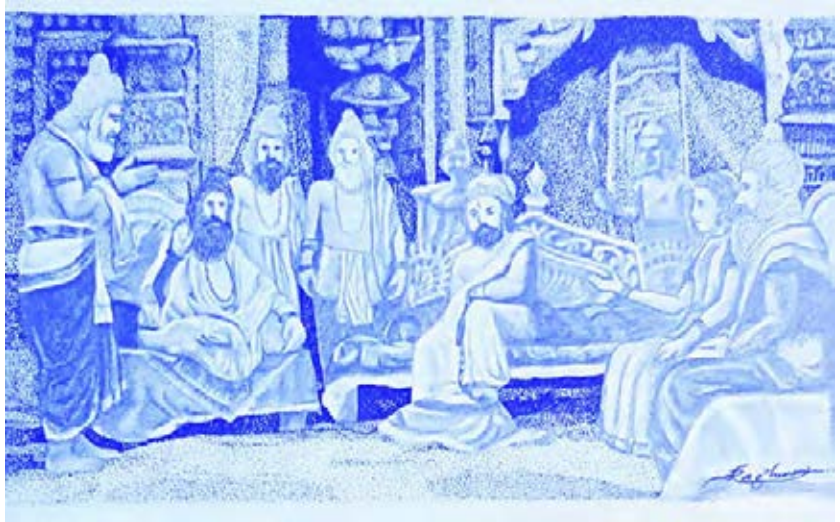
యాజ్ఞ: ఆ తత్త్వమే ఆత్మ. శరీరమనే పరికరము ఆత్మశక్తిద్వారానే పనిచేస్తుంది. ఆ చేతనాశక్తి ఐదు ఇంద్రియాల ద్వారా ప్రవహించి ప్రపంచంతో కలవటంచేత ఆత్మ క్రియ సల్పుతున్నట్లు అనిపిస్తుందికానీ, నిజానికి ఆత్మ సర్వధీ సాక్షీభూతము మాత్రమే.

భుజ్యుడు: ఈ ఆత్మను ఎలా పొందగలం?

యాజ్ఞ: మోహ త్యాగంవలన. మోహం కోరిక నుండి పుడుతుంది. కోరికను మొదట త్యజించాలి. సర్వవాంఛా పరిత్యాగమే నిజమైన సన్యాసం.

గార్గి: నీరు, గాలి, ఆకాశం, గంధర్వులు, సూర్యుడు, భూమి వీటన్నింటికీ ఆధారమేది?

యాజ్ఞ: ఇవన్నీ పరమాత్మతత్త్వంనుంచి జన్మించాయి. ఈ రహస్యం ఊహద్వారా అర్థం కాదు. ఎందుకంటే ఊహ

ఐదు కర్మేంద్రియాలు, ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు, ఐదు ప్రాణాలు, మనస్సు మరియు బుద్ధి అనే 17 పరికరాలతో కూడిన శరీరం ఆధారంగా పుడుతుంది. ఈ శరీరం గతజన్మల తాలూకు వాసనల ఆధారంగా ఏర్పడుతుంది. పరమాత్మ తత్త్వం కేవలం అనుభూతికి మాత్రమే అందే విషయం.

గార్గి: మానవులు ఎన్ని విధాలుగా ఉంటారు?

యాజ్ఞ: నాలుగు విధాలుగా ఉంటారు. మొదటి తరహా వ్యక్తి మనుష్యదేవత, రెండవ తరహా వ్యక్తి మనుష్య మనిషి, మూడవ తరహా వ్యక్తి మనుష్య దైత్యుడు, నాల్గవ తరహా వ్యక్తి మనుష్య పశువు. బ్రహ్మతత్త్వం తెలిసినవారే మనుష్య దేవతలు. “సత్య ధర్మ రతో మర్త్యః” సత్య ధర్మాలను పాటించువారే మనుష్య మనుష్యులు. మద్యపానం చేసేవారు మనుష్య దైత్యులు. కేవలం శారీరక సుఖాలలో మునిగి విచక్షణారహితంగా ప్రవర్తించేవారు మనుష్య పశువులు.

గార్గి: ఆత్మ దేనిపై ఆధారపడుతుంది?

యాజ్ఞ: ఆత్మకు జననంకానీ, మరణం కానీ, ఆకారం కానీ, శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాదులు కానీ ఉండవు. ఈ దృశ్య ప్రపంచమే దీని ఆజ్ఞను, దీని వైభవాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తూ వస్తుంది. ఆ ఆత్మతత్త్వం తెలిస్తే అన్నీ తెలిసినట్లే!

ఈ మాటలు వింటూనే సింహాసనం మీద కూర్చున్న జనకుడు దిగివచ్చి యజ్ఞవల్క్యుని పాదాలపై పడి తనను శిష్యునిగా స్వీకరించవలసిందిగా ప్రార్థించాడు.

తన గుహను తిరిగి చేరుకున్నాడు. ఆకాశం మెల్లమెల్లగా ఎరుపెక్కసాగింది. ఆ ఎరుపును చూసినప్పుడల్లా అష్టావక్రుడే గుర్తుకొస్తాడు. జనకుని సభకు వచ్చినప్పుడు పది సంవత్సరాల పిల్లవాడు, తనతోపాటు విద్య సభ్యునించిన ఉద్దాలకుని మనుమడు. ఆ ఆకాశం రంగు కాషాయమే అనాడు ఆ పిల్లవాడు ధరించాడు. సభలో మొదట అతని శరీరాకృతి చూసి నవ్వినవారే తరువాత అతని జ్ఞానం చూసి చేతులు జోడించారు. జనకునికి ఆత్మసాక్షాత్కారానుభూతిని కలిగించినప్పుడు అతను ఎంత గొప్ప గురువో, మరెంతటి మహాజ్ఞానియో గుర్తించారు. ఆ దృశ్యాన్ని యాజ్ఞవల్క్యుడు ఏనాడూ మరచిపోలేదు. దూరంగా నిలబడి చూస్తున్నాడు. కళ్ళు మూసుకొని ఉన్న జనకుని ముఖంలో దివ్యమైన ప్రశాంతత ప్రస్ఫుటంగా కనబడింది. అదీ అష్టావక్రుని ఆశీర్వాదబలం. తిరిగి వెళ్తున్నప్పుడు అష్టావక్రుడు వెనుకకు తిరిగి తన కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు. ఆ చూపులోనే యాజ్ఞవల్క్యునికి చెప్పవలసినదంతా చెప్పాడు.

యాజ్ఞవల్క్యుడు ధ్యానానికి కూర్చున్నాడు. కళ్ళు మూసుకొనే ముందు ప్రక్కనే ఉన్న రెండు పండ్లు కనబడ్డాయి. తాను సన్యాసం స్వీకరించిన రోజు గుర్తుకొచ్చింది. అష్టావక్రుని చూపుతో లోలోన ఏదో మార్పు కలిగింది. తను ఈ ప్రపంచంలో సాధించాల్సింది అంతా సాధించాడు. సాక్షాత్తు సూర్యుని దగ్గరే విద్య నేర్చాడు. తన జ్ఞానసంపద రూపంలో తైత్తిరీయ, బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తులను మానవాళికి అందించాడు. ఎందరో రాజులు తనకు పాదాక్రాంతులై అపారమైన సంపదను గురుదక్షిణగా సమర్పించుకున్నారు. అయినా ఆరోజు జనకుడి ముఖంపై గోచరించిన ప్రశాంతత మాత్రం తను ఏనాడూ అనుభవించి ఎరుగడు. అది ఈ ప్రపంచం ఇవ్వగలిగింది కాదని గ్రహించాడు. అందుకే

దాన్ని త్యజించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఇదే విషయం తన ఇద్దరు భార్యలకు తెలియజేశాడు. తన సంపదను రెండుగా విభజించి కాత్యాయనికి, మైత్రేయికి సమానంగా పంచాడు. కాత్యాయిని పతి ఆజ్ఞను మౌనంగా తలదాల్చింది. మైత్రేయి మాత్రం ఎందుకు సన్యాసం స్వీకరిస్తున్నావని ప్రశ్నించింది. జవాబు వినగానే ఆత్మానుభవాన్ని అందించలేని సంపద తనకు మాత్రం ఎందుకని పలుకుతూ తన వాటా కూడా కాత్యాయినికి ఇచ్చివేయవలసిందిగా కోరింది. తనకు జ్ఞానసంపద ప్రసాదించమని ప్రార్థించింది.

ఒకే చెట్టుకు పుట్టినా తన ప్రక్కనున్న పండ్లలో ఎంతో తేడా ఉంది. ఏ కాయ ఎప్పుడు పండాలో అప్పుడే పండుతుంది. ఈ విషయంలో దేనికదే ప్రత్యేకం. ఆత్మసాక్షాత్కార విషయంలో మానవులు కూడా అంతే అని గ్రహించాడు. రాజైన జనకుడు పొందిన ఆత్మానుభవాన్ని కేవలం పది సంవత్సరాల ప్రాయంలోనే అష్టావక్రుడు పొందగలిగాడు. మైత్రేయి కూడా ఆ త్రోవలో ప్రయాణం మొదలుపెట్టిందని గుర్తించి యాజ్ఞవల్క్యుడు సంతోషించాడు. స్వీయ అనుభవంతో ఎంతో కృషి చేసి సాధించిన జ్ఞానసంపదను ప్రశ్నోత్తరాల రూపంలో మైత్రేయితో పంచుకున్నాడు. శాస్త్ర అధ్యయనంతోపాటు తత్త్వ విచారణకే ఆత్మజ్ఞానం ప్రస్ఫుటంగా అనుభవంలోకి వస్తుందన్నాడు. ఏవిధంగా నదులన్నీ సముద్రంలోకి ప్రవహిస్తాయో అదేవిధంగా ఆత్మానుభూతిలోకి ఈ సమస్త సృష్టి విలీనమైపోతుందని చెప్పాడు. కృతజ్ఞతతో మైత్రేయి భర్త పాదాలను తాకింది. సన్యాసం స్వీకరించటానికి అంగీకారం తెలిపింది.

కళ్ళు ధ్యానంలో మూసుకొనిపోయి అలా ఎంతసేపు కూర్చున్నాడో తనకే తెలియదు. ఉన్నట్లుండి ఎవరో భుజం తట్టినట్లనిపించటంతో కనులు తెరిచాడు. ఎదురుగా శ్రీరామచంద్రుడు. ఈ దివ్యక్షణంకోసమే యాజ్ఞవల్క్యుడు ఎంతోకాలంగా ఎదురు చూస్తున్నాడు. అరణ్యంలో సీతాన్వేషణ మిషగా వచ్చి రాముడు తనకు దర్శనమిస్తాడని ముందే తెలుసు. అందుకే ఈ ఎదురుచూపు. రాముని

చూడగానే వేదమంత్రాలు స్ఫురించలేదు. మాటలు రాలేదు. ప్రేమపూర్వకమైన శ్రీరాముని చూపు తన అంతరాంతరాళాలను స్పృశించింది. ఏదో బంధం తెగుతున్నట్లనిపించింది. శ్రీరాముని పాదాలను చుంబించటానికి లేస్తున్న సమయాన రామచంద్రుడు తన కోదండం అంచును భూమధ్యంలో తాకించాడు. అంతే! ఏదో దివ్యానుభూతి కట్టలు తెంచుకొని ప్రవహించింది. అది అనుభూతి కాదు, ఆనందం. ఆనందం కాదు, అది తనే. అంతా తనలో లీనమైపోయింది. వైశంపాయనుడు, సూర్యుడు, బ్రహ్మవేత్తలూ, భరద్వాజుడు, జనకుడూ, అష్టావక్రుడు, కాత్యాయనీ, మైత్రేయి అందరూ తనే. చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచం, గడచిపోయిన కాలం, ముందున్న

శ్రీరాముడు అన్నీ తనే. అనుభవం తనే, కారణం తనే, కార్యం తనే, ఫలితం తనే. ఈ అద్వితీయమైన, అనిర్వచనీయమైన అనుభూతి మాటలకు అందదు. అయినా సరే, అందరికీ తెలుపాలని ప్రయత్నించాడు. వెంటనే ఆ అపురూపమైన దివ్యానుభవం తన నోటిలోంచి 'అహం బ్రహ్మస్మి' అన్న మహావాక్యమై వెలువడింది. తను జీవితాంతం అధ్యయనం చేసిన 'నేతి, నేతి' సిద్ధాంతానికి ఇదే అంతిమ లక్ష్యం. యాజ్ఞవల్క్యుని జీవనజ్యోతి వెలుపలకు రాగా శరీరం శ్రీరాముని పాదాలపై వ్రాలింది. శ్రీరాముడు అతని జీవనజ్యోతిని తనలో ఐక్యం చేసుకుంటూ మందహాసంతో కనులు మూసుకున్నాడు. ❖

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School,

Alcot Gardens, Rajamahendravaram – 533 101 , East Godavari.

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Admission Notice 2020-2021

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School is a unit of the Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Anantapur, A.P. It is a wholly residential boys school following I.C.S.E syllabus and offering free education from Class I to Class X.

Admission to class I (Boys, Indian Nationals only) of the school will take place in June, 2020.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from February 2020 by paying Rs. 100/- either by cash or through Demand Draft drawn from any Nationalized Bank in favour of 'Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', payable at Rajamahendravaram. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft and a self addressed envelope(size 22 cm X 30 cm) with Rs. 20 stamps affixed.

Only students who completed LKG and UKG in English medium should apply.

Age limit for admission to Class I is between 5 years and 6 years as on 31.08.2020.

Mode of selection will be as per norms prescribed by the "RTE Act 2009".

Important Dates:

Last date for issuing the Application forms: **31st March, 2020**

Late date for receiving the filled in Application forms: **On or before 10th April, 2020**

Phone: 0883 2430989, 7995675040

CORRESPONDENT

క్రిస్మస్ వేడుకలు, బాలవికాస్ స్వర్ణోత్సవ

సంకల్పయాత్ర, పూర్వవిద్యార్థుల సమ్మేళనం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

సర్వమతములపట్ల సమభావంతో మెలగడం భారతీయ సంస్కృతియొక్క ఔన్నత్యం. ఈ ఔన్నత్యాన్ని పుణికిపుచ్చుకున్న సాయి భక్తులు సమాజసేవ అయినా, వేడుక అయినా ఆత్మవికాసము, మానవాభ్యుదయము, విశ్వశాంతి లక్ష్యాలుగా కార్యోన్ముఖులవుతారు. జీసస్ బోధనలో ఈ భావ సారూప్యత ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తుంది. నిత్యసత్యమైన భగవత్సందేశాన్ని చాటిన జీసస్ జన్మదిన వేడుకలను ప్రశాంతినిలయంలో సాయి భక్తులు ప్రాచ్య, పాశ్చాత్య ప్రార్థనారీతుల మేళవింపుతో ప్రారంభించడం ముదావహం. 2019 సంవత్సరం క్రిస్మస్ వేడుకల ఇతివృత్తం ప్రేమ శక్తి.

2019 డిసెంబరు 24న సాయంత్రం 35 దేశాల నుండి వచ్చిన 315 మంది పురుషులు, మహిళలు ఇంటర్నేషనల్ క్వయర్లో పాల్గొని క్రిస్మస్ గీతాలను వినిపించారు. ముందుగా క్రిస్మస్ కమిటీ కోఆర్డినేటర్, జాన్ ఫ్లోరిస్ గారు, గతంలో క్రిస్మస్ వేడుకల సమన్వయ కర్తలుగా వ్యవహరించిన శ్రీ టామ్ లెహాయ్, శ్రీ జాన్ బెనర్లతో కలసి దివ్య సన్నిధానముపద్ద కొవ్వొత్తులను వెలిగించారు. అనంతరం, గాయనీ గాయకులు ముమ్మారు ఓంకారము పఠించి, శ్రీ గణేశ పంచరత్న స్తోత్రమును గానం చేశారు. 'గో టెల్ ఇట్ ఆన్ ద మౌన్టెన్', 'ఓ హోలీ నైట్', 'హెల్లెలూయా టు ది లార్డ్' వీరు పాడిన గీతాలలో కొన్ని.

2019 డిసెంబరు 25న ప్రాతఃకాలంలో దివ్య సన్నిధిలో విదేశీ భక్తులు క్రిస్మస్ గీతాలను గానం చేశారు. భగవాన్ బాబావారు దివ్యదేహధారియై ఉన్న కాలంలో క్రిస్మస్ పర్యవినంరోజున ప్రాతఃసమయంలో ప్రశాంతి మందిరం మొదటి అంతస్తులో ఉన్న వెండిద్వారము గుండా బాల్కనీలోకి వచ్చి భక్తులకు దర్శనమిచ్చేవారు.

ఉదయం వేదపఠనం అనంతరం గం. 8.20 లకు ప్రశాంతినిలయమందలి శ్రీ సత్యసాయి పైమరీ స్కూలు, హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థుల బృందాలు విడివిడిగా వయోలిన్లపై భక్తిగీతాలను వినిపించాయి. ఆ తరువాత ప్రశాంతి బ్రాస్ బ్యాండ్ సభ్యులు క్రిస్మస్ ఇతివృత్తంపై మరికొన్ని గీతాలను వినిపించారు. తదుపరి, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ సంగీత బృందమువారు 'బ్యూటీ బియాండ్ కంపేర్', 'ఉయ్ విష్ యు ఎ మెట్టి క్రిస్మస్', 'వాట్ కెన్ ఐ గివ్, వాట్ కెన్ ఐ బ్రింగ్' తదితర గీతాలను పాడారు. 'జింగిల్ బెల్స్... జింగిల్ బెల్స్' గీతము నేపథ్యంలో వినిపిస్తూ ఉండగా, శాంతాక్లాజ్ వేషధారులు భక్తుల వరుసలలోకి వెళ్ళి చాక్లెట్లు పంచిపెట్టారు.

ఆరోజు సాయంసమయంలో జీసస్ జననాన్ని సూచిస్తూ 'బెజ్లెహం' ఊరేగింపును నిర్వహించారు. క్రిస్మస్ వేడుకల కమిటీ చైర్మన్ శ్రీ అలెక్స్ ఫ్రునా (యుఎస్ఎ) తమ స్వాగతోపన్యాసంలో 'ప్రార్థన, ఆకాంక్ష, నిబద్ధత' అనే మూడు అంశాలు క్రిస్మస్ వేడుకకు విశిష్టతను ఆపాదిస్తాయి అన్నారు. శ్రీ జార్జి బెబెలిడిస్ (డైరెక్టర్, ఇంటర్నేషనల్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్, సౌత్ యూరోప్) శక్తిసమన్వితమైన ప్రేమతత్త్వమునుగురించి మాట్లాడారు. ఆశా మోహములు సాధనకు ఆటంకములని, భక్తియే ముక్తికి సోపానము అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం 15 దేశాలనుండి వచ్చిన 78 మంది బాలలు ఇంటర్నేషనల్ చిల్డ్రన్స్ క్వయర్లో పాల్గొని 'ఓమ్ నమో గురుదేవ నమో', 'ది సిల్వర్ స్టార్స్ ఆర్ ఇన్ ది స్కై', 'ఓ ది లార్డ్ ఆఫ్ సీ అండ్ స్కై', 'బ్లెస్డ్ ఉయ్ ఆర్' గీతాలతోపాటు మొత్తం 11 గీతాలను సమర్పించారు.

వీరి సంకీర్తనానంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశం ప్రసారమైంది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ విశాల ప్రపంచంలో ప్రతి మానవుడు భగవత్ప్రేరణచేత జన్మించినవాడే! ప్రతి మానవుడు భగవంతుని మెస్సెంజర్! ఈ మెస్సెంజర్ను భగవంతుడు ఎందుకీ జగత్తునకు పంపించాడు?

పరమాత్మ ప్రేమను ధరణిలో జనులకు
ప్రవహింపజేయుటే పరమ భక్తి
ప్రతి మానవుండను బ్రతికి తానుండుట
స్వార్థంబునకు కాదు, సంఘసేవ
చేయుటకే అన్న శ్రేష్ఠ భావంబుతో
మెలగుచునుండిన మేలు కలుగు
మరచియు తను తాను మానవసేవకు
అంకితమొసగుటే అత్యుత్తమ
నిష్కళంకపు ప్రేమను నిలిపి హృదిని
సకల జీవుల కుపకృతి నలుపకున్న
పుట్టి ఫలమేమి నరుడుగా పుడమియందు
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు?”

పరమాత్మయొక్క సత్యబోధనలను, ప్రేమ తత్వమును అనుభవించి, ఆనందించి, జగత్తునకు చాటడమే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యం. భగవత్తత్వాన్ని ప్రచారం చేసిన మానవునికే ‘మెస్సెంజర్ ఆఫ్ గాడ్’ (దైవదూత) అనే పేరు సార్థకమవుతుంది. భౌతికమైన, లౌకికమైన, అనిత్యమైన విషయాలను ప్రచారం చేసేవారు భగవంతుని మెస్సెంజర్లు కానేరరు.”

వివిధ దేశాలనుండి ప్రశాంతినిలయం విచ్చేసి, క్రిస్మస్ వేడుకలలో పాల్గొన్న ‘యంగ్ అడల్ట్స్’ 2019 డిసెంబరు 26 సాయంకాలం ‘ది మెస్సెంజర్ ఆఫ్ గాడ్’ నాటికను ప్రదర్శించారు. జీసస్ జనన సమయంలో సంభవించిన దివ్య ఘటనలు, జీసస్ ఎదుర్కొన్న సవాళ్లు ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్నాయి.

అంతకుముందు క్రిస్మస్ కమిటీ కోఆర్డినేటర్ శ్రీ జాన్ ఫ్లోరిస్ క్రిస్మస్ వేడుకలను విజయవంతంగా నిర్వహించడములో తోడ్పడినవారందరికీ ధన్యవాదములు తెలిపారు. క్రిస్మస్ కమిటీ సభ్యులు, వృత్తిపరంగా

సైకాలజిస్టు అయిన కె. ఆండర్సన్ గారు (పోలండ్) భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమ అనంతము, సర్వ శక్తివంతమైనది అన్నారు. మత్తుపానీయానికి అలవాటుపడ్డ తన కుటుంబ సభ్యులొకరిని, ఆ వ్యసనాన్నుండి భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమే రక్షించిందన్నారు. అహంకారము నుండి, మోహమునుండి బయటపడాలంటే అది ఒక్క సమాజసేవద్వారానే సాధ్యమన్నారు.

భజనానంతరము మంగళహారతితో ప్రశాంతి నిలయంలో క్రిస్మస్ వేడుకలు ముగిశాయి.

బాలవికాస్ స్వర్ణోత్సవ సంకల్పయాత్ర:

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ స్వర్ణోత్సవ శుభసందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని ఆంధ్రప్రదేశ్ విభాగము బాలవికాస్ గురువులు 2019 డిసెంబరులో ప్రశాంతినిలయంలో రెండు రోజులపాటు సమావేశమయ్యారు. 2000 మంది గురువులు ఈ సమ్మేళనంలో పాల్గొన్నారు.

2019 డిసెంబరు 27న సాయికుల్యంత్ హాలులో జరిగిన సమావేశములో, శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ నేషనల్ కోఆర్డినేటర్ డా॥ ఎల్. శశిబాల ప్రసంగిస్తూ, బాలవికాస్ విద్యాబోధనకు మాత్రమే పరిమితము కాదని, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానసముపార్జనకు సాధనము అన్నారు.

ప్రొ॥ వి. శకుంతల, బాలవికాస్, ఆంధ్రప్రదేశ్ కోఆర్డినేటర్ సమర్పించిన వార్షిక నివేదికలో రాష్ట్ర స్థాయిలో నిర్వహించిన కార్యక్రమాలను వివరించారు.

అనంతరం, వ్యాసరచన, వక్రృత్వం, భజన పాటలు, వేదప్రవచనం, పద్యపఠనములలో గ్రేడ్ 2, గ్రేడ్ 3, మరియు బాలవికాస్ విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు నిర్వహించిన పోటీలలో గెలుపొందినవారికి బహుమతుల్ని ప్రధానం చేశారు.

అనంతరం, పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో గురువులకు ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటైన సమావేశంలో ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్న రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక్ సంఘ్ (ఆర్.ఎస్.ఎస్.) అధినేత శ్రీ మోహన్ భగవత్ ఉపన్యసించారు. పరమ గురువైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని తమ దివ్య మార్గదర్శిగా పొందగలిగిన బాలవికాస్ గురువులు ఎంతో ధన్యులన్నారు. గురువులు సనాతనధర్మంపట్ల సరియైన

అవగాహన ఏర్పర్చుకోవాలన్నారు. స్వప్రయోజనాన్ని ప్రకృకునెట్టి ధర్మాన్ని అనుసరించాలన్నారు. ఆత్మవికాసాన్ని కలిగించేదే విద్య అని, బాలవికాస్ బాలలు భవిష్యత్తులో ఆదర్శపౌరులుగా ఎదిగి, జాతి పునర్నిర్మాణంలో పాలుపంచుకుంటారన్న ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేశారు. మానవుడు ముఖ్యంగా ఎందుకోసం జన్మించాను? జీవిత లక్ష్యమేమిటి? మానవునిగా నా కర్తవ్యమేమిటి? అన్న విషయాలపై దృష్టి పెట్టాలన్నారు. తాను చేపట్టిన కార్యములో విజయం సాధించటము మాత్రమేకాక అర్థవంతమైన జీవితాన్ని గడపటమే లక్ష్యంగా చేసుకోవాలి అన్నారు. అష్టాంగయోగముయొక్క ప్రాముఖ్యతను వివరిస్తూ, మానవుడు తనలోనే దివ్యత్వం అంతర్లీనంగా ఉన్నదన్న సత్యాన్ని గ్రహించాలన్నారు.

బాలవికాస్ గురువుల సమ్మేళనంలో భాగంగా 2019 డిసెంబరు 27న సాయంత్రం భారతీయ సంస్కృతీ సౌరభాన్ని చాటుతూ ఒక ర్యాలీ నిర్వహించారు. ముఖ్య అతిథి ప్రొ॥ కె. నిరూపరాణి (పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్, ఆదికవి నన్నయ్య విశ్వవిద్యాలయం, రాజమహేంద్రవరం) బాలవికాస్ శిక్షణ బాలబాలికలు ఆత్మవిశ్వాసంతో, స్వతంత్ర భావాలతో ఎదగటానికి తోడ్పడి, వారిని ఆత్మసాక్షాత్కారంవైపు నడిపిస్తుందన్నారు. బాల్యము ఒక మహోన్నతమైన దశ అనీ, ఆ దశలో ఎంతో శ్రద్ధతో బాలబాలికల సంరక్షణ చేపట్టాలని, ప్రస్తుత పాశ్చాత్య విద్యావిధానంలో అటువంటి శ్రద్ధ లోపించిందని చెప్పారు. బాలవికాస్ గురువుల కృషిని శ్లాఘిస్తూ, భగవాన్ బాబావారి దివ్యసంకల్పంతో ప్రారంభమైన బాలవికాస్ ఉద్యమానికి గురువులు పునరంకితం కావాలని పిలుపు నిచ్చారు. అనంతరం, కర్నూలు, కడప, అనంతపురం జిల్లాల బాలవికాస్ బాలలు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు.

మణిదీపాలు: స్వామి సన్నిధిలో 2019 డిసెంబరు 28న బాలవికాస్ కు ఎంతో కాలంగా విశిష్టమైన సేవలను అందిస్తున్న గురువులకు సత్కారం జరిగింది.

ప్రొ॥ బి. వెంగమ్మ, న్యూరాలజిస్ట్, ఉపన్యసిస్తూ, బాలవికాస్ శిక్షణ నైతిక విలువలు ప్రాతిపదికగా వ్యక్తిత్వ వికాసానికి తోడ్పడే విశిష్టమైన కార్యక్రమం అన్నారు. వీరు

గతంలో శ్రీ వేంకటేశ్వర ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ కి డైరెక్టరుగా సేవలందించారు.

తదుపరి, ప్రొ॥ వి. శకుంతల, స్టేట్ బాలవికాస్ కోఆర్డినేటర్, బాలవికాస్ గురువులచే ప్రతిజ్ఞ చేయించారు.

అనంతరం సమర్పించబడిన శ్రీ సత్యసాయి గాన మాధురిలో ప్రతినిధులు, “జయజయహో సాయి మహేశా”, “సత్యసాయి బాలవికాస్ రథ సారథులము”, “సాయిచరణం పావనం”, పాటలు పాడారు.

మంగళహారతితో రెండు రోజులపాటు జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ గురువుల సమ్మేళనం ముగిసింది.

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ భారతదేశములో 28 రాష్ట్రాలలో 6400 కేంద్రాలలో క్రియాశీలకంగా పని చేస్తున్నది. 15,600 మంది గురువులు సేవలందిస్తూ ఉండగా 2,22,000 మంది బాలలు శిక్షణ పొందుతున్నారు. భగవాన్ బాబావారి వజ్రసంకల్పంతో బాలవికాస్ ఉద్యమం ప్రపంచ మానవాళిని ఐక్యతతో శాంతిపథంవైపు నడిపిస్తున్నది.

శ్రీకాకుళం జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

శ్రీకాకుళం జిల్లానుండి సుమారు 3000 మంది భక్తులు తమ 18వ పర్తియాత్రకై 2019 డిసెంబరు 14న ప్రశాంతినిలయం విచ్చేసారు. 2019 డిసెంబరు 15న వారు పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో భగవాన్ బాబావారికి లక్షార్చన చేశారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ వారిని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో సాయికుల్యంత్ హాలులో శ్రీకాకుళం జిల్లా సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ గంగుల రమణబాబు సేవాకార్యక్రమాల నివేదికను సమర్పించారు. భగవాన్ బాబావారి 94వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలలో భాగంగా జిల్లావ్యాప్తంగా నిర్వహించిన మహానారాయణ సేవలో మొత్తం మూడు లక్షలమంది స్వామి ప్రసాదాన్ని స్వీకరించారన్నారు. ప్రస్తుతం 36 సమితులు, 162 భజనమండలులతో శ్రీకాకుళం జిల్లాలో శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవం ఇంటింటా మాత్రమే కాదు, ఇంచ్ ఇంచ్ కీ విస్తరించిందన్నారు. జిల్లాలో ఉన్న రెండు దీనజనోద్ధరణ సేవాకేంద్రాలలో 21 మంది పిల్లలు చక్కగా చదువుకొని

వృద్ధిలోకి వస్తున్నారు. వృద్ధాశ్రమంలో 14 మంది వృద్ధులు సాయిసంస్థలతో హాయిగా జీవనం సాగిస్తున్నారు. జిల్లావ్యాప్తంగా 250 మంది మహిళలకు ఉచితంగా టైలరింగ్ శిక్షణ ఇవ్వటం జరుగుతోంది. శ్రీ సత్యసాయి జాతీయ నారాయణ సేవాపథకంలో భాగంగా జిల్లాలో మొత్తం 750 మందికి నిత్యం వారివారి ఇళ్ళవద్దకే వెళ్ళి క్యారియర్లలో స్వామి ప్రసాదాన్ని అందజేస్తున్నారు. ప్రతి నెల 9వ తారీఖున జిల్లాలోని 16 ఆసుపత్రులలో సుమారు 800 మంది గర్భిణీ స్త్రీలకు స్వామి ప్రసాదంగా ఆహారమును అందజేస్తున్నారు. గత నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం ప్రారంభించిన శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ మానవతావిలువలతోకూడిన విద్యాబోధనతో, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టువారి సహకారంతో జిల్లాలోని విద్యాసంస్థలకే తలమానికంగా రూపుదిద్దుకుంటోంది. జిల్లావ్యాప్తంగా 180 బాలవికాస్ సెంటర్లలో 300 మంది గురువులు 5000మంది బాలలకు శిక్షణ ఇస్తున్నారు.

తదుపరి, రాష్ట్ర సాయిసంస్థల ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ ఆర్. లక్ష్మణరావు మాట్లాడుతూ, ఎంపిక చేయబడిన 140 మంది సాయి భక్తులు 40 రోజులపాటు దీక్షలు చేపట్టి, 'శ్రీ సత్యసాయి మెస్సెంజర్స్' (సాయిదూతలు)గా ముందుకు వచ్చారని, వారు 300 గ్రామాలలో 'శ్రీ సత్యసాయి జ్ఞానయజ్ఞం' అనే అద్భుతమైన ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించి, భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశాన్ని ప్రచారం చేశారన్నారు.

అనంతరం, శ్రీ భారతి రమేష్, వారి సహచరులు సంకీర్తన చేశారు. 'సదానంద నిలయ సదా దివ్యహృదయ' పాట భక్తులను ఆకట్టుకున్నది. అంతకుముందు శ్రీకాకుళం భక్తులు పుట్టపర్తిలో హనుమ దేవాలయం నుండి గణేశ్ గేటువరకు శోభాయాత్రను నిర్వహించారు.

ఛత్తీస్ఘడ్ భక్తుల పర్తియాత్ర: ఛత్తీస్ఘడ్ నుండి 1200 మంది భక్తులు తమ రెండు రోజుల పర్తియాత్రకై 2019 డిసెంబరు 21న ప్రశాంతినిలయానికి ఏతెంచారు. ఆరోజు సాయంకాలం స్వామి సన్నిధిలో డా॥ భారతి బంధు మీరాభజనలను, కబీర్ గీతాలను పాడారు. ఛత్తీస్ఘడ్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు, సాయిపూర్వవిద్యార్థి శ్రీ ఉమేష్.డి. 2018లో గురుపూర్ణిమనాడు ఛత్తీస్ఘడ్

సాయిసంస్థల రాష్ట్ర విభాగము ప్రారంభమైనదని చెప్పారు. సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియజేశారు. డిసెంబరు 22వ తేదీన సాయంవేళలో ఛత్తీస్ఘడ్ భక్తులు జానపద నృత్యాల సమాహారంతో భక్తులను అలరించారు.

సాయిస్పందన - సంకీర్తన: రాజస్థాన్ నుండి వచ్చిన 'సాయి సింఘనీ యూత్' సభ్యులు 2019 డిసెంబరు 28న స్వామి సన్నిధిలో సంకీర్తన చేశారు. డిసెంబరు 29న సాయి యువత సభ్యులు, బాలవికాస్ బాలలు సంయుక్తంగా సమర్పించిన నాటిక మానవుడు ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడుపవలసిన ఆవశ్యకతను వివరించింది. సత్సంగములో, సద్గ్రంథ పఠనములో నిమగ్నమవుతూ, హృదయపరివర్తన గావించుకొని, భగవానుల ఆదేశాలను త్రికరణశుద్ధితో పాటించినవారికే సాయివిద్యార్థిగా, సాయిదూతగా సమాజంలో వ్యవహరించే అర్హత ఉంటుందని ఈ నాటిక సందేశం.

స్వరార్చన: శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ సంగీత విభాగము పూర్వవిద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారికి కృతజ్ఞతా సుమాంజలి సమర్పిస్తూ, నూతన సంవత్సరానికి ఆహ్వానం పలుకుతూ, 2019 డిసెంబరు 30న సాయికుల్వంత్ హాలులో హిందుస్తానీ మరియు కర్ణాటక బాణీలలో సంకీర్తన చేశారు.

నూతన సంవత్సర వేడుకలు, సాయిపూర్వవిద్యార్థుల సమ్మేళనం

భారతదేశములోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి, విదేశాల నుండి తరలి వచ్చిన సాయి విద్యాలయాల పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, భక్తులు ప్రశాంతినిలయములో భగవాన్ సన్నిధిలో సంకీర్తనతో, ఆధ్యాత్మిక సందేశములతో సుసంపన్నమైన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో ఉత్సాహంగా పాల్గొని, దివ్యానందాన్ని అనుభవిస్తూ, 2020వ సంవత్సరానికి స్వాగతం పలికారు.

ప్రేమబంధం: శ్రీ సత్యసాయి ఫ్రైమరీ స్కూల్, శ్రీ సత్యసాయి హయ్యర్ సెకండరీ స్కూల్ పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు 2019 డిసెంబర్ 31న సాయంవేళలో బ్యాండ్ వాదనను, గాత్ర సంగీతాన్ని, 'లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్' నాటికను సమర్పించారు. ముందుగా ఒక పూర్వవిద్యార్థిని

మాట్లాడుతూ, భగవాన్ సన్నిధిలో విలువలతో కూడిన విద్య సభ్యసించడము తరువాతి కాలములో తన జీవితాన్ని శోభాయమానంగా తీర్చిదిద్దకోవడానికి తోడ్పడిందన్నారు. తదుపరి విద్యార్థినులు భక్తిగీతాలు పాడారు.

ఆ తరువాత పూర్వవిద్యార్థులు సమర్పించిన నాటికలో నారదముని శ్రీమన్నారాయణుని మీ అవతారములలో ఏ రూపము మీకు అత్యంత ప్రియమైనదని ప్రశ్నించగా, శ్రీమన్నారాయణుడు ప్రేమయే తన స్వరూపమని, అదే తనకు అత్యంత ప్రియమైనదని అంటాడు. రామాయణ, మహాభారతములలోని సన్నివేశాలతో రూపొందించిన ఈ నాటికలో హనుమంతునికి శ్రీరాముని సేవపట్ల గల అంకితభావము, కృష్ణదాసుని స్వార్థరహిత భక్తి విశేషముగా పేర్కొనదగిన అంశాలు. బ్రతకడంకోసం ప్రేమించడము కాదు, ప్రేమించడంకోసం బ్రతకాలి; జీవితం ప్రేమమయం కావాలన్నది ఈ నాటిక సందేశం. భగవాన్ బాబావారి దివ్యవాణి సాయికుల్యంత్ హాలులో ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉండగా, పూర్వవిద్యార్థులు, 'హమ్ కో తుమ్ సే ప్యార్ కిత్నా' పాట పాడారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ బ్రాస్ బ్యాండ్ సభ్యులు 2020 జనవరి 1 న ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో 'శంకరా శివ శంకరా' పాటతో బ్యాండ్ వాదనను ప్రారంభించారు. 35 సం॥ల క్రితం భగవాన్ ఆశీస్సులతో ఈ బ్రాస్ బ్యాండ్ కు రూపకల్పన జరిగింది. బ్యాండ్ బృందంవారు దేశరక్షణలో అనువులు బాసిన అమర వీరులను స్మరిస్తూ ఒక గీతాన్ని వినిపించారు. అనంతరం పూర్వవిద్యార్థులు శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తర శత నామావళిని పఠించారు.

ఆ తరువాత, పూర్వవిద్యార్థి శ్రీ కార్తీక్ రమేశ్ ఉపన్యసిస్తూ, సాయిప్రేమబంధానికి ఎట్టి పరిమితులూ లేవు అన్నారు. తన తండ్రి నాస్తికుడని, అయితే ఆయన క్యాన్సర్ వ్యాధిగ్రస్తుడైనప్పుడు, భగవాన్ బాబావారు తమ అనంతమైన ప్రేమతో ముమ్మారు ఆయనకు ప్రాణభిక్ష ప్రసాదించి, ఆయన ఆయుర్దాయం పొడిగించారని చెప్పారు. ఐకమత్యముతో సేవలో పాల్గొనడము, దివ్య సాధనలో నిమగ్నమవడము సాయివిద్యార్థుల లక్షణము లన్నారు. సాయి (SAI) అనే శబ్దానికి అంతరార్థము

See Always Inside, అంటే అంతర్ముఖులము కావడ మన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవ చిహ్నాన్ని (లోగోను) ఆవిష్కరించారు. తదుపరి, 'సమస్త లోకా స్సుఖినో భవంతు' ఇతివృత్తముపై ఒక లఘుచిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు.

ఆరోజు సాయంసమయములో పూర్వవిద్యార్థులు వేద పఠనంతో, పల్లకీ సేవ చేస్తూ, భగవాన్ బాబావారికి స్వాగతం పలికారు. తదుపరి, పతాకాలను ధరించిన పూర్వవిద్యార్థులు నెమ్మదిగా కవాతు చేస్తూ, భగవాన్ బాబావారికి గౌరవ వందనం సమర్పించారు. 'విద్యుల్లేఖ' న్యూస్ లెటర్ ను, 'ఎ బ్రిడ్జి ఎక్రాస్ టైం' భజన సీడీలను, దేశ విదేశాలలో పూర్వవిద్యార్థులు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాల వీడియోలను సమర్పించారు. తదుపరి ప్రశాంతి డ్యాన్స్ గ్రూపువారు 'సాయినుతి - మధురస్మృతి' శీర్షికతో, 'ఆనందం తవ దర్శనం', 'మా అమ్మవు సాయి జగజ్జననీ' పాటలకు అనుగుణముగా నర్తించారు. గతములో విశ్వవిద్యాలయ బ్రాస్ బ్యాండ్ లో సభ్యులుగా ఉన్న 32 బ్యాచ్ లకు చెందిన పూర్వవిద్యార్థులు 'తత్వమసి' శీర్షికతో సమర్పించిన సంగీత ప్రధాన కార్యక్రమములో భగవాన్ బాబావారి దివ్య అవతారగాధను ఆవిష్కరించారు.

ఆ తరువాత ప్రదర్శించిన 'ది ఛాయిస్' నాటికకు శ్రీకృష్ణావతార కాలము ప్రాతిపదిక. మాయావృతుడైన మానవుడు జీవయాత్రలో తప్పటడుగులు వేసి, భగవంతునికి దూరము అవుతాడని, అయితే హృదయ పూర్వకమైన పరితాపము మానవుని భగవత్సాన్నిధ్యానికి తిరిగి గొనిపోతుందని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. అడుగడుగునా ఎదురయ్యే ప్రలోభాలకు లోబడి దైవానికి దూరము కావడమా లేక దైవ సన్నిధియే పెన్నిధి అని భావించి, దృఢసంకల్పంతో దివ్యపథములో పయనించడమా అన్నది మానవుడు వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛతో తీసుకునే నిర్ణయములపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మనో వైకల్పాలకు లొంగక, దృఢవిశ్వాసముతో భగవంతునివైపు ఒక అడుగు వేస్తే, దైవమే సమస్త భారమును వహించి ఆ జీవిని తన సన్నిధికి చేర్చుకుంటాడని ఈ నాటిక సందేశం. ❖

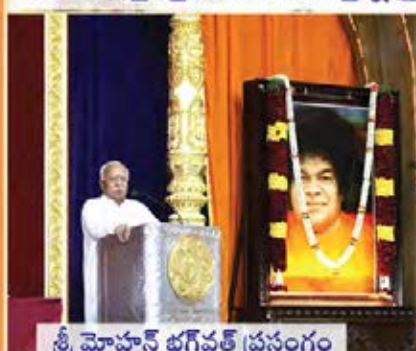

ఇంటర్నేషనల్ క్రిస్మస్ క్లబ్

వయోలిన్లపై భక్తిగీతాలను వినిపిస్తున్న ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు

క్రిస్మస్ ఇతివృత్తంపై ప్రశాంతి ట్రాన్స్‌ఫార్మింగ్ కార్యక్రమం

శ్రీ మోహన్ భగవత్ ప్రసంగం

ప్రొ|| కె. నిరూపరాణి

బాలవికాస్ గురువుల సమ్మేళనం

పూర్వవిద్యార్థుల పల్లకి సేవ

'ది ఛాయిస్' నాటికలో ఒక దృశ్యం

Date of Publication 23rd January 2020

బాలవికాస్ ర్యాలీ

'ది మెస్సెంజర్ ఆఫ్ గాడ్'లో ఒక దృశ్యం

శ్రీకాకుళం జిల్లా పర్రియాత్ర: సంగీత విభావరి

ఆధ్యాత్మిక పరిపుష్టికి ప్రణాళిక

శాంతి మానవుని స్వరూపం. సౌఖ్యం మానవుని స్వభావం. ఆలయ నిర్మాణంకంటే వ్యక్తుల పునర్నిర్మాణం ముఖ్యం. గుణముల సంఖ్య పెంచండి, గుడుల సంఖ్య కాదు. చెప్పేది చేయండి. అదే అసలైన తీర్థయాత్ర. మనస్సునుంచి అసూయా ద్వేషాలు తొలగించుకోండి. అదే నిజమైన పుణ్యనదీ స్నానం. హృదయాన్ని నిర్మలం గావించుకొనకపోతే నాలుకమీద భగవన్నామము ఆడినా లాభం లేదు. మాటలకూ, చేతలకూ సమన్వయం లేకపోవటంచేతనే ఈనాడు అక్రమాలూ, అశాంతి అంతటా అలుముకుంటున్నాయి. మానవుడు తన అహోర విహారాలను సక్రమంగా చేసుకోవాలి. మంచి ఆలోచనా సరళిని పెంచుకోవాలి. మీరు దేహపోషణకు ఒక ప్రణాళిక వేసుకుంటారు కదా! అదేవిధంగా, ఆధ్యాత్మిక పరిపుష్టికి కూడా ప్రణాళిక ఒకటి ఉండాలి. ఉదయం జపమూ ధ్యానమూ ఫలహారం. భగవన్నామస్మరణం మధ్యాహ్న భోజనం. పవిత్ర గ్రంథ పఠనం సాయంకాలపు ఫలహారం. భజన, కీర్తనం రాత్రి భోజనం. ఈ నియమాల ననుసరిస్తే మీరు సుఖంగా నిద్రపోయి సవశక్తితో మేలుకొనగలరు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాను మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, అన్ లైన్ వద్దతినిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాను పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రకాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.